

URHEILUAMPUJA

WWW.AMPUMAUURHEILULIITTO.FI

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON JÄSENLEHTI

NUMERO
1/2014

**ENSIMMÄISET
OLYMPIAPAIKAT**
JA OSSA SYYSKUUSSA

Sebastian Långström kuuluu KSF:n elittiryhmään

ME YHDESSÄ
- SEURASSA TAPAHTUU

95
1919-2014

AMPUMAUURHEILULIITON 95-VUOTISJUHLAVUOSI KUTSUU YHTEN

URHEILUAMPUJA-LEHTI VIERAILI MAAILMAN SUURIMMASSA ASENÄYTTELYSSÄ

NOIN 20 KYSYMYSTÄ PRACTICAL-JAOSTON MIKAEL EKBERGILLE

LAPUA® .22 LR AMMUNITION

READY FOR
SUCCESS!

Passion for Precision

Testiasemat Suomessa ja Saksassa,
soita ja varaa aika:
Lapua: Arvi 050 5811728
Vierumäki: Asko 040 5861 357
Schönebeck: +49 174 934 418 20

Nammo Lapua Oy
PL 5, 62101 LAPUA
Puh. 010 5233 800
Faksi 06 4310 244
www.lapua.com

Perustettu vuonna 1927
86. vuosikerta. 6 numeroa/vuosi
ISSN 0789-516X

JULKAISUJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Aarrekiivi puh. (09) 3481 3152
risto.aarrekiivi@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Maila Pynnönen puh (09) 3481 2481
maila.pynnonen@ampumaurheiluliitto.fi
Tilauhinta 35 euroa/kalenterivuosi

MAINOSTILAN MYYNTI

Sevent Oy puh. +358(0)40 358 2341
info@sevent.fi

ULKOASU

Niko Krappe

PAINOPAikka

Forssa Print 2014

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mieltä
pidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

ILMESTYMISAIKATAULU 2014

Urheiluampuja	Aineisto	Ilmestyy
1/2014	3.2.	26.2.
2/2014	14.4.	8.5.
3/2014	16.6.	9.7.
4/2014	20.8.	12.9.
5/2014	24.11.	17.12.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY.

Postiosoite 00093 SLU

Käyntiosoite Helsinki, Radiokatu 20, 7. kerros

Puhelin (09) 3481 2481

Faksi (09)147 764

Sähköposti etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:n HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Risto Aarrekiivi

Taluspäällikkö Pirjo Manninen

Kilpailusihteeri Kirsi Kankaanmäki

Toimistos sihteeri Maila Pynnönen

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoris- ja koulutus päällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO
FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

KANSI

KSF:n nuori kivääriampuja Sebastian Långström
kuvattuna Kisakallion urheilupuistossa tammikuussa.

KUVA

Kari Kuukka

4 Pääkirjoitus: 95 vuotta arkea ja juhlaa

5 Hanna Pitkänen teki ison muutoksen.

6 Ampumaurheiluliiton juhluvuoden teemat
ja tapahtumat.

8 Suomen ensimmäisestä
ampujamestarista nykypäivään.

10 Ensimmäiset olympiapaikat jaetaan syyskuussa
MM-Granadassa.

12 Kivääriampuja Hanna Etulan paluu radoille.

14 Hanna Pitkänen nauttii tekemisestään.

15 "Liikkuva maali on hyvässä tilanteessa."

16 Pistooliprojekti, Mira Suhonen ja Anette Källi.

18 Skeet-ampuja Lauri Leskinen.
Paralympialaisten paikat Rioon.

19 Valmennuksen johtajan tilannekatsaus.

20 Noin 20 kysymystä: Mikael Ekberg.

22 Seurajuttu: Salon Seudun Ampujat.

24 Seurajuttu: Kyrkslätt Skytteförening.

26 Raportti Shot Show´sta.

30 Ostaisinko halvan käytetyn vakiopistoolin?

36 Valmennus: Urheilijan kasvu ja kehitys.

38 Lapsen suusta kuultua ja toisenlainen totuus.

40 Valmentajan ammattitutkintoa suorittamassa.

42 Päätöksiä, tiedotuksia, palveluhakemisto,
onnittelut, tavarapörssi ja kilpailukutsuja.

46 Svenska sidor.

OSALLISTU JUHLAVUODEN VALOKUVAUS- JA VIDEOKILPAILUUN!

*Ampumaurheiluliitto järjestää 95-vuotisjuhlavuotensa kunniaksi
ampumaurheiluaiheisen valokuvaus- ja videokilpailun.*

Valokuvauskilpailun kuvat voivat olla vaikkapa harjoituksista, tunnelmakuvia kisamatkoilta,
hauska sattuma tai jokin erikoinen tapahtuma – tältä eli juhluvuodelta!

Videokilpailussa on tehtävä lyhyt esittely ampumaurheilusta.

Kilpailuaika on 26.2.-30.9.2014.

Katso tarkemmat ohjeet ja säännöt www.ampumaurheiluliitto.fi/95-vuotisjuhlavuosi

95 SAL

1919-2014

PÄÄKIRJOITUS / LEDARE

Pia Nybäck

Suomen Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja / Finska Sportskytteförbundets ordförande

95 VUOTTA ARKEA JA JUHLAA

Suomen Ampumaurheiluliiton juhluvuosi on nyt helmikuussa jo pitkällä: ilma-asekautsi on käynnissä, ampumakoululaiset ovat harjoitelleet koko talven ajan, ilma-aseiden EM-kisat lähestyvät ja haulikkoampujilta kuuluu leiriterveisiä etelän lämmöstä.

Juhlavuotta vietetään toiminnan merkeissä. Liittovaltuusto hyväksyi tämän vuoden tavoitteiksi muun muassa lajikuvan kirkastamisen, toimintojen selkeyttämisen, uusien yhteistyökumppaneiden haun sekä seurojen arkityön tukemisen.

Näihin tavoitteisiin päästään käytännön asioita tekemällä. Kehitämme huippu-urheilun markkinointia ja viestintää, tuoteistamme yhteistyökumppaneille tarjottavia palveluja, varmistamme, että liiton eri toimijoiden tehtävät ja toimintatavat ovat linjassa koko ampumaurheilun tavoitteiden kanssa, sekä teemme jatkuvaa työtä Me yhdessä -seurakehitysprosessissa.

Huippu-urheilussa on jännittävä vuosi edessä: ilma-aseiden ja haulikon EM-kilpailut sekä syyskuussa kaikkien lajien MM-kilpailut Espanjassa, jossa jaetaan myös ensimmäiset 64 olympiapaikkaa Rio de Janeiron 2016 kesäolympialaisiin. Paralympialaisten maapaikkojen jako alkaa myös kesällä, sillä 63 ensimmäistä paikkaa jaetaan MM-kisoissa Saksassa heinäkuussa.

Ampumaurheiluliiton valmennusorganisaatio aloitti nyt ensimmäisen kokonaisen kautensa nykyisessä kokoonpanossaan, ja yhteistyö Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön tarkkuuslajien lajiryhmän kanssa on tiivistynyt.

Paljon ja monilla foorumeilla olemme puhuneet siitä, mitä tavoittelemme ja mitä teemme. Hyvällä suunnittelulla on pyritty varmistamaan, että kaikessa toiminnassa keskitymme oikeisiin asioihin. Tämän ohella on tärkeää myös se miten asioita tehdään – vanha sanontakin sen jo tiivistää eli ”tulisi tehdä oikeita asioita oikein”.

Mitä se oikein tekeminen sitten tarkoittaa? Siihen ei varmasti löydy yhtä oikeaa vastausta, mutta joitain hyvän tekemisen tunnusmerkkejä on silti helppo tunnistaa. Ensinnäkin, tehdään töitä ampumaurheilun eteen hyvällä ja positiivisella mielellä. Valtaosalle meistä ammunta on harrastus – siis vapaaehtoista tekemistä, jota tehdään siksi, että se on mukavaa. Pidetään iloinen mieli mukana aina radalla ja seuran tai liiton tekemisissä, ja erityisesti silloin, kun mukana on lapsia, nuoria tai uusia lajin harrastajia. Annetaan heidänkin huomata, että tämän lajin parissa viihtyy.

Iloisen ilmapiirin lisäksi pidetään mieli avoimena. Maailma ympärillämme muuttuu nopeasti, ja samalla muuttuvat myös ihmisten odotukset ja toiveet. Ampumaurheilu on hieno perinteinen urheilulaji, joka on säilynyt suosittuna läpi vuosikymmenten. Varmistetaan, että se säilyy sellaisena myös jatkossa. Arvostetaan omaa lajiamme, seurojamme ja omia urheilijoitamme, mutta ollaan tarvittaessa myös valmiita muuttamaan ja kehittämään. Pidetään yllä hyvää yhteistyötä lajien ja seurojen välillä ja rakennetaan myös uusia tapoja tehdä asioita yhdessä niin oman lajimme sisällä kuin eri urheilulajien välilläkin.

Iloista juhluvuoden jatkoa!

95 ÅR AV VARDAG OCH FEST

Vi är redan nu i februari långt inne på Finska Sportskytteförbundets jubileumsår: luftvapenssäsongen är i gång, i skytteskolorna har man tränat hela vintern, luftvapens-EM närmar sig och hagelgevärsskyttarna skickar lägerhälsningar från söderns värme.

Jubileumsåret präglas av aktivitet. Förbundsfullmäktige godkände som målsättningar för detta år bl.a. att ge en tydligare bild av vår idrottsgren, rationalisera aktiviteterna, söka nya samarbetspartners och stödja föreningarna i deras vardag.

Dessa mål når vi genom konkret arbete. Vi utvecklar toppidrottens marknadsföring och kommunikation, produktifierar service som erbjuds våra samarbetspartners, försäkrar oss om att förbundets olika aktörers uppgifter och arbetssätt är i linje med hela sportskyttets målsättningar och arbetar ständigt med föreningarnas utvecklingsprocess Vi tillsammans.

Det blir ett spännande år inom toppidrotten: luftvapens- och hagelgevärs-EM och i september alla ISSF-grenars VM-tävlingar i Spanien, där även de 64 första OS-platserna för Rio de Janeiros sommar-OS år 2016 delas ut. De 63 första platserna till Paralympiska spelen delas ut vid VM i Tyskland i juli.

Sportskytteförbundets träningsorganisation har påbörjat sin första hela säsong med nuvarande sammansättning, och samarbetet med Olympiska kommitténs toppidrottsenhets precisionsgrenars grengrupp har intensifierats.

Vi har pratat mycket och på många olika forum om vad vi vill och vad vi gör. Med god planering har vi försökt se till att vi i all vår verksamhet koncentrerar oss på de rätta sakerna. Vid sidan om detta är också det viktigt hur saker görs – det gäller att göra rätt saker på rätt sätt.

Vad innebär det då, att göra rätt? Det finns nog knappast något enda rätt svar på den frågan, men vissa kännetecken är lätta att identifiera. För det första ska vi arbeta för sportskyttet med ett gott och positivt humör. För de flesta av oss är sportskyttet en hobby – dvs. frivillig verksamhet vi deltar i för att vi gillar det. Låt oss alltid hålla humöret uppe på skjutbanan och när vi deltar i föreningens eller förbundets verksamhet och i synnerhet i sällskap med barn, ungdomar eller nya utövare. Vi låter också dem se att alla trivs med denna gren.

Utöver ett gott humör bör vi ha ett öppet sinne. Världen omkring oss förändras i rask takt, och samtidigt förändras även människornas förväntningar och förhoppningar. Sportskyttet är en fin, traditionell idrottsgren som behållit sin popularitet årtionde efter årtionde. Låt oss se till att det blir så även i fortsättningen. Vi bör uppskatta vår idrottsgren, våra föreningar och våra idrottare, men vid behov även vara redo för förnyelse och utveckling. Vi bör upprätthålla ett gott samarbete mellan grenarna och föreningarna och bygga upp nya sätt att göra saker tillsammans såväl inom vår egen gren som olika idrottsgrenar emellan.

Ha en glad fortsättning på jubileumsåret!

YHTEISTYÖSSÄ

Opetusministeriö

FORSSA PRINT

Hanna Pitkänen on toteuttanut yhden unelmistaan ja ryhtynyt kokopäiväiseksi urheilijaksi.

Teksti ja kuva: Lassi Palo

HANNA PITKÄNEN

kannustaa jokaista tekemään sitä mistä pitää

”SUOMESSA ELETÄÄN LIKAA TOIVOMUSKULTTUURISSA”

Kivääriampuja Hanna Pitkänen on tehnyt ratkaisunsa ja päättänyt, ettei halua elää jossittelemalla. Hän kavahtaa ajatusta, jossa hän saisi vuosien kuluttua itsensä kiinni siitä, että sanoisi: ”Olisin ollut pirun hyvä ampumaurheilija, mutta minulle ei annettu mahdollisuuksia.”

Sen sijaan hän haluaa sanoa: ”Yritin niin p-keleesti!”

Kun hän jokin aika sitten pohdiskeli elämänsä, vaihtoehtoja oli kaksi: joko hän on kokopäiväinen urheilija tai myy aseensa pois. Hän valitsi ensimmäisen vaihtoehdon.

Yrittämisen lopputulosta ei tietenkään tiedä vielä kukaan, ei Pitkänen itseäkään. Sen hän kuitenkin tietää, että syyttävän sormen kohdistaminen johonkin muuhun kuin itseensä ei ole hyvä lähtökohta elämälle. Siinä menee vain ainutkertainen elämä hukkaan, hän muistuttaa.

Turun Seudun Ampujia edustava ”Hopö” täyttää syyskuussa 30 vuotta. Kolmenkymppin kriisiä hän ei myönnä olevan, mutta ikä on yksi syy siihen, että hän on alkanut ajatella asioita eri tavalla ja näkökulmasta kuin ennen. Pääperiaate on nyt se, että hän haluaa tehdä juuri sitä, mistä hän eniten tykkää. Hän olikin haastattelua tehtäessä siellä, missä hänen oli hyvä olla: ampumaradalla.

Linjat ovat selvät: Pitkänen ei halua puhua ”panostamisestaan urheiluun”, koska kyse hänen kohdallaan on siitä, että hän saa tehdä nyt sitä, mitä hän haluaa eniten tehdä.

– Monet ihmiset haaveilevat tällaisesta tilanteesta – saada olla harrastuksensa parissa työpäivän ajan. Minä olen nyt päässyt siihen tilanteeseen. Eikö kuka tahansa meistä haluaisi tehdä kahdeksan tuntia päivässä sitä, mitä oikeasti haluaisi tehdä ja mikä on mielekästä, hän kysyy.

Ja jättää vastaamatta kysymykseensä, koska tietää vastauksen.

”RUTIINITASO EI AINA RIITÄ”

Hanna Pitkänen nostaa esiin myös suomalaisten urheilijoiden rutiinitason, joka ei läheskään aina riitä kärkeisjoille kansainvälisissä kilpailuissa. Eikä hän nyt puhu vain ampumaurheilusta.

Jos urheilija laittaa harjoitteluunsa puolet kapasiteetistaan ja kilpailutilanteessa pitää puristaa lyhyessä ajassa kaikki irti ja vieläpä kovien pai-

neiden alaisena, ei puolet riitä, koska kovimmat kilpakumppanit eivät ole jättäneet mitään sattuman varaan, vaan ovat ottaneet itsestään irti kaiken, täydet sata prosenttia.

– Suomessa eletään liikaa toivomuskulttuurissa. Tehdään töitä, treenataan ja kisoissa toivotaan, että tulospa nyt se paras päivä. Mutta mikä on todennäköisyys sille, että menestystä tulee, jos pelissä on vain viisikymmentä prosenttia? Olemmeko me suomalaiset muka niin paljon onnekkaampia ja sisukkaampia kuin muut? En jaksa uskoa siihen enkä myöskään siihen, että joku muu tulee ja tekee asiat minun puolestani. Niinpä olen tehnyt nyt muutoksen itse.

AMPUMAUURHEILUSEUROISSA TAPAHTUU!

Vuoden ensimmäisessä Urheiluampuja-lehdessä kerrotaan myös Ampumaurheiluliiton 95-vuotisjuhlavuodesta. Puheenjohtaja Pia Nybäck kirjoittaa pääkirjoituksessaan, että juhlavuotta vietetään toiminnan merkeissä. Liittovaltuusto hyväksyi tämän vuoden tavoitteiksi muun muassa lajikuvaan kirkastamisen, toimintojen selkeyttämisen, uusien yhteistyökumppaneiden haun sekä seurojen arkityön tukemisen.

– Näihin tavoitteisiin päästään käytännön asioita tekemällä: kehitämme huippu-urheilun markkinointia ja viestintää, tuoteistamme yhteistyökumppaneille tarjottavia palveluja, varmistamme, että liiton eri toimijoiden tehtävät ja toimintatavat ovat linjassa koko ampumaurheilun tavoitteiden kanssa sekä teemme jatkuvaa työtä Me yhdessä -seurakehitysprosessissa, Nybäck kirjoittaa.

Urheiluampuja on vierailut kahdessa seurassa, Salon Seudun Ampujissa ja kirkkonummelaisessa KSF:ssä, joka on yksi tammikuussa alkaneeseen Me yhdessä -koulutukseen osallistuvista kahdeksasta seurasta. Sekä SaSA:ssa että KSF:ssä tapahtuu paljon. Esimerkiksi KSF järjesti jokin aika sitten ampu-makorttikoulutuksen, johon osallistui ja jonka suoritti hyväksytysti kolmeitoista seuran jäsentä.

Lisää Hanna Pitkäsestä sivulla 14 ja seuroista sivuilla 22-25.

Kuluva vuosi on Suomen Ampumaurheiluliiton 95:s toimintavuosi. Toiminnanjohtaja Risto Aarrekenen mukaan teemme juhluvuoden yhdessä, sillä sitä juhlietaan pääosin työn merkeissä toimintojen laatua nostamalla. Juhlakenkeä on toki ilmassa!

95
1919-2014

AMPUMAUURHEILULIITON 95-VUOTISJUHLAVUOSI

INTOHIMOLLA, ILOLLA JA ANTAUMUKSELLA

Suomen Ampumaurheiluliitto on lähtenyt 95-vuotisjuhluvuoteensa intohimolla, ilolla ja antaumuksella. Liittovaltuusto hyväksyi teeman marraskuussa kokouksessaan Vantaalla. Osa juhluvuoden toimintoista kohdistuu elo-syyskuun vaihteeseen, sillä 1.9.1919 on liiton virallinen perustamispäivä.

Todellakin työn merkeissä, sillä juhlatahtumina toimivat kaikki ampumaurheilun SM-kilpailut eli muun muassa ilma-aseiden SM-kilpailut 14.-16. maaliskuuta Vierumäellä sekä ilma-aseiden Kultahippufinaalit 5.-6. huhtikuuta Hämeenlinnan Iitalassa ja ruutiaseiden Kultahippufinaalit 26. heinäkuuta Isossakyrössä.

Juhlatahtumia ovat myös 25m pistoolin ja 300m kiväärin Lapua Euroopan Cupin osakilpailu 26.-29. heinäkuuta Hollolan Hälvälässä, missä järjestetään myös skeetin ja trapin SM-kilpailut 2.-3. elokuuta. Kiirettä pukkaa, sillä samana viikonloppuna ovat myös 50m kiväärin SM-kilpailut Mikkelissä.

– Tehdään jokaisesta kilpailusta juhlakilpailu, Aarrekeni kehottaa.

Juhlavuoden muita tapahtumia ovat seurojen puheenjohtajille ja hallituksen jäsenille tarkoitettu Me yhdessä -juhlaseminaari, joka järjestetään Härmässä 29.-31. elokuuta sekä lajiparlamentit ja Ampumaurheiluliiton vuoden parhaiden palkitsemistilaisuus Grande Finale. Ne ovat Lohjalla sijaitsevassa Kisakallion urheiluopistossa loka-marraskuun vaihteessa. Tarkat päivämäärät ovat 31.10.-2.11.

Neljä viikkoa syksyä eteenpäin, ja sitten ovat vuorossa SAL:n liittokokous ja liittovaltuuston kokous. Ne järjestetään marraskuun 30. päivänä.

Unohtaa ei sovi Ampumaurheiluviikkojaksaan, jotka ovat 19.-25. toukokuuta ja 25.-31. elokuuta, Aarrekeni muistuttaa.

– Niiden aikana toivomme mahdollisimman monen seuran järjestävän avoimia ovia ja lajiesittelyjä.

Alkuvuodesta kantautui hyviä uutisia Kajaanista, jossa avattiin kolmen vuoden tauon jälkeen ilma-aserata.

– Symbolisoikoon se tavallaan koko lajin uuden aikakauden alkua. Näistä hyvistä uutisista kannattaa kertoa laajemminkin, sillä niitä ei ole koskaan liikaa, Aarrekeni sanoo.

POLKUA PITKIN OLYMPIAVOITTAJAKSI ASTI

Ampumaurheilu tarjoaa hyvän harrastusvaihtoehdon lapsille ja nuorille, mutta myös varttuneemmille. Lajin parhaita puoliahjan ovat keskittymiskyvyn kehittyminen, kehon ja mielen hallinta, tasapainon kehittyminen, rauhoittuminen tarkkaan työskentelyyn sekä suhtautuminen pitkäjänteiseen tavoitteelliseen toimintaan. Ampumaurheilu on omien kykyjen, taitojen sekä suoritukseen keskittymisen harjoittamista.

– Vaikka ampumaurheilu mielletäänkin yksilöurheiluksi, tapahtuu se useimmiten yhdessä tekemällä, ainakin näin ampumaradalla ja erityisesti lasten ja nuorten toiminnassa, sillä nuorisotoiminta on aina ohjattua toimintaa, Aarrekeni sanoo.

– Ampumaurheiluseurat pystyvät tarjoamaan hyvän kasvualustan sosiaaliseen, kannustavaan ja iloiseen toimintaan, jossa on hyvä kasvaa pienestä ampumaurheilijasta isoksi ihmiseksi. Se tarjoaa polun kasvaa harrastajana tai jopa tulla olympiavoittajaksikin. Ampumaurheilukoulu ja nuorten toiminta takaavat toiminnan jatkuvuuden.

Seuratyön auttaminen ja tukeminen ovat liiton tärkeimpiä tehtäviä. Me yhdessä -seurajohdon ja seuran kehittämisohjelmassa käydään läpi johtamiseen liittyviä asioita, mutta sen lisäksi keskitytään seurojen arkipäivän huolenaiheisiin.

– Ne seurat, jotka ovat paneutuneet siihen, ovat saaneet siitä apuja uuteen nousuun. Voin käsi sydämellä sanoa, että Me yhdessä -ohjelmasta on todella apua, Aarrekeni sanoo.

LAATU KOHENEET

Ampumaurheilu on suomalaisten menestyslaji 2000-luvun kesäolympialaisissa. Ampumaurheilijat toivat mitalin Sydneyn 2000, Ateenan 2004 ja Pekingin 2008 olympialaisista.

Juha Hirvi aloitti mitaliketjun pienois-

Vesa Törnroos

Tiina Jänkälä

Annika Sihvonen

kiväärin täysottelun hopealla Sydneyssä. Marko Kempainen paukautti ketjuun toisen hopeisen lenkin haulikon skeetissä Ateenassa. Henri Häkkinen laukoi ensin ilmakiväärissä pronssimitalin ja Satu Mäkelä-Nummela samana päivänä haulikon trapissa kultamitalin Pekingissä.

Vuonna 2004 Ateenassa järjestettyjen paralympialaisten ampujien kirkkain tähti oli Minna Leinonen, joka voitti ilmakiväärin kultaa. Neljä vuotta aiemmin Erkki Pekkala voitti Sydneyssä hopeaa.

Lontoon olympialaisissa 2012 suomalaiset ampumaurheilijat jäivät ilman mitalia. Parhaat sijoitukset olivat Satu Mäkelä-Nummelan seitsemäs sija naisten trapissa ja Kai Jahnssoonin kahdeksas sija miesten ilmapistoolissa.

Kuten toisaalla tässä lehdessä kerrotaan, ensimmäiset olympiamaapaidat Rio de Janeirosa vuonna 2016 järjestettäviin olympialaisiin ja paralympialaisiin jaetaan tänä vuonna, syyskuussa Espanjan Granadassa ja heinäkuussa Saksan Suhlissa. Näkymät ovat hyvät, valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell summaa.

Ampumaurheiluliitto avaa kevään aikana huippu-urheilun uudistetut nettisivut. Suurin osa olympialajien huippu-urheilijoista on jo kuvattu. Aukeamalla on kolme esimerkkiä tunnetun valokuvaajan Kari Kuukan ottamista valokuvista.

Ampumaurheiluliitto otti äskettäin käyttöön myös uuden työkalun tiedottamiseen. Multiprint Oy:n kanssa suunniteltu työkalu on helppo ja nopea käsitellä, ja tiedotusvälineille lähetettävän tiedotteen ulkoasu on uusiutunut. Suunnitelmat Multiprintin kanssa ampumaurheiluvälle ja sidosryhmille kuu-kausittain lähetettävästä uutiskirjeestä olivat ystävänäpäivänä loppusuoralla.

Ampumaurheiluliitto järjestää 95-vuotisjuhlavuotensa kunniaksi ampumaurheiluaiheisen valokuvaus- ja videokilpailun, josta on kerrottu jo sivulla 3. Valokuvauskilpailun kuvat voivat olla vaikkapa harjoituksista, tunnelmakuvia kisamatkoilta, hauska sattuma tai jokin erikoinen tapahtuma – tältä eli juhlavuodelta! Videokilpailussa on tehtävä lyhyt esittely ampumaurheilusta.

– Juhlavuosi kuuluu jokaiselle ampumaurheilua harrastavalle. Kaikki te olette ansainneet juhlavuoteen liittyvät onnittelet ja kiitokset. Ne ovat tulosta sinnikkäästä toiminnastanne, jota kuvaa parhaiten tämän vuoden teemamme ”ampumaurheilua intohimolla, ilolla ja antaumuksella”, Aarrekiivi sanoo.

– Siivittäköön nuo kolme sanaa meidän kaikkien ajatuksiamme ja toimintojamme.

Kaikessa eli niin harjoituksissa, kokouksissa, kansallisissa kilpailuissa kuin kansainvälisissä arvokisoissakin. ✕

Hyvää alkanutta Ampumaurheiluliiton 95. toimintavuotta!

Lisää aiheesta seuraavalla aukeamalla.

1865

AIKAJANA

1865 Ensimmäinen ampumaseura (Suomen Metsästysyhdistys) perustetaan

1908 Ensimmäiset suomalaiset ampumaurheilijat kilpailevat olympialaisissa (Lontoo)

1912 Suomen ensimmäiset ampumaurheilun olympiamitalit (Tukholma)

1919 Suomen Ampujainliitto perustetaan

1922 Ampujainliiton ensimmäinen oma toimisto aloittaa SOK:n toimitalossa. Arkkitehti Robert Tikkanen suunnitteli liiton lipun, jota käytettiin ensimmäisen kerran.

1926 Ampujain Lehti ilmestyi ensimmäisen kerran

1937 Helsingissä järjestetään MM-kilpailut

1956 Suomen ensimmäinen ampumaurheilun olympiakultamitali: Pentti Linnosvuo vapaapistoolin voittaja Melbournessa

1958 Vilho Ylönen valitaan Vuoden urheilijaksi

1964 Pentti Linnosvuo (olympiapistooli) ja Väinö Markkanen (vapaapistooli) olympiavoittajiksi Tokiossa

1994 SLU perustetaan ja piiritoiminta muuttuu aluetoiminnaksi

2000 Erkki Pekkala saavuttaa ampumaurheilun ensimmäisen paralympiamitalin eli hopeaa (Sydney)

2001 Liiton nimi muuttuu Ampujainliitosta Ampumaurheiluliitoksi

2002 ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut järjestetään Lahdessa

2004 Minna Leinonen voittaa ampumaurheilun ensimmäisen paralympiakultamitalin (Ateena)

2005 Helena Wallden valitaan Ampumaurheiluliiton ensimmäiseksi naispuheenjohtajaksi Ampumaurheilun paralympialajit yhteen SAL:n kanssa

2006 Ampumaurheiluliitolle ensimmäisenä lajiliittona OKM:n ja SLU:n Piikkarit-tasa-arvopalkinto

2008 Satu Mäkelä-Nummela trapin olympiavoittajaksi Pekingissä. Hänet valitaan myös Vuoden urheilijaksi.

2009 Ampumaurheiluliitto täyttää 90 vuotta

2012 Vierumäen ilma-aseiden EM-kilpailuissa jaetaan viimeiset olympiapaikat Lontooseen

2014 Ampumaurheiluliitto täyttää 95 vuotta

2019 Ampumaurheiluliitto juhlii 100-vuotisjuhliain

2019

”Esitämme tässä miehen, joka on aikoinaan ollut ampujana ensi palkinnon ottajien joukossa.” Näin alkoi Suomen Urheilulehden vuonna 1919 kirjoittama juttu Huvi Tuiskusesta. Todellakin, Tuiskunen ampui ensimmäiseksi Suomen mestariksi toukokuussa 1907.

Huvi Tuiskunen
- Suomen
ensimmäinen
ampujamestari.

Suomen ensimmäisestä ampujamestarista nykypäivään **JUHLAVUOSI HUVI TUISKUSEN JÄTTÄMÄÄ MUISTOA JA PERINTÖÄ KUNNIOITTAEN**

Teksti: Lassi Palo
Kuvat: Lassi Palo,
Urheiluammunnan vuosisata

95
1919-2014

Huvi Tuiskusen kunniaksi järjestettiin tammikuussa Lahden Mustankallion hautausmaalla tilaisuus, koska hänen hautakivensä on kunnostettu. Siihen on kaiverrettu sanat: ”Suomen ensimmäinen ampujamestari.” Hautakiven kunnosti Tuisku-Camenaesus -sukuseura.

Suomen Ampumaurheiluliitto kunnioitti Tuiskusen muistoa laskemalla seppeleen tämän haudalle. Kunniakäynti järjestettiin tammikuun 19. päivänä eli päivälleen 95 vuotta sen jälkeen, kun Ampujainliitto perustettiin. Varapuheenjohtaja Mikko Taussi ja toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi laskivat Ampumaurheiluliiton seppeleen Tuiskusen haudalle.

- Ampumaurheiluliitto osoittaa kunnioitustaan Suomen ensimmäiselle ampujamestarille Huvi Tuiskuselle tällä käynnillä ja seppeleen laskulla sekä kiittää Tuisku-Camenaesus -sukuseuraa mestarin hautakiven kunnostamisesta, Aarrekivi sanoi.

Liikemies Huvi Hjalmar Tuiskunen edusti Suomen Met-

sästisyhdistystä. Hän oli syntynyt 22. heinäkuuta 1872 Ori-mattilassa. Hän kuoli 31. maaliskuuta 1930 Lahdessa. Tuiskunen ampui ensimmäiseksi Suomen mestariksi vuoden 1907 toukokuussa Hämeenlinnassa järjestetyissä kilpailuissa.

AMPUMAUrheiluliiton JUHLAVUOSI

Suomen Ampumaurheiluliitto viettää tänä vuonna 95-vuotisjuhlavuottaan. Tammikuun 19. päivänä 1919 käytiin viimeiset seurojen valitseman mestaruuskilpailujen valtuuskunnan järjestämät viralliset Suomen mestaruuskilpailut. Niiden jälkeen pidettiin ampujien yleiskokous, jossa perustettiin koko maata käsittävä Suomen Ampujainliitto, kerrotaan *Urheiluammunnan vuosisata* -kirjassa.

Kun valtioneuvosto vahvisti liiton säännöt syyskuun 1. päivänä 1919, oli liitto saanut virallisesti alkunsa.

Ennen Suomen Ampujainliittoa oli seurojen osalta kilpailtu jo 1800-luvun puolella erilaisista mestaruuksista. Varsinaista Suomen mestaruutta ei kuitenkaan virallisesti

Tuisku-Camenaesus -sukuseuran edustajat Teemu Riihelä (vas.), Kari Kukkanen ja puheenjohtaja Pauli Helén sekä Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi ja varapuheenjohtaja Mikko Taussi Lahden Mustankallion hautausmaalla tammikuun 19. päivänä.

ollut määritelty. Osaltaan järjestäytymättömyyteen vaikuttivat poliittiset olot ja myös vuoden 1905 suurlakko.

Vasta Hämeenlinnan Metsästysseuran 30-vuotisjuhlan (29.-30.5.1906) yhteydessä yhteistyötä seurojen välillä alettiin pohtia. Hämeenlinnan Teatteriravintolassa pidetyssä kokouksessa aloitteen tekijöinä olivat Arvi A. Karisto ja Oscar Rosenqvist. Keskustelun jälkeen hyväksyttiin suunnitelma luokkakokeista ja valittiin myös mestaruuskilpailujen valtuuskunta tehtävänänsä järjestää vuotuiset ampumamestaruuskilpailut ja -juhlat. Vielä tässä vaiheessa ei ollut ajateltu liiton perustamista. Valtuuskuntaan valittiin jäseneksi myös Tuiskunen. Kokous kesti yli kymmenen tuntia.

Kun Hämeenlinnassa oltiin ja hämeenlinnalaiset tekivät esityksen mestaruuskilpailuista, oli luonnollista, että Hämeenlinnan Metsästysseura sai valtuuskunnalta tehtäväkseen järjestää ensimmäiset Suomen mestaruuskilpailut.

300M KIVÄÄRIN SM-KILPAILU

SM-kilpailut pidettiin vuoden 1907 toukokuussa, ja niissä ammuttiin luokkakokeet 100 ja 150m kiväärimatkoilla. Taulut olivat halkaisijaltaan 60 senttiä ja keskipiste oli merkitty numerolla 30 ja äärimmäinen rengas numerolla 1. Luokkakokeet toimivat karsintakilpailuina itse SM-kisaan. Osanottajia oli 72.

Itse SM-kilpailu käytiin kiväärillä kuitenkin 300m matkalla, jossa pystyasennossa ammuttiin 3x5 laukauksen sarja ilman koelaukauksia ja tuloksia näyttämättä. 300m käytettiin mustasydämisiä tauluja, jotka olivat kooltaan 120 senttiä. Piilkan eli täplän suuruus oli 40 senttiä ja keskipisteestä sai arvon 60. Tulokset laskettiin senttimetreinä ottaen huomioon se taulun rengas, missä kuulan keskipiste oli. Kuhunkin viiden laukauksen sarjaan oli aikaa kymmenen minuuttia.

Silloiset luokkasuorituksien läpäisijät pääsivät aina niin sanotusti eteenpäin kilpailuissa. Lauantaina II-luokan suoritti vain 20 ampujaa, jotka pääsivät suorittamaan I-luokkaa sunnuntaina. Tuiskusen tulos 100m (II-lk) oli 377 senttiä. Sunnuntain I-luokan tuloksena oli 300 senttiä. Tuiskusen tulos oli 345 (119+113+113), ja hän suorituksiensa parhaiten luokan suorittaneen yhdeksän ampujan joukosta. Kuuleman mukaan lauontain kilpailu, jännitys ja edellisen illan rasitus vaikuttivat siihen, että vain yhdeksän sai pysymään kiväärin heilunnan aisoissa sunnuntain I-luokan suorituksissa.

Kun ensimmäinen Suomen mestaruus ratkaistiin iltapäivällä, vallitsi kurja ampumakeli. Navakka sivutuuli vaikutti 300m:llä silloiseen aseistukseen huomattavasti.

Kun ensimmäinen sarja oli ammuttu, johti hämeenlinnalainen insinööri Holmen selvästi hurjalla tuloksella 215. Tuiskusen tulos oli vain 111. Toisella kierroksella Iivari Wäänänen ampui tuloksen 180 siirtyen johtoon. Tuiskunen jäi vain pisteen/sentin tuloksellaan 179. Holmen epäonnistui laukoksen tuloksen 84 senttiä.

Kolmannella ja ratkaisevalla sarjalla Holmen menetti mahdollisuutensa saatuaan vain tuloksekseen vaivaiset 49 senttiä. Sen sijaan Tuiskunen jatkoi tasaista työtään ampumalla parhaan sarjan 201.

Näin Tuiskunen leivottiin ensimmäiseksi Suomen mestariksi tuloksella 491 senttiä. Toiseksi sijoittui K. Reilin Riihimäeltä (455) ja kolmanneksi G.R. Nyman Helsingistä (446).

Kilpailu osoitti sen, ettei alun epäonnistumisesta kannata lannistua, vaan kilpailu kannattaa aina ampua viimeiseen laukaukseen saakka ”täysillä”.

– Voidaan hyvällä syyllä sanoa, että Tuiskunen oli silloin huippu-urheilija ja ymmärsi kovan kilpailun vaatimukset. Jo ennen SM-kilpailuja ja niiden jälkeen käytiin yksityisiä kilpailuja niin, että kaksipäiväisiksi suunnitellut kisat kestivätkin kokonaista neljä päivää. Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Risto Aarreki vii sanoi puheessaan, jonka hän piti kunniakäynnin yhteydessä ensimmäisen ampujamestarin haudalla.

Urheilulehden vuonna 1919 kirjoittamassa jutussa kerrotaankin Tuiskusesta värikkäin sanakääntein: ” - Sörnäisten puoli oli siihen aikaan verrattain rauhallista ja niinpä maalta peritty ampumainto veti miehen kaupungin laiteille, Josafatin laaksoon harjoittamaan ampumista. Monesti täytyi viimeiset laukaukset jättää tarkastamatta, kun poliisit sekaantuivat leikkiin. Täällä ampuminen oli ankarasti kielletty ja vakinainen ampumarata oli jo silloin siirretty Oulunkylään.”

Sittemmin Tuiskunen osallistui olympialaisiin kaksi kertaa, Lontoossa 1908 ja Tukholmassa 1912. Paras sijoitus tuli Lontoon vapaakiväärin täysottelun joukkuekilpailussa, jossa Suomi sijoittui kahdeksanneksi. Vapaakiväärin 3x40 ls kilpailussa hän oli 37:s. Tukholmassa Tuiskusen sijoitukset olivat: 21:s hirviammuntajoukkueen kertalaukauksissa ja 39:s vapaakiväärin 3x40 ls kilpailussa.

INTOHIMOLLA, ILOLLA JA ANTAUMUKSELLE

Ampumaurheiluliiton 95-vuotisjuhluvuoden teema on ”intohimolla, ilolla ja antaumuksella”. Aarrekiiven mukaan ensimmäisissä SM-kilpailuissa vallitsi samanlainen henki.

– Siivittäköön nuo kolme sanaa ajatuksiane ja toimintaamme myös nyt. Samat sanat olivat varmasti myös Tuiskusen ajatuksissa, kun hän oli aktiivinen ampumaurheilija, Aarreki vi sanoi.

Varmasti olivat. Lainataan taas melkein sadan vuoden takaista Urheilulehteä: ”Vielä enemmän kuin kilpailijana, on Huvi Tuiskunen voittanut ihmisenä. - - Ampumakilpailujen järjestäjänä ja valmistustöiden valvojana esitti hän sellaista intoa reippautta, jota moni nuori saa kadehtia. Ja niin on aina ollut.”

– Ampumaurheilu tarjoaa hyvän kasvualustan sosiaaliseen, kannustavaan ja iloiseen toimintaan, jonka parissa on hyvä kasvaa pienestä ampumaurheilijasta isoksi ihmiseksi. Se on tarjonnut ja tarjoaa edelleen polun kasvaa harrastajana tai tulla jopa olympivoittajaksikin, Aarreki vi sanoo.

Tuiskusen valitsemaa polkua voi kulkea edelleenkin, sillä ”kaikessa tuntuu hän tahtovan osoittaa, että kunnollisesti ja hätäilemättä on tehtävä kukin asia ajallaan niin juhlimisessa kuin työnkin teossa”, Urheilulehti kirjoitti.

Huvi Tuiskunen ei ole ainoa Tuisku-Camenaesus -suvun menestynyt ampumaurheilija. Suvun tunnettuja ampumaurheilijoita ovat muun muassa Matti Nummela ja Helena Juppala. Nummela edusti Suomea kolmissa olympialaisissa ja voitti useita arvokisamitaleja. Juppala puolestaan voitti muun muassa EM-kultaa ja MM-hopeaa.

Loppuun vielä yksi lainaus Urheilulehden ensimmäisestä ampujamestarista kertovasta jutusta: ”Loppumaton huumori ja laajalti tunnettu kyky laskea aina leikkiä takaavat sen, että miehestä on vanhuus vielä kaukana.”

Huvi Tuiskunen jättämää muistoa ja perintöä kunnioittaneen mek juhluvuoden teeman mukaisesti intohimolla, ilolla ja antaumuksella on vanhuus 95-vuotiaasta Ampumaurheiluliitostakin vielä kaukana. ✘

Lähteet: Ampujainlehti, Suomen Urheilulehti 1919, Hämeenlinnan Ampumaseuran historiikki

Huvi Tuiskunen.

Urheiluummunnan harrastajien luettelossa ansaitsee otsakkesamme oleva nimi päästä huomattavaan paikkaan. Ohnhen se esim. tänä vuonna nähty kolmasti vallan ensimmäisenäkin.

Huvi Tuiskunen on syntynyt Orimattilassa v. 1872. Jo 10 vuoden vanhasta alkaen on hän pyssyä pidellyt, ensin isänsä ostamaa salonkikivääriä, josta monet pikkulinnut saivat surmaansa; sitten suusta ladattavaa luodikkoa sekä samanlaista haulikkoa, jolloin

jänikset ja metsot alkoivat surmansa saada. Noin 15 vuotiaana sai T. uudenikäisemmat kiväärinsä: Husqvarnatehtaan haulikon sekä saman tehtaan valmistaman luodikon, jota hän nyt rupeesi käyttämään ampumakilpailuihin osaa ottaessaan. Paljon niitä alkoi pikkujuhlissa palkintoja tulla; taisivat nousta noin 50-määrään saakka.

Vuonna 1900 muutti T. Helsinkiin ja kirjoittautui silloin Suomen Metsästysseuran jäseneksi. Tässä seurassa on hän monta palkintoa saanut ja lienevät useimmat kuvassamme nähtävät juuri saman seuran antamia. Sporttiklubilta on T. saanut 9 palkintoa, niistä jotkut 300 metrin matkalla. Muuten ovat hänen parhaimmat tuloksensa seuraavat:

Kilpailuissa saavutettuja	Ulkopuol. kilpailuja
100 kynn. — 139 cm	?
100 metr. — 125 »	138 »m
150 » — 130 »	142 »
200 » — ? »	121 »
300 » — 253 »	256 »
300 » tuelta — ? »	272 »

Kilpailuissa käyttää T. nykyään Winchesteriä kal 32—40. Metsästyksessä on hän pari vuotta käyttänyt Drillinkiä, jka hänen mielestään on paras metsästyssyssi. Muuten ansaitsee T., mitä ampumataitton tulee, huomiota siihen nähden, että hän aina ampuu varmasti hyvin, hänen taitonsa ei ole siinä kohden oikullinen, kuten monen muun.

W. W.

Huvi Tuiskunen.

Huvi Tuiskusen urheiluliikkeen mainos, joka on julkaistu Lahden osoite- ja liikekalenterissa (Lahden Kirjapaino- ja Sanomalehti O. Y., 1924).

Kansainvälinen ampumaurheiluliitto (ISSF) on päättänyt olympiapaikkojen jaosta Rio de Janeiron olympialaisiin, jotka järjestetään vuonna 2016. Ampumaurheilun ensimmäiset 64 maapaikkaa ovat jaossa syyskuussa Granadassa järjestettävissä MM-kilpailuissa.

Granadan MM-kilpailuissa JAOSSA ENSIMMÄISET 64 OLYMPIAPAikkaa

Brasilian Rio de Janeirossa järjestetään olympialaiset vuonna 2016. Kansainvälinen ampumaurheiluliitto (ISSF) on päättänyt olympiapaikkojen jaosta Rioon. Ensimmäiset 64 maapaikkaa ovat jaossa Espanjan Granadassa 6.-20. syyskuuta järjestettävissä MM-kilpailuissa.

Granadan MM-kilpailut ovat ISSF:n joka neljäs vuosi järjestettävät kaikkien lajien MM-kilpailut. Edelliset järjestettiin vuonna 2010 Saksan Münchenissä.

– Suomen päätavoite on menestyä Granadan MM-kilpailuissa. Hyvällä menestyksellä tulee myös olympiapaikkoja, Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell sanoo.

– Emme siis lähde Granadaan haalimaan olympiapaikkoja, vaan menemme tekemään sinne hyviä suorituksia, jotka sitten tuovat paikkoja Rioon. Totta tietysti on, että mitä aikaisemmin olympiapaikan saavuttaa, sitä rauhallisempaa tekeminen jatkossa on – vaikkakin paikat ovat maapaikkoja.

Lindell on rauhallisin mielin, sillä hänen mukaansa useassa lajissa on tapahtunut hyvää kehitystä.

– Moskovassa pian järjestettävien ilma-aseiden EM-kilpailujen jälkeen on puoli vuotta aikaa MM-Granadaan. Saamme sinne vahvan joukkueen.

VIIMEISET PAIKAT JAOSSA HELMIKUUN 2016

Rio de Janeiron olympialaisten maapaikoista kilpailaan helmikuuhun 2016 asti. Viimeiset paikat ovat jaossa ilma-aseiden EM-kilpailuissa Unkarin Gyöerissa.

Rio de Janeiron olympialaisissa kilpailee kaikkiaan 390 ampujaa. Paikoista jaetaan 357 ampumalla, joista miehille 214 ja naisille 143 paikkaa. Yhdeksän paikkaa on kisajärjestäjien paikkoja ja 24 niin sanottuja kutsupaikkoja.

Ensi vuoden ensimmäinen maailmancupin kilpailu on Meksikossa, jossa on jaossa kymmenen olympiapaikkaa. Acapulcossa kilpailaan haulikkolajeissa helmi-maaliskuussa. Kivääri- ja pistoolilajit aloittavat maailmancupin huhtikuussa Etelä-Korean Changwongissa. Siellä jaetaan 24 olympiapaikkaa.

Vuoden viimeinen maailmancup on Azerbaidzanin Badalassa 6.-16. elokuuta. Siellä ovat mukana kaikki kolme lajia ja jaossa 34 olympiapaikkaa.

Trap-ampuja Satu Mäkelä-Nummela kiinnitti huomionsa ensi vuoden toukokuussa Azerbaidzanin Bakussa järjestettäviin kisoihin, joiden nimi on European Games. Kisoissa jaetaan viisitoista

ampumaurheilun olympiapaikkaa eli yksi kussakin lajissa. Kisat järjestetään ensimmäistä kertaa, ja niihin odotetaan noin 5000 urheilijaa 48 maasta. Lajeja on kahdeksantoista.

Sen sijaan olympiapaikkoja ei jaeta ensi vuoden maaliskuussa Hollannin Arnhemissa järjestettävissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa.

“OLYMPIAPAikka HETI SYKSYLLÄ!”

Jokainen ampuja voi ampua maalleen vain yhden olympiapaikan. Ampuja voi osallistua olympialaisissa useaan lajiin, jos on ampunut lajissa vaadittavan minimi- eli mqs-tuloksen. ISSF:n mukaan kuitenkin yhdellä maalla voi olla enintään kaksi kilpailijaa yhdessä lajissa olympialaisissa.

Olympialaisten ampumaurheilussa kilpailaan viidessätoista lajissa, joista yhdeksän on miesten ja kuusi naisten lajeja. Yhdellä maalla voi olla enintään 30 urheilijaa eli kaksi urheilijaa lajia kohden (18 miestä ja 12 naista).

– Tämä on jossain määrin yllättävä sääntömuutos, koska siitä ei ole käyty keskustelua. Se tuli nopealla aikataululla. Aiemmin naisten haulikkolajeihin eli trapiin ja skeettiin maa voi hankkia yhden paikan, Olympiakomitean tarkkuuslajien lajiryhmävastaava Kimmo Yli-Jaskari sanoo.

– Näissä lajeissa kärki kovenee, mutta antaa samalla Suomellekin mahdollisuuden, koska trap on meillä vahva laji.

Orimattilan Seudun Urheiluampuja edustava Mäkelä-Nummela voitti vuonna 2008 Pekingis-

sä trapin olympiakultaa ja sijoittui vuonna 2012 Lontoossa seitsemänneksi.

– Tällä muutoksella maaskaala kaventuu, koska esimerkiksi Iso-Britanniassa, Venäjällä ja Italiassa on hyviä ampujia. Se on kuitenkin varma, että paikan saavuttaminen vaatii paljon töitä, eikä se tule sen helpommalla kuin aikaisemminkaan, hän sanoo.

– Aikataulu tarkoittaa sitä, että uusi kausi alkaa joulukuussa, koska vuoden 2015 ensimmäinen maailmancup alkaa jo helmikuussa Meksikossa. Tai mieluummin niin, että täytyy ampua olympiapaikka heti syksyllä Granadassa.

Lontoon olympiakisoissa Suomea edusti neljä ampumaurheilijaa, Mäkelä-Nummela lisäksi pistooliampujat Kai Jahnesson ja Mira Suhonen sekä kivääriampuja Marjo Yli-Kiikka. Suhonen ampui olympiapaikan heistä ensimmäisenä, kun hän onnistui mainiosti heti Münchenin MM-kilpailuissa 2010.

Ilmoittautumisaika Rio de Janeiron olympialaisiin päättyy heinäkuun 18. päivänä 2016. ✘

OLYMPIAMAAPAikat LAJEITTAIN GRANADAN MM-KILPAILUissa 6.-20.9.

MIEHET:

Pienoiskivääriin 3x40 ls: 5, Pienoiskivääriin makuuasennon 60 ls: 5, Ilmakivääri: 6, 50 metrin pistooli: 4, Ilmapistooli: 6, Olympiapistooli: 2, Trap: 3, Kaksostrap: 2, Skeet: 3

NAISET:

Pienoiskivääriin 3x20 ls: 5, Ilmakivääri: 6, Ilmapistooli: 6, Urheilupistooli: 5, Trap: 3, Skeet: 3

MAAILMANCUPIN OHJELMA 2015

Haulikko: 28.2.-10.3. Acapulco, Meksiko
Haulikko: 19.-29.3. Al Ain, Yhdistyneet Arabiemiraatit

Kivääri ja pistooli: 8.-16.4. Changwong, Etelä-Korea
Haulikko: 24.4.-5.5. Larnaca, Kypros
Kivääri ja pistooli: 12.-21.5. Fort Benning, Yhdysvallat
Kivääri ja pistooli: 29.5.-5.6. München, Saksa
Haulikko, kivääri ja pistooli: 6.-16.8. Gabala, Azerbaidzhan

KANSAINVÄLISIÄ ARVOKILPAILUJA 2015

Ilma-aseiden EM-kilpailut: 2.-8.3. Arnhem, Hollanti
European Games: 12.-28.6. Baku, Azerbaidzhan
Haulikon sekä 25/50/300m kivääriin ja pistooliin EM-kilpailut: 19.7.-2.8. Maribor, Slovenia
Haulikon MM-kilpailut: 10.-18.9. Lonato, Italia

GRANADAN MM-KILPAILUIHIN PUOLI VUOTTA AIKAA

Espanjan Granadassa järjestettäviin kaikkien lajien MM-kilpailuihin on puolisen vuotta aikaa. Sitä ennen ehtii tapahtua paljon, ja vuoden ensimmäinen iso tapahtuma hämmöittää jo: ilma-aseiden EM-kilpailut alkavat Moskovassa 26. helmikuuta.

Maaliskuun lopussa on vuorossa vuoden ensimmäinen maailmancup Yhdysvaltain Fort Benningissä. Kiväärin ja pistoolin maailmancupiin ei kuitenkaan lähde suomalaisia MM-kilpailujen myöhäisen ajankohdan takia, Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell kertoo. Granadassa kilpaillaan 6.-20. syyskuuta.

– Kiväärissä ja pistoolissa on pitkä aika valmistautua MM-kilpailuihin ilma-aseiden EM-kilpailujen jälkeen, noin puoli vuotta. Siinä ajassa ehtii tehdä paljon, esimerkiksi uuden peruskuntojakson, Lindell sanoo ja painottaa, että Granadan MM-kilpailut ovat suomalaisten kauden päätavoite.

Suomalaiset haulikkoampujat sen sijaan kiertävät kauden kaikki neljä maailmancupia, joista ensimmäinen on huhtikuussa Yhdysvaltain Tucsonissa. Maailmancupien lisäksi he osallistuvat ahkerasti kansainvälisiin GP-kisoihin, Lindell sanoo.

Kevään tiiviin maailmancup-kalenterin lisäksi haulikkolajien EM-kilpailut pitävät ampumaurheilijat kiireisinä heinäkuun 10. päivään asti, jolloin Pekingin maailmancup päättyy.

– Ehkä voi sanoa, että sitten on pieni hengähdystauko ennen kuin hyvien kotimaisten kisojen sarja alkaa. Se huipentuu elokuun ensimmäiseen viikonloppuun, jolloin järjestetään useita SM-kilpailuja. Ne ovat viimeinen näyttöpaikka Granadaan.

Suomen MM-joukkue nimetään elokuun 5. päivänä.

MAAILMANCUPIN OHJELMA 2014

Kivääri ja pistooli: 26.3.-4.4. Fort Benning, Yhdysvallat

Haulikko: 8.-15.4. Tucson, Yhdysvallat

Haulikko: 16.-25.5. Almaty, Kazakstan

Haulikko, kivääri ja pistooli: 4.-13.6. München, Saksa

Kivääri ja pistooli: 13.-21.6. Maribor, Slovenia

Haulikko, kivääri ja pistooli: 1.-10.7. Peking, Kiina

KANSAINVÄLISIÄ ARVOKILPAILUJA 2014

Ilma-aseiden EM-kilpailut: 26.2.-6.3. Moskova, Venäjä

Haulikkolajien EM-kilpailut: 16.-27.6., Sarlópuszta, Unkari

ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut: 6.-20.9. Granada, Espanja

Skeet-ampuja Marjut Heinonen oli yksi Suomen kahdeksasta ampumaurheilijasta Pekingin olympialaisissa vuonna 2008.

Saana Peltonen on nuori lupaava kivääriampuja, joka edustaa Keuruun Seudun Ampujia.

MOSKOVAN EM-KILPAILUIHIN 24 URHEILIJAA

Ampumaurheiluliitto on nimennyt 24 urheilijaa ilma-aseiden EM-kilpailuihin, jotka järjestetään Moskovassa 26.2.-6.3. välisenä aikana.

Suomen joukkueessa on kymmenen kivääriampujaa, seitsemän pistooliampujaa ja seitsemän liikkuvan maalin ampujaa. Suomella on täydet joukkueet naisten, tyttöjen ja poikien ilmakivääriin sekä naisten ja poikien ilmapistooliin. Myös miesten ja poikien liikkuvassa maalissa on täydet joukkueet eli kolme urheilijaa.

Poikien ilmakivääriin nimetty Cristian Friman on Suomen joukkueen nuorin urheilija. Hän täytti loka-kuussa 14 vuotta, ja hänet palkittiin Ampumaurheiluliiton viime vuoden kultahippuampujana.

Vuosi sitten Tanskan Odensessa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa suomalaiset voittivat kolme kultaa, kolme hopeaa ja kaksi pronssia eli yhteensä kahdeksan mitalia. Niistä seitsemän tuli liikkuvassa maalissa ja yksi miesten ilmakiväärissä, kun Juho Kurki nappasi Odensessa EM-pronssia.

– Juho on harjoitellut hyvin, eikä hän lähde Moskovaan yhtään huonommalla tavoitteella. Finaali- ja mitalimahdollisuuksia on muillakin, liikkuvan maalin lisäksi esimerkiksi naisten ilmapistoolijoukkueella, Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell sanoo.

EM-kilpailut ovat Olimpiyskiy Sports Complex -nimisellä monitoimiareenalla. Siellä ovat esiintyneet muun muassa Britney Spears, Madonna ja Green Day. Vuonna 2009 siellä järjestettiin Euroviisut.

Lisäksi nimettiin kolme nuorta Youth Olympic Games -karsintakilpailuun, joka käydään EM-kilpailujen yhteydessä. YOG-kisaan osallistuu osa EM-joukkueeseen nimetyistä junioreista, ja heidän lisäksi nimettiin poikien ilmakivääriin Sebastian Långström (Esbo Skytteförening) sekä tyttöjen ilmakivääriin Henna Viljanen (Poliisien Ampumaseura) ja Marianne Palo (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura).

ILMA-ASEIDEN EM-KILPAILUT, 26.2.-6.3. MOSKOVA, VENÄJÄ

SUOMEN JOUKKUE

Ilmakivääri (10)

Miehet: Juho Kurki (Kankaanpään Ampumaurheilijat)

Naiset: Hanna Etula (Lahden Ampumaseura), Katarina Långström (Kyrkslätt Skytteförening), Hanna Pitkänen (Turun Seudun Ampujat)

Pojat: Cristian Friman (Esbo Skytteförening), Aleksi Leppä (Haminan Ampumaseura), Joni Stenström (Raseborgs Skyttar)

Tytöt: Katariina Laine (Hämeenlinnan Ampumaseura), Saana Peltonen (Keuruun Seudun Ampujat), Saana Tattari (Nokian Seudun Ampujat)

Ilmapistooli (7)

Miehet: Jesse Peltomäki (Pohjois-Hämeen Ampujat)

Naiset: Ritva Karri (Kokkolan Metsästys- ja Ampumaseura), Anette Källi (Lehtimäen Ampujat), Mira Suhonen (Kuortaneen Kunto)

Pojat: Konsta Kivi (Turun Seudun Ampujat), Joonas Kuusela (Sodankylän Ampujat), Karri Turunen (Nurmesen Ampumaseura)

Liikkuva maali (7)

Miehet: Sami Heikkilä (Kymppi-64), Tomi-Pekka Heikkilä (Kymppi-64), Krister Holmberg (Raseborgs Skyttar)

Pojat: Mika Kinisjärvi (Rovaniemen Ampujat ja Metsäveikot), Heikki Lähdekorpi (Satakunnan Ampujat), Jani Suoranta (Kymppi-64)

Tytöt: Eili Räsänen (Kuopion Ampuma- ja Metsästysseura)

”Minulla on oikeasti tavoitteena menestyä jo tämän vuoden aikana.” Kivääriampuja Hanna Etula on tehnyt puolentoista vuoden tauon jälkeen comebackin – ja edustaa Suomea ilma-aseiden EM-kilpailuissa Moskovassa.

HANNA ETULAN COMEBACK

Lahden Ampumaseuraa edustava Hanna Etula ampui kaksi vuotta sitten tammikuussa Swedish cupissa ilmakiväärillä täydet 400 pistettä toisena suomalaisena naisena. Ensimmäinen oli Hanna Pitkänen, vuotta aiemmin.

Odotukset olivat korkealla, kun kuukautta myöhemmin Vierumäellä järjestettiin ilma-aseiden EM-kilpailut. Niissä olivat jaossa viimeiset olympiapaikat Lontoon olympialaisiin. Ne jäivät kuitenkin Etulalta saavuttamatta.

– Se harmitti. Ehkä ne eivät vain olleet minulle tarkoitettut kilpailut. Huomasin myös, että oli väliarvioinnin aika. Olin tosin jo aiemmin päättänyt, että mietin Lontoon kisojen jälkeen, mitä urallani teen – olin kisoissa mukana tai sitten en. Oli siis ennalta tiedossa, että jonkinlainen tauko on tulos- ja tapauksessa, Etula sanoo nyt.

Tauko tuli, Etulan sanoin totaalinen sellainen. Hän kilpaili Münchenin maailmancupissa ja makuun SM-kilpailuissa ennen kuin siirtyi radalta sivuun.

– Ekan kesän aikana minun ei tehnyt mieli ampua yhtään. Olin tauon tarpeessa, koska mittani oli aikalailla täynnä. En ampunut noiden kisojen jälkeen yhtään laukausta puolentoista vuoteen.

Tauko päättyi viime joulukuussa Turun Kupittaalla, missä hän ampui viime vuoden ainoan kilpailunsa (396+204,0).

– Hyvin meni, kilpaileminen oli muistissa, Etula hymyilee.

– Jälkikäteen ajateltuna oli oikea hetki pitää taukoa. Topias syntyi maaliskuussa 2013 eli hän viettää pian yksivuotissynttäreitään. Tauon aikana minulla oli runsaasti aikaa muillekin asioille kuin ampumaurheilulle. Aseeseen ei tehnyt mieli tarttua, ja maltoin odottaa, kunnes olen siihen taas valmis. Odotin reilusti siihen asti, kunnes mieleni muuttuu. En ollut päättänyt, että jatkan uraani joulukuussa – vai jatkanko lainkaan.

Etula päätti jatkaa, koska hän oli ”parhaassa kunnossa koskaan” olympiavuonna 2012. Myös taitotaso oli noussut. Nyt hän uskoo vakaasti, että hänellä on mahdollisuus kehittyä edelleen ja ottaa askelia eteenpäin.

– Mieleni on hyvä myös siksi, että olen päättänyt keskittyä vain ilmakivääriin. Uskon saavani itseni

sellaiseen kuntoon, että voin asettaa Moskovan EM-kilpailujen jälkeen seuraavaksi tavoitteeksi syyskuussa järjestettävät Granadan MM-kilpailut.

Vaikka puhutaan huippu-urheilusta, ei puolentoista vuoden tauko Etulan mukaan ”huonoa tehnyt”. Ensimmäisellä leirillä jännitti eniten se, kuinka hän jaksaa ampua. Taito ei ollut hävinnyt mihinkään eli sen hän huomasi olevan tallella, mutta synnytyksen jälkeen keskivartalon lihakset eivät ole vielä huippukunnossa.

– Minulla on levollinen olo, koska minulla on nyt lupa keskittyä vain ilmakivääriin ja saan pannaostaa siihen rauhassa. ”Piekkari” oli minulle vähän pakkopullaa. Se ei vain lähtenyt sujumaan.

Hän sanoo näin, vaikka saavutti vuonna 2009 EM-hopeaa makuun kilpailussa. Pitkältä uralta voi poimia myös maailmancupin kuudennen sijan, jonka hän tähtäsi Changwongin ilmakiväärisä huhtikuussa 2011.

YKSINKERTAINEN LÄÄKE: LISÄÄ TREENIÄ!

Hanna Etula uskoo ja tietää saavansa lihastasapainonsa ”kondikseen” ajan kanssa.

– Myönnän kyllä yllättyneeni siitä, kuinka rankkaa ampuminen oli ensimmäisillä kerroilla. Se tarkoittaa sitä, että minun on treenattava enemmän. Eli siihen on onneksi vain yksi lääke: treeniä lisää!

Etula etenee nyt vuoden kerrallaan, mutta mi-

kään ei kuitenkaan ”poissulje” sitä, etteikö häntä voitaisi nähdä Brasilian Rio de Janeirossa vuonna 2016 järjestettävissä olympialaisissa.

– En tee mitään kauhean tarkkoja suunnitelmia sinne asti, vaan vain vuodeksi kerrallaan, jotta näen, miten saan hommat rullaamaan. Fiilikseni on se, että osaamiseni on nyt Pekingin olympiavuotta (2008) korkeammalla tasolla.

Pekingin olympiavuosi on hyvä vertailukohta, sillä Etula edusti siellä Suomea. Merkittävä asia jatkon kannalta on myös se, että harjoittelemisen tuntuu nyt hyvältä.

– Nyt on ihan eri maailma tulla esimerkiksi leirille, kun on ollut lapsen kanssa kotona. Se on kuitenkin hyvää vastapainoa lapsenhoidolle, mutta toki vaatii paljon paitsi itseltäni myös lähipiiriltäni, jotta kaikki asiat saa järjestymään. Ilman apua on vaikea vetää viittä leiripäivää putkeen.

Tammikuussa järjestetyllä Vierumäen kivääri-leirilläkin Topias pärjäsi hyvin pappansa kanssa.

– Voin luottaa siihen, että isäni ja lapseni pärjäävät keskenään. Topias tulee ainakin toistaiseksi kanssani sinne minne minäkin menen.

”Liikkuvia osia” on muitakin: Etulan perheessä on myös koira, joka vaatii oman aikansa. Maaliskuussa 33 vuotta täyttävä Etula on kuitenkin kokenut urheilija, joka ei turhia hötkyile. Hän on koulutukseltaan fysioterapeutti ja on nyt hoitopaalla. Vakituista työpaikkaa hänellä ei ole.

Hanna Etula piti puolentoista vuoden "totaalitaun" ja palasi kisoihin viime joulukuussa.

*Äiti, huippu-urheilija ja valmentaja.
Hanna Etula saa apua lähipiiriltään
ja siten sovittua aikataulansa.*

Kun Etulalta kysyy comebackistaan, hän vastaa rauhallisesti:

– Katsotaan, mitä se tuo tullessaan. Päiväruutiinit ovat nyt muodostuneet sellaisiksi, että herätyksen jälkeen ulkoilemme ja minä yritän jossain vaiheessa tehdä pitoharjoittelua ja hoitaa kroppaani. Käyn radalla muutamana iltana viikossa. Eli teen kotona ylläpitävää treeniä, ja muu harjoitteluni painottuu leireille.

Suunnitelmansa mukaan Etula saa ilmakiväärillä enemmän laukauksia kuin edellisinä vuosina, koska siihen panostaminen antaa nyt enemmän pelivaraa.

Etula ei ollut tammikuun loppuun mennessä lyönyt kilpailukalenteriaan aivan lukkoon, eikä tiennyt, mihin maailmancupin kisoihin hän osallistuu. Sen hän kuitenkin rohkeni sanoa, että Moskovan EM-kilpailut ovat välitavoite matkalla koh-

ti kauden huipentumaa eli Espanjan Granadassa syyskuussa järjestettäviä ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailuja.

– Nyt täytyy vain saada kaikki rutiinit toimimaan, ja sen perusteella voin arvioida MM-kisoja.

”KATSOTAAN MIHIN POLKU JOHDATTA”

On Etulalla vielä kolmaskin iso rooli äitiyden ja huippu-urheilijan lisäksi. Hän jatkaa kivääriampujien Jaakko Björkbackan ja Hanna Pitkäsen valmentajana. Yhteistyö Björkbackan kanssa alkoi kolmisen vuotta sitten ja Pitkäsen kanssa vuonna 2012.

– Leireillä näen mitä he puuhailevat, mutta en voi keskustella heidän kanssaan samalla tavalla kuin aikaisemmin, koska minulla on nyt omat treenit ja Topias. Löydämme kuitenkin aina yhteistä aikaa.

– Valmentaminen ei vie minulta mitään pois, vaan pikemminkin antaa. Se on vain positiivista ja tosi antoisaa toimintaa. Saan samalla vinkkejä itsellenikin, koska Jaakko ja ”Hopo” ovat ampuneet kauan ja heidän taitotasonsa on kova.

”Piekkari” ei ole välttämättä Etulan vahvin osa-alue, mutta sen taitavia valmentajia Suomessa on useita Juha Hirvestä alkaen. Etulalla sen sijaan voi sanoa olevan urheilukokonaisuus hallussaan, kun valmennuksesta puhutaan.

Entä Etula itse? Häntä valmentavat Hirvi ja Sampo Kettunen, joista viimeksi mainittu antaa vinkkejä esimerkiksi tasapainoisen elämän järjestämiseen. Ei siis ole mikään yllätys, että Etula sanoo olevansa ”hyvin fiiliksin ja tyytyväinen”.

– Nyt kun olen laittanut kampeet päälle, katsotaan mihin polku minut johdattaa. En ole leikkiläni mukana enkä huvikseni näe kaikkea sitä vaivaa, kun lapsen kanssa tulee leirille. Olen joko sataprosenttisesti mukana tai en ollenkaan. Kun nyt keskityn tähän täysillä, minulla on oikeasti tavoitteena menestyä jo tämän vuoden aikana. Olen positiivisin mielin sen perusteella, miten treenit ja Kihun testit ovat menneet.

Kun niinkin kokenut ja maltillinen urheilija kuin Etula sanoo näin, on helppo uskoa asioiden olevan juuri niin kuin hän sanoo.

Comeback lupaa vain hyvää. ✘

HANNA PITKÄSEN STRATEGIA ON VALMIS, NYT ON TYÖNTEON AIKA

Teksti ja kuva: Lassi Palo

Kivääriampuja Hanna Pitkänen on tehnyt paljon töitä päästäkseen tilanteeseen, jossa hän nyt on: hän saa tehdä juuri sitä, mitä hän haluaa tehdä eli ampumaurheilua. Olla radalla, ampua, harjoitella, ottaa asioista selvää, perhe-tyä ajan kanssa. Olla kokopäiväinen urheilija.

Mikä on kaiken tämän lopputulos, sitä ei vielä tiedä kukaan, mutta ainakin Pitkänen nauttii tilanteestaan.

- Aika sitten kertoo tuloksen. Itsetutkistelun jälkeen olen päätenyt tällaiseen tilanteeseen, ja voin joskus sanoa, että ainakin olen tehnyt sitä, mistä tykkään.

Pitkänen hymyilee, kun hän sanoo tullessaan vanhemmaksi ja viisaammaksi, kun hän puhuu näin. Asialla on kuitenkin myös vakava puoli: hän ei enää halua tehdä asioita ”pikkuisen sinne päin”, vaan täysillä. Pitkänen kiittää saamaansa markkinoitilan koulutusta, sillä ilman sitä olisi kaikki voinut kaatua sisun puutteeseen. Hän tietää nyt, että itsensä tuotteistaminen ja markkinoiminen vaativat erittäin paljon töitä.

- En halua antaa siitä yhtään valheellista kuvaa. Voin sanoa, ettei se jalvoja heiluttelemalla onnistu. Muille urheilijoille haluan muistuttaa, että mahdollista se on!

Pitkänen ei myöskään enää halua elää toiveiden tynnyrin äärellä, koska kukaan ei tule tekemään asioita hänen puolestaan. Samalla hän kuitenkin heittää pienen ”piikin” suomalaisen urheilujärjestelmän suuntaan:

- Se ei tue urheilijaa, kun tämä tekee matkansa, vaan vasta sitten, kun on tullut menestystä. Järjestelmä voisi tukea urheilijoita esimerkiksi siten, että heille annettaisiin ”työkaluja”, joilla voisi kerätä rahaa itselleen.

”Hopo” tietää mistä puhuu: jotta urheilijoiden yritykset eivät kaatuisi sisun puutteeseen.

HISTORIALLINEN SUOMEN ENNÄTYS

Hanna Pitkänen ampui ensimmäisenä suomalaisnaisena täydet 400 pistettä ilmakiväärillä Mikkelissä vuoden 2011 helmikuussa järjestetyissä ilmakiväärin ja -pistoolin joukkueiden SM-kilpailuissa. Hän nappasi naisten ilmakiväärin Suomen ennätysten Marjo Yli-Kiikalta ja Hanna Etulalta (399).

Tuolloin hän sanoi, että uusi Suomen ennätys oli vaatinut venymistä. Hän ei välttämättä pidä julkisuudesta, mutta oli paitsi urheilijana myös valmentajana ja Ampumaurheiluliiton liittovaltuutettuna ajatellut, että julkisuudessa esiintyminen tuo lajille näkyvyyttä.

- En voi sanoa toimittajille, että olkaa keskenänne, vaikka julkisuus ei oikein ole minua varten, Pitkänen sanoi ennätöksensä jälkeen tehdyssä Urheiluampuja-lehden haastattelussa.

Pitkänen piti pitkään taukoa ammunnasta, koska liika oli liikaa muutamaa vuotta aiemmin.

Vuonna 2006 hän loukkasi oikean polvensa laskettelurinteessä niin pahasti, että polvi jouduttiin leikkaamaan. Lopulta polven kuntouttaminen, opiskelut Turun ammattikorkeakoulussa, työt ja opinnäytetyö pakottivat hänet miettimään, että jostain on luovuttava.

- Siinä oli liikaa yhdelle ihmiselle, ja niin panin pillit pussiin eli otin tauon ampumisesta, koska polvi ei kuntoutunut sillä aikataululla kuin vuoden 2008 olympialaisia ajatellen ajattelin. Niin opettelin elämään eri tavalla, mikä oli vaikea päätös. Puolen vuoden ajan mietin, mitä oikein tein ja teinkö elämäni virheen, Pitkänen pohti kolme vuotta sitten.

Pitkänen sanoikin niiden olleen ”suuria ajatuksia”, koska ampujana oleminen oli hänen mukaansa ainoa asia, joka tavallaan nimitti häntä. Kun sitä ei enää ollut, oli kivuliasta kyseenalaistaa koko oma minä uudestaan. Kyse oli paljolti oman identiteetin uudelleen rakentamisesta.

Kokemus oli Pitkäsen mukaan hyvin kasvattava, koska hän oli peilannut tekemisiään vain ammunnan kautta. Onnekseen hänellä oli ympärillään tukiverkosto, jota ilman hän ei välttämättä olisi tiennyt missä hän olisi ollut. Pitkänen sanoi ymmärtävänsä lajiliittojen rajalliset - eli käytännössä rahalliset - resurssit, mutta silti peräänkuulutti niiltä enemmän tukea uransa jo päättäneille urheilijoille.

- Myönnän, että minäkin vain ilmoitin kaikille, että ”se on nyt tässä”. Olin sellaisessa turbulenssissa, etten edes osannut pyytää apua ja hakea tukea, jota ehkä olisinkin saanut, Olympiakomitean ja Ampumaurheiluliiton maajoukkueingissä ollut ampuja sanoi.

Nyt Turun Seudun Ampujia edustava Pitkänen kuuluu taas maajoukkueeryhmään ja on nimetty Suomen joukkueeseen ilma-aseiden EM-kilpailuihin Moskovaan.

”KAIKELLA ON TARKOITUKSENSA”

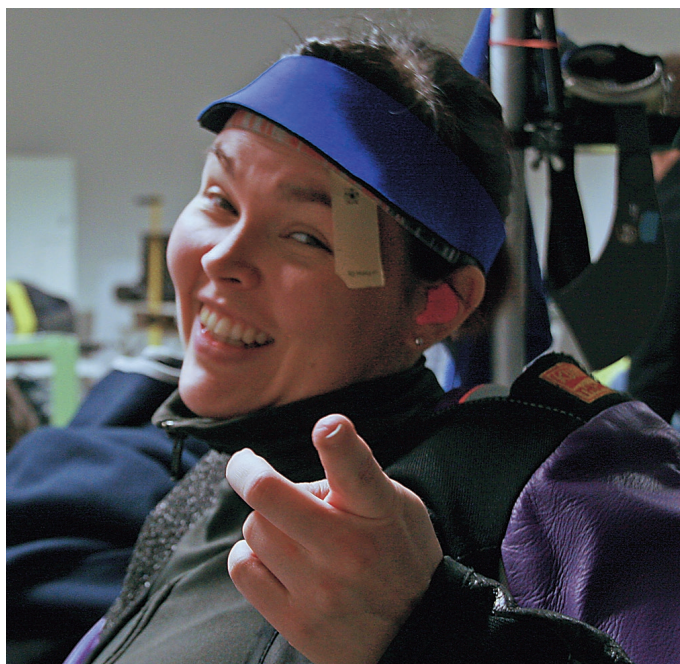
Pitkänen kilpaili viimeisen kerran Bangkokissa järjestetyissä Universiadeissa elokuussa 2007 ennen kuin päätti aloittaa tauon. Vuonna 2010 hän osallistui muutamaa vuotta aiemmin kilpailuun ja palasi seuraavan vuoden helmikuussa rytinällä julkisuuteen SE:nsä myötä.

Hän käytti vanhaa sanontaa ”kaikella on tarkoituksensa” ja myönsi sen kuulostavan hivenen tyhjältä, mutta vakuutti, että ainakin hänen kohdallaan se piti täysin paikkansa. Hän myös sanoi olevansa varovainen sen suhteen, mitä puhuu ja lupaa ja halusi urheilla rauhallisesti ja itselleen. Kun Pitkäseltä kysyi kolme vuotta sitten, katsooko hän nyt rauhassa mitä tuleman pitää, hän vastasi:

- Mitä sitä ihminen muuta tietää? Tekeminen ratkaisee, eikä oikotietä ole. Jos oikotien keksisin, olisin rikas nainen. Pidän vain kiinni hyvästä tekemisestä. Jostain pitää luopua, jos aion vielä treenata enemmän - ettei käy niin kuin joskus aikaisemmin, hän sanoi kokemuksistaan viisastuneena.

Kolme vuotta myöhemmin Pitkänen on taas uudessa tilanteessa, kokemuksistaan viisastuneena. Ratkaisu on nyt tehty ja strategiat laadittu, on työnteon aika.

- Meillä kaikilla on vain yksi elämä käytettävissä. Hautakivessä on kahden numerosarjan välissä viiva. Kyse on siitä, mitä haluaa viivan kohdalla olevan. ✕

Kivääriampuja Hanna Pitkänen edustaa Suomea ilma-aseiden EM-kilpailuissa Moskovassa.

LIKKUVAN MAALIN AMPUJAT

MONIPUOLISESTI LIKKUEN JA TREENATEN

Teksti ja kuva: Lassi Palo

Liikkuvan maalin suunnitelmat on tehty niin, että kauden pääkilpailu on Granadassa syyskuussa järjestettävät MM-kilpailut. Siitä huolimatta menestystä janotaan jo Moskovan ilma-aseiden EM-kisoissa.

Lajivalmentaja Ville Häyrisen mukaan alkanut vuosi on ”iso” liikkuvalla maalilla. Suunnitelmat on tehty niin, että kauden pääkilpailu on Granadassa syyskuussa järjestettävät MM-kilpailut.

– Mutta toki myös helmi-maaliskuussa järjestettävät Moskovan EM-kilpailut ovat tärkeitä. Leiritus kotimaassa on tehty nyt EM-kilpailuja varten, mutta pidemmät leirijaksot ja ulkomaanleirit on tarkoituksella jätetty kesään, Häyrinen selvittää.

– Samoin ennen Granadan MM-kilpailuja tulee vielä useita ulkomaan kisoja. Kiitos Ampumaurheiluliitolle siitä, että saimme hieman lisää rahaa tälle vuodelle.

Liikkuvan maalin toinen iso asia on ollut panostus urheilijan kehoon, lihashuoltoon ja fysiikkaan. Urheilijat ovat tehneet yhteistyötä fysioterapeutti Antti Vuorisen kanssa sekä panostaneet omaehtoisesti fyysiseen harjoitteluunsa. Se on kannattanut, sillä aktiivisesta juoksu- ja ampumaurheilu- ja harjoittelusta on tullut tiukoilla valmennettaviensa kanssa.

– Koutsikin joutui juoksemaan helmikuun alussa leirillä ihan tosissaan, että sai pojat jäämään, Häyrinen kertoo.

– Useampi ukko ”painaa” jo yli 3000 metriä Cooperin-testissä. Kisakallion testit menivät myös hyvin.

Yksi ukoista on Kangasalan Kymppi-64:n Sami Heikkilä, joka juoksi viime syksynä varusmiespalveluksensa päätteeksi Cooperissa 3050 metriä. Nyt hän on sitä mieltä, että tulos olisi vieläkin parempi.

– Olen käynyt salilla tekemässä pari, kolme punnitreeniä viikossa ja käynyt lenkillä pari kertaa viikossa hapenottokykyä kohentaakseni. Haluan parantaa voimatasojani ja tehdä töitä entistä ammattimaisemmin. Olen myös käynyt puolentoista tunnin sauvakävelylenkeillä ja tehnyt monipuolisia palauttavia venyttelyjä ja jumppia, Heikkilä, 20, kertoo.

Tammikuussa tehdyissä Kisakallion kuntotesteissä hänen kuntonsa luokiteltiin hyväksi. Mainittakoon vielä, että Heikkilä aikoo juosta ensi kesänä puolimaratonin toisen liikkuvan maalin ampujan eli Tarmo Koskelan kanssa.

”TULEVAISUUS NÄYTTÄÄ HYVÄLTÄ”

Lajivalmentajan silmin katsottuna tulevaisuus

Suomen liikkuvan maalin miesten joukkue voitti vuosi sitten Odensen EM-kilpailuissa normaalijuoksujen ja sekajuoksujen kultamitalit. Tomi-Pekka Heikkilä (vas.), Krister Holmberg ja Sami Heikkilä ovat mukana myös EM-Moskovassa.

näyttää tosi hyvältä, Häyrinen sanoo tyytyväisenä.

– Miesten joukkue on jo nyt kova, mutta Heikki Lähdekorpi (Satakunnan Ampujat) ja Jani Suoranta (Kymppi-64) haastavat ensi vuonna miesten edustuspaikat ihan tosissaan, hän uskoo.

Raseborgs Skyttaren Krister Holmberg näyttää Häyrisen mukaan jatkavan ampumaurheilijan uraansa ”ikuisesti”.

– Ovatko hänen 25. EM-kilpailunsa nyt tulossa, hän miettii toukokuussa 42 vuotta täyttävän konkarin kisasaldoa.

Liikkuvan maalin maajoukkueryhmään kuuluvat Holmbergin lisäksi Heikkilän veljekset Sami ja Tomi-Pekka Heikkilä, jotka edustavat Kangasalan Kymppi-64 -seuraa. Haastajaryhmässä ovat Suorannan ja Lähdekorven lisäksi Mika Kinisjärvi ja Elli Räsänen, jotka ovat Kuopion Ampuma- ja Metsästysseuran ampumaurheilijoita.

Häyrinen on tyytyväinen myös siksi, että uusia tyttöampujia on tulossa ”useampikin”.

– Räsänen saatiin nyt jo hyvälle kehityskäyrälle eli mukaan EM-Moskovaan, hän sanoo.

Joukkueessa näkyy muutenkin kova tekemisen meininki, Häyrinen toteaa. Porukan kemia toimivat hyvin, ja toisia sparrataan treeneissä yhä paremmiksi. Häyrinen mainitsee ”oivana” esimerkiksi Kinisjärven, joka on tähdännyt tänä talvena 10m normaalijuoksujen ennätyskseen 572.

”HALUAN MENESTYÄ MOSKOVASSA”

Useita junioreiden arvokisamitaleja saavuttanut

Sami Heikkilä kilpailee nyt toista vuottaan miesten sarjassa. Viime vuosi meni hänen mukaansa hyvin, eikä tämä vuosi meni poikkeusta nuoren mutta kokeneen ampumaurheilijan tilanteeseen. Vuosi näyttää hyvältä, vaikka hän loukkasi selkensä syksyllä. Kymmenen viikon aktiivisen kuntouttamisen jälkeen kaikki on taas kunnossa, kiitos edellä mainitun Vuorisen, jonka ohjeiden avulla Heikkilän loukkaantunut selkä saatiin kuntoon.

– En ole ollut talven aikana sellaisessa tuloskunnossa kuin edellisinä vuosina paitsi selkäni myös muiden muuttuneiden tekijöiden takia. Kevennän harjoittelua ja lähdän nyt EM-Moskovaan parantamaan tuloksiani. Ammuin Kuopiossa normaalijuoksussa 571 ja Porissa ”sekareissa” 382 pistettä. Vaikka kauden päätavoite on Granadan MM-kilpailuissa, haluan totta kai menestyä myös Moskovassa.

Heikkilä on ollut varusmiespalveluksensa päätyttyä töissä Lahden Urheilukoulussa. Puolen vuoden pesti päättyi maaliskuun lopussa.

– Olen ollut työhöni erittäin tyytyväinen, ja haluaisin jatkaa samoissa tehtävissä. Katsotaan, miten käy, hän sanoi ystävänpäivän aattona.

Kun Heikkilä kertoo ampuneensa viime vuonna 32 000 laukausta, on keskittynyt fysiikkansa kohentamiseen monipuolisesti ja on rutinoitunut kilpailija, alkaa paketti varmasti olla taas kasassa. Se lupaa hyvää – niin Moskovaan kuin Granadaankin. ✕

PISTOOLIPROJEKTI KÄYNNISSÄ: "PAIKALLAAN PYSYMINEN ON TAANTUMISTA!"

"Pistooliprojektin tarkoituksena on saada urheilijoita, jotka harrastavat ampumaurheilua, eikä ampujia, jotka harrastavat urheilua." Näin tiivistää Ampumaurheiluliiton pistooliprojektissa mukana oleva valmentaja Timo McKeown.

– Lähtökohta on siis puhtaasti urheilullinen. Tärkeintä on saada pistooliampujien harjoitusmäärät nyt kansainväliselle tasolle. Haluamme myös saada läpinäkyvyyttä siihen, millä perusteella urheilijoita valitaan maajoukkueeseen, sekä myös tervettä vaihtuvuutta, McKeown sanoo.

Pistoolilajit saivat viime vuonna uuden päävalmentajan, Zeljko Todorovicin. McKeown on sitä mieltä, että lempinimellään "Todo" paremmin tunnettu montenegrolainen huippuvalmentaja oli ainoa oikea henkilö aloittamaan tämän projektin, koska hän pääsi aloittamaan "puhtaalta pöydältä", ilman vanhoja rasitteita.

McKeownin mukaan oli viimeinen hetki aloittaa tällainen pistooliprojekti, ja korjaavat liikkeet oli tehtävä nyt.

– Erästä valmentajaa lainatakseni: jos tätä projektia ei olisi aloitettu, viimeinen olisi voinut sammuttaa valot ja sulkea oven perässään.

Pistoolivalmentajat haluavat maajoukkueeseen urheilijoita, joilla on parhaat mahdollisuudet kehittyä ja jatkaa. He myös haluavat auttaa urheilijoita.

– Painotuksemme on junioreissa, koska he ovat lajimme tulevaisuus. Se

alkaa jo näkyä, koska ilma-aseiden EM-kilpailuissa Moskovassa on mukana kolme poikaa kilpailemassa. Se on vain positiivinen juttu, McKeown sanoo.

Hän uskoo vahvasti, että nyt virta kääntyy toiseen suuntaan, ja maajoukkueryhmistä tulee haluttu kohde – potentiaalisille urheilijoille, jotka oikeasti haluavat maajoukkueeseen.

– Tarvitsemme "uutta verta" ja uusia potentiaalisia nuoria. Jos tytöt haluavat maajoukkueeseen, se on heistä itsestään kiinni. Tarvitaan vain tahtoa ja asennetta!

Kriittisiäkin ääniä on kuulunut, mutta McKeownia lainaten "koirat haukkuvat ja karavaani kulkee". Muutosten yhteydessä esiintyy aina ristiriitaisia tunteita, ja aina on muutosvastarintaa, hän sanoo ja muistuttaa, että johonkin suuntaan on joskus pakko lähteä, koska paikallaan pysyminen on taantumista.

McKeownin mukaan kritiikki kulminoituu kahteen asiaan: harjoitusmäärien nostamiseen ja uudensuuntaamiseen yhteistyökuvioihin.

– Aiemmin on ollut niin, että kaikki ovat halunneet tulla maajoukkueisiin, mutta mitään ei ole haluttu tehdä itse. Urheilumaailma alkaa vain olla myös bnestä, jossa kaikkea ei kanneta valmiina pöytään.

Yhteistyökumppanit saavat näkyvyyttä maajoukkueiden nettisivuilla ja liiton julkaisuissa. Sijoitus tulee yhteistyökumppaneilta.

Pistooliampuja Mira Suhonen palasi helmikuun puolivälissä viikon kesätaaneilta leiriltä Montenegrosta. Kaikki sujui päävalmentaja Zeljko Todorovicin johtaman leirin puoliväliin asti hyvin, mutta sitten iski kova kuume, joka kiusasi Suhosta vielä viiden päivän kuluttua.

Ikään kuin siinä olisi ollut riittävästi harmia yhdelle ihmiselle.

Mutta ei. Kipeä ranne on kiusannut kokenutta ja menestynyttä pistooliampujaa usean kuukauden ajan. Suhoselle on varattu leikkauksella Vierumäellä maaliskuun puolivälissä järjestettävien ilma-aseiden SM-kilpailujen jälkeen.

– Jos ranne vaivaa vielä tuolloinkin, se leikataan. Mutta jos ei, ranteelle ei tehdä mitään.

Kipua on lievitetty kortisonihoidolla, mutta ongelma on se, että kipu on nyt siirtynyt toiseen paikkaan.

– Se ei ole enää vanhasta kohdasta kipeä. Tilanne on erittäin epämurkava, koska ranne kipeytyy, kun riittävän kauan treenaa.

Suhonen lohdutetaan sillä, että hän on aina ampunut enemmän laatua kuin määrää. Kipu on hänelle valitettavan tuttu asia, sillä aiemmin häntä kiusasi pitkään kipeä olkapää.

– Kaikki laukaukset ovat olleet harjoituksissa laadukkaita, koska määrän treenaaminen on ollut aika vähäistä. Olen kuitenkin saanut hyviä osumia.

Todellakin. Suhonen on edustanut Suomea Pekingin (2008) ja Lontoon (2012) olympialaisissa. Pekingissä hän sijoittui seitsemänneksi ja Lontoossa 32:nneksi. Hän sijoittui Münchenin MM-kilpailuissa viidenneksi vuonna 2010 ja seuraavana vuonna Sydneyn maailmancupissa toiseksi. Münchenin viidennellä sijalla hän varmisti olympiapaikan Lontooseen.

"MOSKOVAAN HYVIN FIILIKSIN"

Kuortaneen Kuntoa edustava Suhonen, 28, on nimetty Suomen joukkueeseen ilma-aseiden EM-kilpailuihin, jotka järjestetään Moskovassa 26.2.-6.3. Vaikka hänen terveystilanteensa ei ollut haastatteluhetkellä eli ystävänpäivänä paras mahdollinen, hän sanoi lähtevänsä EM-kisoihin "hyvin fiiliksin".

Suhonen tähtäsi Jalasjärvellä Välipäivien kilpailuissa tuloksen 382 ja tammikuussa Münchenissä järjestetyssä kansainvälisessä kilpailussa tulok-

KIPEÄ RANNE KIUSSANNUT MIRA SUHOSTA

set 374 ja 371. Münchenissä ammutut tulokset Suhonen laittaa jännityksen piikkiin. Se vei voiton, hän myöntää.

– En saanut rentoa suoritusta aikaiseksi, koska syke oli varmaan 200, hän naurahtaa.

– Pitää opetella hermojen hallitsemista, jotta seuraavalla kerralla olisi helpompaa.

Vaikka Suhosen ranne leikattaisiinkin, ei sen pitäisi vaarantaa kauden

Zeljko Todorovic ja Jesse Peltomäki tammikuussa järjestetyssä Münchenin kansainvälisessä ilma-asekilpailussa.

– Ampumaurheiluliitto toimittaa materiaalit ja sopimuspohjat valmiiksi. Jos maajoukkueurheilija tuo pottiin tuhat euroa (nuoret 500 e), se toimii omavastuusuutena, jonka tarkoitus on samalla sitouttaa urheilijaa toimintaan. Jos potentiaalia alkaa näkyä, urheilijoille voidaan alkaa kustantaa esimerkiksi leiritystä, patruunoita ja matkoja kansainvälisiin kilpailuihin.

McKeown näkee hyvänä sen, että jos tekee tuhannen euron sijoituksen ja saa esimerkiksi 5000 euroa takaisin.

Murinaa on kuulunut myös siitä, ettei miesten maajoukkueryhmä ole nimetty. McKeownin mukaan syy on se, ettei tulostaso vain riitä. Nyt ollaan valitsemassa miesampujia haastajaryhmään.

Mira Suhonen on edustanut Suomea kaksissa olympialaisissa. Ensimmäiset olympiapaikat Rio de Janeiroon jaetaan syyskuussa järjestettävissä MM-kilpailuissa.

päätavoitetta, joka on syyskuussa. Espanjan Granadassa järjestetään tuoloin ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut. Siellä myös jaetaan ensimmäiset olympiapaikat Rio de Janeiron olympialaisiin 2016.

Suhonen uskoo ehtivänsä kuntoutua Granadaan mennessä eikä panisi lainkaan pahitteeksi, jos historia toistaisi itseään. Tällöin hän onnistuisi nappaamaan olympiapaikan taas hyvissä ajoin, kuten neljä vuotta sitten.

– Se olisi oikein mukavaa – hoitaa se heti alta pois.

Mahdollinen leikkaus kuitenkin arveluttaa hiukan. Se ei Suhosen mieltä paina, sillä terveenä olisi mukavampi olla ja elää, ilman jatkuvaa kipua, mutta mahdollista tietysti on myös se, ettei hän ehdi harjoitella leikkauksen jälkeen riittävästi MM-kisoja varten.

Kokeneena urheilijana hän on käsitellyt tämänkin vaihtoehdon seuraukset:

– Jos ranne saadaan leikkauksella kuntoon eikä sen jälkeen ole enää kipuja, otan sen takia mieluummin muutaman kuukauden treeniä pois yhden vuoden ajalta kuin kärsin kivusta monen vuoden ajan. Minulla on siitä ihan riittävästi kokemusta olkapääni takia.

Haastattelun aikana Suhonen köhi usein. Sitä ennen hän oli jo käynyt apteekissa ostamassa lääkkeitä, jotta saisi kuumeensa laskemaan ja oireitaan lievitettyä. Päivä oli perjantai, eikä hän vielä tuolloin tiennyt, pystykö hän osallistumaan viikonvaihteessa Pieksämäellä järjestettyihin ilma-aseiden SM-joukkuekilpailuihin. Yksi kuumeeton päivä olisi auttanut. Lopulta kävi niin, että matka Kuortaneelta Pieksämäelle jäi väliin.

Suhonen tiesi, ettei helmikuun 12. päivänä kuumeessa tehty matka Montenegron leiriltä koti-Suomeen tehnyt lainkaan hyvää. Mutta minkäs teet, kun kotiin piti päästä tervehtymään.

– On tässä sairasteltu jo ihan urakalla.

Pistooliampujat Anette Källi (oik.) ja Ritva Karri on nimetty Suomen joukkueeseen Moskovassa järjestettäviin ilma-aseiden EM-kilpailuihin.

ANETTE KÄLLIN KATSE EM-MOSKOVASSA JA SM-VIERUMÄELLÄ

Pistooliampuja Anette Källi palasi helmikuun puolivälissä viikon kestäneeltä leiriltä Montenegrosta, missä hän harjoitteli Ampumaurheiluliiton pistoolilajien päävalmentajan Zeljko Todorovicin opastuksella viikon ajan.

Källin mukaan leiri oli hyvä. Harjoituksia oli kaksi päivässä, ja ammunta sujui eri tavalla kuin omissa harjoituksissa, hän kertoo.

– ”Todo” oli koko ajan paikalla ja antoi heti palautetta, jos hän huomasi jotain. Hän on vaativa valmentaja. On keskityttävä eri tavalla, kun valmentaja on jatkuvasti läsnä, mutta on vain hyvä, jos ammuntaa katsotaan tarkasti. Kun ampuu yksin, urheilija pääsee liian helpolla, Källi sanoo.

Lehtimäen Ampujia edustava mutta Oulussa asuva Källi, 23, kuuluu Ampumaurheiluliiton pistoolin maajoukkueryhmään. Hän opiskelee kirjasto- ja tietopalvelun koulutusohjelmassa Oulun seudun ammattikorkeakoulussa.

Källi ampui Saksan Münchenissä tammikuussa järjestetyssä kansainvälisessä kilpailussa ilmapistoolissa tulokset 375 ja 367.

– Münchenistä ei tullut oikein mitään. Parempaa odotin, mutta en onnistunut siellä. Kauden paras tulokseni on tullut pienessä kotimaan kilpailussa, kun ammuin vuoden lopussa Jalasjärven Välipäiväkilpailuissa 385 pistettä. Se on oikein hyvä tulos.

Källi on nimetty Suomen joukkueeseen ilma-aseiden EM-kilpailuihin Moskovaan. Entä jos samanlainen tulos kuin tuo edellä mainittu tulisi Moskovassa?

– Se olisi hienoa! Sillä pääsisi varmaan jo finaaliinkin.

Källi on sitä mieltä, että Suomen naisilla on mahdollisuus joukkueitaliin Moskovassa.

– Se ole lainkaan mahdoton ajatus, koska kaikki ovat hyviä ampujia, Källi viittaa kahteen muuhun Suomen edustajaan, jotka ovat Mira Suhonen ja Ritva Karri.

Källin tilanne on kaikkiaan siis hyvä. Hyvää on myös se, ettei hän ole sairastellut talven aikana.

– Minulla ei ole mitään sairauskertomusta kerrottavanani. Olen onnistunut välttämään sairaudet tähän mennessä – lukuun ottamatta normaalia epämääräistä kolotusta, hän nauraa.

Haastatteluhetkellä Moskovan EM-kilpailujen alkuun oli vajaat kaksi viikkoa aikaa.

– Eli ne alkavat aika pian! Kyllä ajankohdan aina tietää, mutta aina se tulee kauhean äkkiä. Vähän jännittää... Katsotaan mitä sieltä tulee.

EM-Moskovan jälkeen Källin seuraava tavoite on asetettu ilma-aseiden SM-kilpailuihin, jotka ovat Vierumäellä maaliskuun puolivälissä (14.-16.3.). Viime vuonna hän sijoittui toiseksi, kun Karoliina Helle voitti. SM-kisoja pidemmälle Källi ei ole vielä vuottaan suunnitellut.

Lauri Leskinen kuvattuna viime vuoden Superfinaalissa Hälvälässä.

PARALYMPIALAISTEN AMPUMAUHEILUUN KYMMENEN PAIKKAA LISÄÄ

Kansainvälinen paralympiakomitea (IPC) on lisännyt ampumaurheilijoiden määrää Rio de Janeiron paralympialaisiin, jotka järjestetään vuonna 2016.

Kun vuonna 2012 järjestettyihin Lontoon paralympialaisiin osallistui 140 ampumaurheilijaa, Rion mitaleista kisaa kymmenen urheilijaa enemmän eli 150. Toinen merkittävä muutos on se, että kaikki Rion paralympiapaikat ovat maakohtaisia paikkoja.

Ampumaurheiluliiton vammaisampumaurheilun kehityspäällikkö Pirjo Peltola pitää IPC:n päätöksiä hyvinä.

– Olen iloinen, että muutoksiin ryhdyttiin. Nyt puhutaan huippu-urheilusta. Lyhyesti sanottuna aikaisemmin oli niin, että mitä enemmän tulosrajan ampuneita maalla oli, sitä suuremman joukkueen se sai kisoihin, hän sanoo.

– Se kuulosti reilulta, mutta todellisuudessa muutamassa lajissa mqs-raja oli suhteellisen alhainen. Tällöin muutamat maat pystyivät ”keinotekoisesti” kasvattamaan joukkuettaan.

IPC lisäsi urheilijoiden määrää kymmenellä, koska ampumaurheilun suosio on noussut. Ampujapiireissä tosin odotettiin jopa 20-30 paikkaa lisää. Mutta hyvä näinkin, Peltola kommentoi kattojärjestön tuoretta päätöstä.

Peltolan mukaan paralympiapaikat eivät tule helpolla nytäkään.

– Hyvin pitää ampua, jos paikan Rioon haluaa. Urheilijan pitää ampua myös niin sanottu minimituloraja (mqs) IPC:n määrittelemissä kisoissa kaksi kertaa ennen Rion paralympialaisia. Niitä ovat joidenkin IPC:n kisojen lisäksi maailmancupit ja MM-kilpailut.

Ensimmäiset paralympialaisten ampumaurheilun paikat ovat jaossa Saksan Suhlissa 17.-27. heinäkuuta järjestettävissä MM-kilpailuissa. Siellä jaetaan 63 paikkaa, joista miehille 42 ja naisille 21.

Ensi vuoden kolmessa maailmancupissa on jaossa 27 paikkaa kussakin. Isäntämaa eli Brasilia saa kolme paikkaa (kaksi miestä ja yksi nainen). Lisäksi IPC myöntää niin sanotun kutsupaikan kolmelle ampumaurheilijalle (kaksi miestä ja yksi nainen).

Lontoon paralympialaisissa Suomea edusti kaksi ampumaurheilijaa. He olivat kivääriampujat Minna Leinonen ja Veikko Palsamäki. Paralympialaisissa kilpaillaan kiväärin lisäksi pistoolilajeissa.

Leinonen ampui viime vuonna uuden maailmanennätyksen ilmakiväärin 60 ls kilpailussa luokassa SH2. Se oli 636,5. Rio de Janeiron paralympialaisten mqs-raja Leinosen lajissa on 628,0. Palsamäen lajissa (R3) se on 623,0.

TAKAVASEMMALTA OHI

Teksti ja kuva: Lassi Palo

Skeet-ampuja Lauri Leskinen sulatti viime syksyn ajan epäonnistumistaan Saksan Suhlissa järjestetyissä EM-kilpailuissa. Hän sijoittui 14:nneksi tuloksellaan 120 (25+24+24+24+23) eikä heti kilpailun jälkeen osannut sanoa mitään tuloksestaan eikä sijoituksestaan, sillä ”täydellinen epäonnistuminen” oli se, mikä hänen päässään pyöri.

Ja pyöri pitkään.

Mies itse käyttää paljon voimakkaampaa sanaa siitä, miten hän asian otti ja koki ja mitä tilanteesta ajatteli. Sitä ei tohdi tässä yhteydessä sanoa, mutta todettakoon niin, että epäonnistuminen kuulemalla porautui takaraivoon eikä sieltä vähän aikaa poistunut.

– Meinaa olla kisaturistin leima otsassa, kun saa katsella kisoja ”vaihtopenkiltä”. Kai se risukasa joskus palaa ja joulukin on kohta ovella, sanavalmis Leskinen summasi kisan päätyttyä.

Vaihtopenkiltä hän siirtyi sanojensa mukaan takavasemmalle tuulettumaan. Leskinen täyttää toukokuussa 30 vuotta. Ikäkriisiä hän ei myönnä potevansa. Kysymys naurattaa häntä:

– Eikös se kriisi tule vasta sitten, kun on kolmekymppiä täyttänyt? Katsotaan sitten, mitä tapahtuu!

– Pääkopalle tekee hyvää olla ”takavasemmalla” hetken aikaa ja ottaa välillä vähän kevyemmin ja lähteä sen jälkeen liikkeelle uusilla aivoilla. Kyllä minä ihan tosissani edelleen olen, ja polte ampumiseen on voimakas. Se ei ole minusta lähtenyt mihinkään, Sibbo Skyttegillen ampumaurheilija sanoo.

Leskinen ei ole tarttunut aseeseen sitten alkusyksynä Hälvälässä järjestetyn Superfinaalin.

– Nähtäväksi jää, miten homma luonnistuu, kun aloitan ampumisen ensi kuussa.

Leskinen lähtee maaliskuun 13. päivänä kaksitoista päivää kestäväälle leirille Granadaan. Sen jälkeen hän pystyy jo harjoittelemaan kotiradallaan Sipoossa tavoitteenaan Saksan Münchenissä kesäkuussa järjestettävä maailmancup.

– Sitä varten harjoittelen. Annan siellä näyt-

töjä tulevaisuutta varten. Arvokisat ovat totta kai mielessäni, mutta ”herrat” päättäkööt ketkä niihin osallistuvat.

Vaikka Leskinen ei ole talven aikana ampunut, ei hän ole ”resupekkana” ollut, vaan on pitänyt kunnostaan hyvää huolta lenkkeilemällä, käymällä kuntosalilla ja pelaamalla salibandya.

POSITIIVISIN MIELIN

Suhlin EM-kisojen tapahtumia lukuun ottamatta Leskinen muistelee viime kauttaan positiivisin mielin. Se mikä häntä jäi harmittamaan, oli pieni epäonni tärkeässä kilpailussa – eli Suhlissa. Mutta hän tietää, että laji on herkkä ja arka – ja siksi niin mielenkiintoinen.

– Veitsenterällähän tässä koko ajan ollaan, ja se skeetissä viehättää ja kiehtoo. Haluan löytää oman maksimini ja tulostasoni. Teen tätä rakkaudesta lajiin, sillä jos rakkautta ei olisi, olisin lopettanut jo ajat sitten. Perusosaamiseni on kivalla ja kohtuullisella tasolla, mutta se ei maailmalla vielä riitä.

Leskinen kilpaili viime vuonna kaksi kertaa maailmancupissa ja ampui niissä kummassakin tuloksekseen 120. Vuonna 2009 hän rikkoi Münchenissä 123 kiekkoa. Viime kaudella Leskinen rakens skeetin päävalmentajan Peeter Päkkin kanssa ”tietynlaisen tulokuvan”, jolla hän lähti kisoihin.

– Pikkaisen paremmalla onnella olisin siinä pysynyt. Katson, että minulle palaa hyvä, vihreä valo, joka kertoo, että olen oikeilla raitteilla, vaikka sellaista oikeaa menestystä ei viime kaudella tullutkaan.

Voiko tilanteesi nyt summata niin, että se sinun paras juttusi on vielä tulematta ja menet takavasemmalta ohi?

– Kyllä, Leskinen naurahtaa.

– Kyllä niin voi sanoa. Kun olen tutkinut harjoituspäiväkirjojani ja kilpailujani, voin todeta, että kehitystä tulee koko ajan. Olen hyväksynyt sen, että kehitys on minulla hidasta ja tahmeaa. Olen kuitenkin sinut tilanteen kanssa, ja jaksan harjoitella ja motivoitua.

PAREMMALLA KUNNOLLA PAREMPIIN TULOKSIIN

Olympia- ja maajoukkueyhmän urheilijat tekivät fyysiset kuntotestit Kisakalliassa 11.-12. tammikuuta. Nuorten- ja haastajaryhmien urheilijat tekivät samat testit helmikuun alussa. Tarkoituksena on tehdä testitapahtumasta jokavuotinen.

Ampumaurheiluliitto sai Olympiakomitealta tukea testien tekemiseen. Ne toteuttivat Kisakallion ammattilaiset fysioterapeutti Aki-Matti Alanen, testauksen ja valmennuksen kehittäjä Anne Rikala, sekä testaaja Mika Valavuori.

MITKÄ TESTIT?

Polkupyöräergometritesti – moniportainen maksimaalinen polkupyörätesti

Kuntopyörätestillä mitataan aerobista kestävyttä. Testi kestää 8-20 minuuttia riippuen testattavan taustatekijöistä ja testiohjelmasta. Testattava polkee kuntopyörällä, jonka pyöräilyvastusta nostetaan asteittain raskaammaksi. Poljennan aikana seurataan polkijan sykettä ja kysellään säännöllisin väliajoin testattavan kokemaa raskuustasoa.

Jokainen testattava saa testipalautteen, joka sisältää mm. analyysin toteutuneesta testistä ja tuloksista sekä testitulokseen perustuvan liikuntaohjelman sykerajoihin. Tässä testissä ampujia verrattiin kilpailukuntoilijoihin.

FMS = Functional Movement System

Toiminnallinen liikkuvuustesti, joka mittaa hartiasuuden, keskivartalon sekä lonkan alueen, polven ja nilkan liikkuvuutta ja stabiiliteettia. Kehossa täytyy olla liikkuvuutta ja vakautta (stabiiliteetti) oikeissa paikoissa, että liikeketju voi toimia tehokkaasti ja rennosti (vrt. esim. lyönti).

Tulokset antavat yksinkertaisilla liikennevalloilla tietoa, onko jokainen alue hyväksytyllä tasolla ja onko kehitettävää. Tässä testissä antavat testaajat kirjallisen palautteen sekä suulliset ohjeet, niitä haluaville, millä liikkeillä voi jokaista aluetta kehittää.

Inbody, kehon koostumusanalyysi, tehtiin lisäksi vielä nuorten ryhmälle. Jatkossa tämä testi tulee kuulumaan kaikille.

MITKÄ OLIVAT TESTIEN TULOKSET?

Yleishavainto on, että maajoukkueista löytyy erittäin hyväkuntoisia urheilijoita, mutta liian paljon huonokuntoisia. Lisäksi kaikkien on syytä tarkkailla myös omaa painoaan.

Vo2max ei ole ampujalle se tärkein osa-alue, vaan tärkeämpi on peruskestävyyden alue anaerobiseen kynnykseen asti. Peruskestävyys- ja lihaskuntoharjoittelua on testien perustella lähes jokaisen lisättävä harjoitusohjelmaan.

FMS-testit näyttivät, että isoimmat puutteet ovat keskivartalon hallinnassa ja liikkuvuudessa. Henkilökohtaisia testituloksia ei julkaista ilman urheilijan lupaa. Tulokset lähetettiin suoraan urheilijalle ja päävalmentajalle.

Ensi vuoden maajoukkuevalintoihin sisällytetään fyysisen kunnan minimikriteerit, jotka jokaisen tulee täyttää voidakseen tulla valituksi maajoukkueeseen.

MIKSI TESTATTIIN?

Tehtävämme on mahdollistaa kehittymistä ja menestymistä. Kehittämisen edellytys on, että tiedämme jokaisen urheilijan kunnan nykytilan, jonka perusteella pystymme auttamaan ja ohjaamaan heitä kokonaisvaltaisempaan harjoitteluun ennen kauden alkua. Ampujan harjoittelu on painottunut liaksi lajiharjoitteluun ja sisältää liian vähän fyysistä harjoittelua – varsinkin kilpailukaudella. Syy tähän on varmasti osittain tietämättömyyttä ja testauksen avulla saamme siihenkin korjausta.

MIHIN TARVITAAN FYYSISET HARJOITTELUJA?

Ampumakilpailut ovat joka lajissa pitkäkestoisia tapahtumia, jotka sisältävät paljon matkustamista ja toimimista raskaissa olosuhteissa, muun muassa korkeissa lämpötiloissa. Kaikissa oloissa pitää jaksaa tehdä paljon hyviä toistoja, jolloin kestävyys on oltava korkealla tasolla. Pitää myös jaksaa tehdä paljon lajiharjoittelua ilman, että syntyy ylisrasytystä. Hyväkuntoinen urheilija palautuu nopeammin ja on heti valmiina uusiin suorituksiin niin harjoituksissa, harjoituksien välillä kuin kilpailuissakin.

Monta päivää kestävien kilpailujen paine ja rasitus on pystyttävä kohtaamaan suorituskykyisenä matkoineen ja vaihtelevine olosuhteineen. Hyväkuntoisella aineenvaihdunta ja esimerkiksi veren sokerin säätely, joka on tärkeä pitkien suoritusten aikana, toimii paremmin. Fyysinen harjoittelu parantaa myös itseluottamusta ja auttaa kestämaan pitkiä kisoja henkisesti paremmin.

KAIKKI NELJÄ LIIKESUUNTAA TÄYTYY HUOMIOIDA HARJOITTELUSSA

Jos liikeketju ei toimi oikein, lajitekniikkaa on vaikea saada toimimaan hyvin. Etenkin keskivartalon oikea toiminta on tärkeää ja korostuu erityisesti haulikkolajeissa. Joka lajissa tulee

saavuttaa sopiva yhdistelmä liikkuvuutta, stabiiliteettia ja voimaa. Lihakset oppivat toimimaan sen mukaisesti kuin niitä hermotetaan eri ärsykeillä: nopeasti - nopea toiminta, hitaasti - hidasa toiminta.

FYYSISEN HARJOITTELUKSEN TOTEUTUS

Esimerkki suositeltavasta perusharjoitteluohtelmasta:

Kestävyysharjoittelu 2-3 krt/vko, esim. juoksu, hiihto, luistelu, pyöräily, kävely
Pidemmät rauhalliset lenkit 45-90 min kehittävät peruskuntoa
Lyhyemmät alle 45 min intervallityyppiset, jossa teho vaihtelee, kehittävät nopeutta, vauhtikestävyttä ja hapenottoa
Kevyet lenkit matalalla teholla alle 30 min palauttavat Voimaharjoittelu 2-3 krt/vko
Keskivartalo kuntoon
Myös nopeaa voimatuottoa
Toiminnallista liikkuvuutta
Lihashuoltoa ja venyttelyä tulee tehdä lähes päivittäin
Toiminnallinen liikkuvuus
Hieronnat säännöllisesti, tarvittaessa n. 2 kertaa/kk
Energiaa oikeasta ravinnosta: olet mitä syöt
Huolehdi myös riittävästä yöunesta

Lihastasapainon kehittäminen ja ylläpitäminen

Harjoituskerran esimerkkirakenne:
Toiminnallinen lämmittely ja liikkuvuus
Tasapaino
Stabilisaatioharjoitteet (nivelet)
Voimaosa
Ydinharjoitteet
Tukiharjoitteet
Aerobinen tai anaerobinen osuus (intervallit)

Kisakallion testaajat ja lajivalmentajat antavat ohjeita ja vastaavat mielellään kaikkiin kysymyksiin.

Lisäksi meidän kaikkien on hyvä muistaa, että menestys tulee ennen työtä vain sanakirjassa!

Kirjoittaja on Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja.

Anne Rikala ohjaa maajoukkueurheilijoita voima- ja liikkuvuusharjoittelussa.

”TÖITÄ TEHDÄÄN MYÖNTEISESSÄ HENGESSÄ JA KAIKKIEN KANSSA!”

”Haluan saada lajille lisää näkyvyyttä ja arvostusta sekä kasvattaa sitä vähän enemmän tähän päivään. Jos joku sanoo, että asioita voi viedä eteenpäin ja muuttumaan hyväksi jollain poppakonstilla, en siihen usko. Töitä tehdään myönteisessä hengessä ja kaikkien kanssa.” Näin sanoo practical-jaoston uusi puheenjohtaja Mikael Ekberg, joka vastaa Urheiluampuja-lehden noin 20 kysymykseen.

NOIN 20 KYSYMYSTÄ PRACTICAL-JAOSTON PUHEENJOHTAJA MIKAEL EKBERGILLE

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

Mikael Ekberg, 48, on aloittanut Ampumaurheiluliiton practical-jaoston puheenjohtajana vuoden alussa. Hän korostaa yhteistyön merkitystä, kun practicalille aletaan hakea enemmän näkyvyyttä, arvostusta ja menestystä.

– Suomen practicalin taso on hyvä. Se mitä tarvitsemme, on se, että saisimme pidettyä asemamme ja jopa parannettua sitä. Tarvitsisimme myös lisää nuoria ampumaurheilijoita, valmennusta ja muita resursseja, kuten rahaa, hän sanoo.

Ekbergin suurin kritiikin kohde on nykyinen aselaki, jota hän pitää – sanalla sanoen – huonona.

Ekberg on asunut Kirkkonummen Kantvikissa kahden vuoden ajan. Hän on lähtöisin Espoosta, mutta on asunut myös Karjaalla opiskeluaikoinaan.

1. Tervehdys! On helmikuun ensimmäinen viikko. Mitä kuuluu talveesi?

Talvella valmistellaan ensi kautta. Minua työllistävät juuri nyt 3-Gunin SM-kilpailujen järjestelyt. Se on kolmen kilpailun eli pistoolin, kiväärin ja haulikon ”tournamentti”, jossa suorituksia tulee viitisen sataa. Lisäksi on sähköpostirumbaa syksyn MM-kilpailuihin liittyen.

2. Onneksi olkoon, sinut on valittu Ampumaurheiluliiton practical-jaoston puheenjohtajaksi! Kerro tarkemmin tehtävästäsi.

Kiitokset! Tehtäväni on pyörittää jaostoa yhteistyössä muiden kanssa. Puheenjohtajuus ikään kuin lankesi minulle. Puhetta siitä oli toki aikaisemmin eli ei se ihan puskista tullut. Olen Porkkalan Ampujien varapuheenjohtaja, mutta practical-jaostossa en ole aiemmin ollut.

3. Millaisin ajatuksin ja tavoittein olet lähtenyt vetämään practical-jaostoa? Eli millainen on ”linjapuheesi”?

Haluaisin saada lajille lisää näkyvyyttä ja arvostusta sekä kasvattaa sitä vähän enemmän tähän päivään. Jos joku sanoo, että asioita voi viedä eteenpäin

ja muuttumaan hyväksi jollain poppakonstilla, en siihen usko. Töitä tehdään myönteisessä hengessä ja kaikkien kanssa!

4. Millaisena näet jaoston roolin ja merkityksen Ampumaurheiluliitossa?

Practicalissa pyritetään useita lajeja, ja se on iso juttu Suomen mittakaavassa. Sananvaltamme on kuitenkin liian pieni, ja meidän ylitsemme kävelään joissakin meitä koskeissa asioissa. Practical on myös erittäin menestynyt laji.

5. Mitkä ovat mielestäsi keskeisimmät asiat, joihin jaoston pitää tänä ja ensi vuonna keskittyä? Tai pidemmällä tähtäimellä?

On niin paljon asioita, joihin pitäisi keskittyä... Enemmän näkyvyyttä ja valmennusasiat jonkinlaiseen ruutuun. Olemme miettineet, suunnitelleet sekä vääntäneet ja kääntäneet valmennusasioita, ja nyt ne ovat lähdössä käyntiin. Kokeneet ampujamme Petri Runtti ja Mikko Kuisma ovat ottaneet valmennusvastuuta.

6. Lahden Urheilukoulussa palvelee parhaillaan ensimmäinen practical-ampuja eli Simo Partanen. Millaisena näet lajin arvostuksen ja tulevaisuuden?

Partasen valinta Urheilukouluun on hyvä päänavaus ja hieno asia. Nykylaki sen sijaan vaikeuttaa tuon ikäisten nostamista Partasen tasolle. Asiat ovat menneet vaikeiksi lyhyiden aseiden kanssa. Armeija antaa ”rynkyä” käteen, mutta omaa pistoolia ei saa ottaa mukaan! Eikä tämä ole kärjistyys, vaan tosiasia.

Partanen on toiminnallaan nostanut practicalin arvostusta muiden ampumaurheilijoiden keskuudessa.

Nykyinen laki vaikeuttaa kaikkien toimintaa tulevaisuudessa, ei siis vain nuorten.

7. Millaisin sanoin suosittelisit practicalia lajivalintaansa miettiville nuorille?

Se on erittäin vauhdikas laji, joka vaatii nopeutta, tarkkuutta ja refleksejä sekä strategista suunnittelutaitoa. Eli lajissa vaaditaan myös ”järkeä”, eikä

siinä pääse huipputasolle pelkällä hyvällä ampumataidolla. Practicalissa tehtävät eivät ole koskaan samanlaisia.

8. Millainen on sinun taustasi ampumaurheilussa ja practicalissa sekä yleensäkin urheilussa ja liikunnassa?

Minulla on ollut aseita noin kolmenkymmenen vuoden ajan. Ampumaharrastukseni oli hyvin sattumanvaraista ennen kuin aloin harrastaa practicalia kymmenen vuotta sitten. Homma lähti siitä ihan uusille raiteille. Ehkä vähän lapasestakin, mutta vain myönteisessä merkityksessä.

Olen aiemmin harrastanut myös moottoriurheilua (superbike) ja kampsipailulajeja. Olen vapaaotteluliiton perustajajäsen. Se on nyt kasvanut melko isoksi lajiksi.

9. Sähköpostiosoitteessasi lukee Kampipailuopisto. Kerrotko tarkemmin, mistä on kyse?

Se on vanhaa perua niiltä ajoilta, kun vedin siellä treenejä ja olin aktiivisesti mukana Fight Festivalin järjestelyissä.

10. Olet töissä Helsingin kaupungin liikuntavirastossa. Mitä teet?

Hoidan allastekniikkaa Kampin liikuntakeskuksessa. Se on päivä- ja viikonlopputyötä. Talvisaikaan olen töissä kahtena viikonloppuna kolmesta. Viikolla on sitten vapaata.

11. Helsingin ja pääkaupunkiseudun ampumaratatilanne on huono. Kivikon hallista on puhuttu jo jonkin aikaa. Mitä mieltä olet ratatilanteesta?

Se on huono. Ei siitä mitään muuta mieltä voi olla. Etenkin kun se vain huononee, koska entisistäkin radoista yritetään päästä eroon. Lain mukaan liikuntapaikkoja pitäisi rakentaa, mutta Helsinki ne jäävät tekemättä. Yksityisten varoilla se on myös vaikeaa. Maanalainen Helsinki on kuitenkin kuin tahkojuusto. Louhittuja tiloja olisi, mutta niiden muuttaminen ampumaurheiluun sopiviksi vaatisi myös isoja investointeja.

12. Ampumaurheiluun ja lähinnä kiväärilajeihin tehtiin runsaat pari vuotta sitten Urheilijan polku. Kaipaatko practicaliin vastaavanlaista polkua? Entä kuinka nuorille laji mielestäsi sopii?

Olen tätä polkuasiaa miettinyt... Nuorten mielenkiinnon kohteet saattavat vaihtua nopeasti, ja he ovat muiden ”armoilla”. Esimerkiksi Upinniemeen on matkaa, ja rahaa kuluu. Vanhempien pitää olla aktiivisesti mukana.

Hienoa olisi, jos nuorilla olisivat parhaat valmentajat, jotka neuvoisivat nuoria tekemään asiat alusta alkaen oikein. Suurin työhän on niillä, jotka valmentavat lapsia ja nuoria. Kun nämä tulevat esimerkiksi A-juniorikään, heillä pitäisi olla – lajissa kuin lajissa – tekniikka hanskassa ja kunto kova.

Kuinka nuorille practical sitten sopii, sitä ei voi ihan suoraan sanoa. Airsoft käy aika pienille, ja minirifle sopii kohtuupienillekin. Mutta ysimallinen pistooli vaatii paitsi fysiikkaa myös ymmärrystä tekemisistään.

13. Mitkä ovat parhaat muistosi lajin parista tähän mennessä?

Ensimmäisenä tulevat mieleen haulikkopracticalin MM-joukkuekulta 2012 Unkarissa ja trigunin Suomen mestaruus kaksi vuotta aikaisemmin.

14. Mitkä ovat tärkeimmät vinkkiä nuorille practical-ammunnasta kiinnostuneille?

Asiat pitäisi pitää yksinkertaisina eikä lähteä varustelukilpailuun mukaan. Pitäisi keskittyä treenaamiseen ja uskaltaa kysyä neuvoja. Jos netistä hakee neuvoja, ne pitäisi osata suodattaa. Oikeat vastaukset saa luultavimmin selaiselta ampumaurheilijalta, jolla on meriittejä. Euroja kannattaa laittaa treenaamiseen eikä kalustoon, jonka pitää tuki olla riittävä, jotta se ei jarruttaisi kehitystä. Huipputasoa ei kuitenkaan tarvitse hankkia heti.

15. Aselajeja on uudistettu viimeksi kuluneiden vuosien aikana. Mitkä ovat nykylakien parhaimmat ja heikoimmat kohdat?

Minulla ei siitä mitään hyvää sanottavaa. Viittaaan edellisiin vastauksiini.

16. Mitä mieltä olet suomalaisen practical-ammunnan nykytilasta eli oletko tyytyväinen tilanteeseen vai pitäisikö joitain muutoksia tehdä?

Suomen taso on hyvä. Se mitä tarvitsemme, olisi se, että saisimme pidettyä asemamme ja jopa parannettua sitä. Tarvitsisimme myös lisää nuoria ampumaurheilijoita, valmennusta ja muita resursseja, kuten rahaa.

17. Jos rahasta ei tarvitsisi välittää ja saisit päivän aikaa laittaa kaikki asiat mieleiseesi kuntoon, mistä kolmesta asiasta aloittaisit?

Jos rahasta ei tarvitsisi välittää, ensimmäisenä laittaisin kuntoon rataolosuhteet, valmennuksen ja aselait. Aselait siksi, että saisimme lisää nuoria toimintaan mukaan. Rahaa tarvittaisiin lisää kaikille tasoille – niin liittoon, jaostoihin, seuroihin kuin yksittäisille ampujillekin. Harrastus tulee kalliiksi, koska maksamme kaiken itse eikä yhteistyökumppaneita juurikaan ole. Mistä ne rahat sitten tehdään on toinen asia. Suomi on pieni maa, jossa ovat pienet markkinat.

18. Mitkä ovat suomalaisen ampumaurheilun vahvuudet?

Olen usein miettinyt, miksi suomalaiset ovat niin hyviä ampumaurheilussa. Suomalaiset voittavat practicalissa usein amerikkalaisia, joilla on omilla kisoissaan isoja raha- ja tavarapalkintoja. Mistä taito sitten kumpuaa, en tiedä. Ehkä ne ovat kulttuurillisia asioita, jotka ovat kuitenkin vahvasti katoamassa. Minäkin sain ilmakiväärin, kun olin kahdeksanvuotias.

19. Mitä teet, kun et ole töissä tai ampuma- tai kampsipailu-urheilun parissa?

Teemme kotona remonttia, harmi kyllä. En ole siitä kovin innostunut. Se vaatii hermoja, vie aikaa ja rahaa!

20. Millaisia ohjelmia katsot televisiosta? Entä millaisia kirjoja luet ja elokuvia katsot?

Minulla ei ole mitään selkeää kaavaa, vaan tilanteen mukaan. Kirjat ovat jääneet viimeksi kuluneina vuosina vähiin. Nuorena niitä tuli luettua. Nykyisin luen enemmänkin ”asiakirjoja”, ammattiin liittyviä.

21. Onko sinulla jokin urheiluun liittyvä slogan tai filosofia, jota pyrit noudattamaan ja jonka voi tiivistää yhteen tai muutamaaan lauseeseen?

Eipä oikein ole... Tai on yksi: ”Pidä asiat tarpeeksi yksinkertaisina!” Tämä siis suomeksi eikä englanniksi, koska olemme Suomessa.

22. Facebook, Instagram, Twitter, WhatsApp... Kaikki nämä vai ei yksikään?

Ei yksikään. Facebookia olen uuden roolini takia harkinnut. Minulla ei oikein ole aikaa roikkua netissä. Ampumaurheiluun liittyviä keskusteluforumia kyllä seuran. Nykynuorten mielestä olen varmasti tosi kalkkis! Minulla on viisitoistavuotias tytär, jolta voin kysyä neuvoja ja joka pitää minut ajantasalla.

23. Lopuksi: mikä odottamasi kysymys jäi kysymättä!

En keksi äkkiseltään yhtään kysymystä. Eiköhän tuossa tullut asiat aika kattavasti käsiteltyä! ✖

Mikael Ekberg työpaikkansa lähellä Helsingin Kampissa.

Ensi vuonna ovat vuorossa 50-vuotisjuhlat

SaSA – AKTIIVINEN, KEHITTYVÄ JA M

Salon Seudun Ampujien sihteeri Jorma Koski on jo Ollikkalan koulun ilma-aseradalla keittämässä kahvia. Seuran kantavaksi jäseneksi kutsuttu Koski on kymmenen vuoden ajan eläkkeellä ollut rikospoliisi, joka on ollut SaSA:n toiminnassa mukana alusta lähtien – eli pian peräti viidenkymmenen vuoden ajan.

Kosken into ampumaurheilua kohtaan ei ole vuosien varrella laantunut tippaakaan. On tammi-kuinen ilta Salossa, ja ampumaurheilukouluun saapuu tasaiseen tahtiin nuoria ampujia vanhempien kanssa. Koski on kahvit keittänyt, ja nyt hänellä on aikaa jutella lasten ja nuorten kanssa, auttaa ja neuvoa heitä.

Tunnelma radalla on leppoisa. Kuten järjestämässämme kilpailuissakin, SaSA:n puheenjohtaja Asko Terkola hymyilee.

– Kaikilla on mukavaa, ja nautimme harrastuksestamme! Mitä paremmin meillä viihdytään, sitä paremmin olemme onnistuneet.

SaSA on tehtävässään onnistunut, sillä jäsenmäärä ei ole laskenut, vaan – Terkolan sanoin – kipuaa hitaasti ylöspäin. Salon seudun alueella toimivassa ampumaurheiluseurassa on nyt noin 850 jäsentä.

– Jokaisessa seurassa, harrastuksesta riippumatta, on sama tilanne eli laji täytyy myydä lasten vanhemmille. Meidän ampumaurheilukoulumme on nyt hyvin suunniteltua ja hyvin hoidettua, ja toiminta on kasvamaan päin. Meille riitti aluksi yksi ilta, mutta nyt olemme ottaneet toisen illan mukaan. Lasten ja nuorten toiminta on ehdottoman tärkeää, Terkola painottaa ja jakaa kiitosta ampumakoulun aktiivien Ilkka Ratamon ja Tapani Kiiherin suuntaan.

Puheenjohtaja tuntee johtamansa seuransa läpikotaisin, sillä hän on ollut SaSA:n jäsen 38 vuoden ajan. Hän on puheenjohtajana nyt kolmatta vuotta. SaSA on perustettu vuonna 1965, ja sillä on Ollikkalan ilma-aseradan lisäksi rata Halikon Hevonpäässä. Hyvien rataolosuhteiden ansiosta

Ensi vuonna pyöreitä vuosia täyttävässä Salon Seudun Ampujissa nautitaan leppoisasta tunnelmasta ja pitkäjänteisestä työnteosta. Puheenjohtaja Asko Terkola luonnehtiikin pian viisikymmppistä seuraa aktiiviseksi, kehittyväksi ja maltilliseksi.

SaSA:n puheenjohtaja Asko Terkola.

seurassa voi harrastaa kaikkia muita ampumaurheilun lajeja paitsi sportingia ja 300m lajeja.

– Meillä on Hevonpäässä huippuradat. Vaikka ne onkin saatu huippukuntoon, kehitys ei lopu koskaan. Ratojen suhteen meillä ei juuri nyt ole isoja suunnitelmia. Joka kesä teemme radalla ylläpitotöitä, teemalla nurkat kuntoon, Terkola sanoo. Ympäristölupa on ensi vuoden asioita.

SaSA on tehnyt paljon yhteistyötä paitsi am-

Kahdeksanvuotias Vilma Lähteenmäki on harrastanut ampu-

pumaurheiluseurojen myös muiden lajien seurojen kanssa. Turun Seudun Ampujat on tuttu ja hyvä kumppani ampumaurheilusta, mutta onpa SaSA:n Hevonpään radalla järjestetty kahdet isot suunnistuskisatkin.

”VALOISA TULEVAISUUS”

Salon kaupungissa on eletty kovia aikoja sen jälkeen, kun siellä sijainnut Nokian matkapuhe-

Teemu Hartman on harrastanut ampumaurheilua neljän vuoden ajan.

Teemu Hartman viihtyy ampumaurheilun parissa

Salon Seudun Ampujien Teemu Hartman, 13, viihtyy hyvin ampumaurheilun parissa. On viihtynyt jo neljän vuoden ajan.

– Minulla on mennyt hyvin, laji vaatii paljon ja sopii luonteelleni, hän perustelee.

Hartman alkoi harrastaa ampumaurheilua, kun hänen isoisänsä oli ehdottanut ampumakoulua lyhyen mökkikokeilun jälkeen. Miksi sitten kivääri eikä jokin muu ase?

– Olen kokeillut haulikkoja, mutta en osu sillä enkä enää edes yritä, hän naurahtaa.

Hartman on Moisio koulun seiskaluokkalainen ja käy Ollikkalan koulun ilma-aseradalla ampumassa muutaman kerran viikossa. Muita harrastuksia hänellä ei ole.

– Pelasin aiemmin sählyä, mutta en enää.

Hartman aikoo olla mukana Hämeenlinnan liitalassa huhtikuussa järjestettävässä ilma-aseiden

ALTILLINEN

maurheilua kahden ja puolen vuoden ajan.

FAKTA

Salon Seudun Ampujat

- perustettu vuonna 1965
- noin 850 jäsentä
- ampumaradat Halikon Hevonpäässä ja Ollikkalan koululla (ilma-aserata)
- lajit: haulikko, kivääri, pistooli, liikkuva maali, mustaruuti ja siluetti
- puheenjohtaja Asko Terkola

Kultahippufinaalissa. Hän sijoittui viime vuonna Maaningalla 17:nneksi ilmakiväärin 14HT-sarjassa. Nuoren miehen tulos oli 293. Unelmat hämmöttävät vuosien päässä:

– Olympialaiset, hän sanoo.

Hartman on vuonna 2020 Tokiossa järjestettävien olympialaisten aikaan 19-vuotias.

– Tiedän, hän vastaa napakasti ja hymyilee, hivenen arvoituksellisesti.

Tekstit ja kuvat: Lassi Palo

lintehdas ajettiin jokin aika sitten alas. Se oli 1990-luvun alussa Nokian tärkein tuotantolaitos. Kaupungin talous on tiukilla, mutta siitä huolimatta se tukee SaSA:aa muun muassa antamalla tilat Ollikkalan koulun alakerrasta ilma-aserataa varten.

Terkola ei tiukasta tilanteesta ole kuitenkaan huolestunut, sillä rahat ovat riittäneet, eikä ”pahoja tilanteita” ole ollut.

– SaSA:ssa on hyvä ja rutinoitunut toimisijaporukka. Vetäjiä eli ohjaajia ja valmentajia ei ole koskaan liikaa, mutta pärjäämme hyvin. Seuran tulevaisuus on valoisa.

Se on hyvä uutinen juhluvuoden kynnyksellä. Ensi vuotta ei Terkolan mukaan ole vielä tarkemmin mietitty, mutta kun häntä pyytää luonnehtimaan pian viisikymppistä seuraava muutamalla adjektiivilla, menee hän mielteliääksi. Adjektiiveja alkaa putoilla hiljalleen: menestynyt, vankkapohjainen, aktiivinen, kehittyvä, maltillinen.

Menestyksellä viitataan esimerkiksi liikuvan maalin MM-kultaa 1970-luvulla voitaneeseen Juha Rannikkoon. Vankkapohjainen tarkoittaa sitä, että SaSA:lla on vakaa asema kaupungissa. Se on Salon ja Ampumaurheiluliiton neljänneksi suurin seura, ja sen jäsenmäärä kasvaa koko ajan. Aktiivisuudella Terkola tarkoittaa sitä, että seura järjestää kisoja. Kehittyvä tarkoittaa taasen sitä, että SaSA on hankkinut elektronisia taululaitteita ja uusintu kotisivunsa ja seurassa on aloittanut uusi jaosto (practical).

– Maltillisella tarkoitan sitä, että emme etene hosumalla, vaan teemme töitä pitkäjänteisesti. Kahdella sanalla sanoen: seuraamme kehitystä. Lisäksi meillä on hyvät suhteet kaupunkiin emmekä ole joutuneet missään vaiheessa niin sanotusti puolustusaseisiin.

”NAUTIN HARRASTUKSESTA EDELLEEN”

Asko Terkola tekee töitä Salon Seripainossa, jossa tämä on Kosken mukaan ”lähes aina”. Kaiken kiireen keskellä Terkolan jaksaminen ei ole kuitenkaan koetuksella, sillä ampumaurheilu tuo kaivattua vaihtelua arkeen ja myös tasapainottaa sitä.

– Jos tämä ottaa, niin kyllä tämä antaa. SaSA vie aikaa monella vaan ei kaikella tavalla. Sen voin sanoa, että olen oikean harrastuksen parissa, kun nautin ampumaurheilusta edelleen.

Voi myös sanoa, että seura on puheenjohtajansa näköinen: aktiivinen, aikaansa seuraava ja maltillinen. ✕

Ilkka Ratamo (vas.) ja Tapani Kiikeri esittelevät ampumaurheilun kännykkäsovelluksen ensimmäistä versiota.

Ampumataitoja voi kehittää kännykkäsovelluksella

Mitä muuta voikaan kaksi salolaista, Nokia-taustaista ja ampumaurheilusta innostunutta keksiä kuin ampumaurheilun kännykkäsovelluksen?

Ja nyt heti jäitä hattuun kaikki ne, jotka odottavat sovelluksen olevan pelimaailman perinteistä räiskintää. Ei, sitä se ei ole, vaan sovelluksella voi oikeasti kehittää ampumataitojaan ja keskittymistään.

Salon Seudun Ampujien aktiivit Ilkka Ratamo ja Tapani Kiikeri korostavat, että kyseessä on oikea opetusohjelma, jonka avulla voi tehdä ampumaurheilun mielikuva- ja muita harjoitteita. Toki siinä on myös pelillisiä ominaisuuksia, joiden avulla älypuhelimien parissa viihtyvä nuoriso saadaan ”koukutettua”, he sanovat. Alkuaan nuorille ja aloittelijoille tarkoitetulla sovelluksella saa helposti satoja laukauksia lisää, ja sillä voi kehittää hermoratoja silmästä sormeen, Kiikeri sanoo.

Kännyköiden parissa aiemminkin töitä tehneet Ratamo ja Kiikeri saivat idean sovellukseensa vuosi sitten, ja viime joulukuussa he olivat siinä vaiheessa, että parikymmentä ampumaurheilijaa eri puolilla Suomea alkoi testata sitä. Sovellus toimii toistaiseksi vain Windowsissa, Androidissa ja Applessa maaliskuun loppuun mennessä.

– Se toimii nyt vain ilmakiväärissä, mutta tavoitteemme on laajentaa sovellus myös muihin lajeihin. Kaikki tämä vaatii lisää rahoitusta. Nyt tätä on tehty kaiken muun ohella, Ratamo sanoo.

Sovelluksessa voi opetella esimerkiksi kohdistusta, ja siinä on kaksi kisaa, jotka eroavat toisistaan vaatimustasoiltaan. Tilastot ovat kattavat, ja ampumaurheilun tiettyjä osia voi harjoitella missä ja milloin tahansa.

– Hyvät ampujat ovat hyviä tässäkin, ja tämä vaatii samoja ominaisuuksia kuin oikeakin ammunta. On muistettava, ettei sovellus poista varsinaista harjoittelua, vaan antaa mahdollisuuden harjoitella osa-alueita radan ulkopuolellakin, Kiikeri sanoo.

Ratamo ja Kiikeri ovat tehneet sitä, mitä ”kenttä on toivonut ja jopa huutanut”. Versio 1.0 alkaa olla valmis, mutta miesten ajatukset ovat jo kauempana tulevaisuudessa.

– Tämä on vain yksi tuote, jota olemme tekemässä – emmekä vain Suomeen.

Jaa-a... Miltä kuulostaisivat ensimmäiset MM-kännykkäampumakilpailut?

KSF:LLÄ RATAHANKE KÄYNNÄ JA JUHLAVUOSI TULOSSA

”Vuonna 2016 voisi jotain alkaa olla rakenteilla eli ei aivan juhla-vuonnaamme.” Näin arvioi Kyrkslätt Skytteföreningin (KSF) puheenjohtaja Lennart Långström Vuohimäen ratahanketta ja viittaa samalla seuran juhluvuoteen. KSF täyttää ensi vuonna kunnioitettavat 90 vuotta.

Kyrkslätt Skytteförening eli KSF on yksi Kirkkonummen vanhimmista urheiluseuroista. Se on perustettu vuonna 1925. Se sai samana vuonna lahjoituksena tontin Långstedtilta. Inkilänmetsän radalla ammuttiin pistoolilajeja sekä 50m ja 300m kiväärillä vuoteen 1939 asti. Tontti luovutettiin suojeluskunnalle vuonna 1934, ja kun suojeluskunnat lakkautettiin sotien jälkeen, tontti siirtyi kunnalle.

Långströmin mukaan seura uinui sotien jälkeen ja heräsi uudestaan 1960-luvulla. Vuodesta 1962 lähtien radalla on ammuttu pistoolin lisäksi 50m kiväärillä. Kunta ja KSF tekivät samalla vuosikymmenellä tontista sopimuksen, mutta kunta möi tontin eräälle yhtiölle 2000-luvun alussa. KSF alkoi etsiä uutta tonttia.

Yhtiö on sallinut toiminnan jatkua toistaiseksi samaan aikaan, kun tontille suunnitellaan muuta maankäyttöä. KSF:n kannalta hienoa on se, että uudesta, Kirkkonummen keskustasta viiden kilometrin päässä kantatie 51:n varrella sijaitsevasta 1,5 hehtaarin tontista tehtiin vuokrasopimuspäätös viime toukokuussa. Asukastilaisuus järjestettiin syyskuussa ja melumittaukset tehtiin lokakuussa. Suurta vastustusta ei ole esiintynyt, koska kysymyksessä ovat ainoastaan niin sanotut matalapaineaseet.

– Vuohimäen radan suunnittelu on parhaillaan käynnissä ja ympäristölupahakemus jätetty. Odotamme päätöstä ennen kesää, KSF:n puheenjohtaja Lennart Långström kertoo.

Vaikka hän on erittäin optimistinen ja kehuu yhteistyötä kunnan kanssa ”loistavaksi”, hän huokaisee, että edessä on pitkä tie ennen kuin Vuohimäellä alkaa olla valmista. Ja vakuuttaa, että ”parhaamme teemme”.

– Optimistisimmillaan vuonna 2016 voisi alkaa olla jotain rakenteilla. Olemme keskustelleet rahoittajien kanssa, mutta en voi sanoa, että kaikki olisi vielä hanskassa. Kunnassa on ymmärretty hienosti se, että uudenaikainen rata on vanhaan rataan verrattuna ympäristötieto.

KSF tekee ampumaratahankkeessa yhteistyötä naapuriseuran Porkkalan Ampujien kanssa. Långströmin mukaan tarkoituksena on perustaa ampumaratayhdistys.

Uudella radalla ei voi ampua haulikolla, koska tontti on siihen liian pieni ja liian lähellä asutusta.

AMPUA VOI KAHTEN SUUNTAAN

Vuohimäelle suunnitellaan ampumahallia, joka olisi kooltaan 770 neliometriä. Sinne tulisi 24-paikkainen pienoiskiväärirata, ja ilmakiväärillä voisi ampua samoilta suorituspaikoilta toiseen suuntaan nosto-ovet suljettuina. Lisäksi Vuohimäkeen tulisivat viisitoistapaikkainen 25m pistoolirata, kaksitoistapaikkainen 50m pistoolirata sekä 50m rata liikkuvalla maalilla.

Vuohimäen radalle ajaisi Helsingin keskustasta noin 31 minuutissa. KSF on verrannut ajomatkaa Lahnuksen radalle, jonne ajaa noin 33 minuutissa. Sipoon radalle ajomatka kestää hivenen kauemmin eli noin 38 minuuttia.

Långström, joka on ammatiltaan insinööri, esittelee mielellään KSF:n suunnitelmia: taustavallit ja kulissit estävät tehokkaasti melua, turvallisuusasiat ovat kunnossa ja radalla käytettäisiin uusinta BAT-tekniikkaa. Pukuhuoneet on piirretty valmiiksi, ja niiden viereen rakennetaan varastot sekä KSF:lle että Porkka:lle.

– KSF on ollut tähän asti lähinnä kivääriseura. Emme ole oikein pystyneet markkinoimaan seuraamme ratatilanteen takia, mutta nyt siihen on tulossa parannus.

KSF:ssä on noin sata jäsentä. Långström on tyytyväinen siksi, että tämän vuoden aikana on tullut kymmenkunta uutta jäsentä toimintaan mukaan. Jos – ja kun – Vuohimäen rata valmistuu, KSF:ään tulee varmasti runsaasti ampumarheilusta innostunutta väkeä.

Långström kehuu KSF:n nuorisovastaavaa Michael Liljebergiä, joka on ollut toiminnassa mukana vuodesta 1995 lähtien. Mainittakoon myös, että kolmesta KSF:n jäsenestä suoritti äskettäin hyväksytysti ampumakorttikoulutuksen.

JUHLAVUODEN OHJELMAA MIETITÄÄN

Vaikka Vuohimäen ampumarata ei ehdi valmistua KSF:n juhluvuodeksi, on seuralla silti syytä juh-

Tekstit ja kuvat: Lassi Palo

Kaksitoistavuotiaat Moringin sisarukset Sandra ja Melinda (edessä) harjoittelemassa KSF:n ilma-aseradalla, joka sijaitsee Gesterbyn kouluksessa väestösuojassa. Nuorisovastaavana toimii Michael Liljeberg.

laan, kun sillä tulee 90 vuotta täyteen helmikuun 28. päivänä 2015.

– Kyllä me jotain keksimme, kolmatta vuotta puheenjohtajana toimiva Långström hymyilee.

– Meillä on nyt tasan vuosi aikaa miettiä ja suunnitella juhlia.

KSF on ruotsinkielinen seura, mutta sillä on paljon suomenkielisiä jäseniä. Långström kutsuu toimintaa kielikylyksi, josta hyötyvät kaikki, ja pitää sitä erittäin arvokkaana asiana. Espoossa asuva kivääriampuja Aina Kivi, 17, on samaa mieltä puheenjohtajan kanssa.

– Olen oppinut ruotsia. Käsitteet ja termit ovat tulleet tutuiksi, hän sanoo.

Kielikylyyn ansiosta ruotsinkieliset ovat Långströmin mukaan oppineet suomea niin, että he pystyvät toimimaan esimerkiksi maajoukkueessa suomen kielellä. Hänen mielestään KSF alkaakin olla kaksikielinen seura. Yksi esimerkki siitä on se, että KSF:llä ovat pian toiminnassa myös suomenkieliset nettisivut.

Yksi seura, kaksi kieltä mutta monta hyvää syytä iloisiin juhliin, kun niiden aika koittaa! ❄

Eliittiryhmän askelmerkit Rion kisoihin

KSF:n eliittiryhmä aloitti toimintansa vuoden alussa. Nimensä mukaisesti ryhmän jäsenet ovat valmiita kovaan työntekoon. Asennetta tarvitaankin, sillä iso maali hämmöittää vuonna 2016 Brasilian Rio de Janeirossa järjestettävissä olympialaisissa.

– Tavoite on, että Rioon pääsisi yksi ryhmän urheilijoista. Mutta aina parempi, jos sinne pääsisi kaksi, eliittiryhmän valmentaja Ari Dufvelin sanoo.

Eliittiryhmässä edetään askel askeleelta. Määrätietoisen harjoittelun kautta voi saavuttaa maajoukkuepaikan ja edelleen kansainvälisen tulostason. Sen jälkeen voi osallistua kansainvälisiin kisoihin ja arvokisoihin. Ja lopulta: saavuttaa maapaikan olympialaisiin.

Yksi tavoite on pitää hyvät ampumaurheilijat KSF:n jäseninä auttamalla ja tukemalla sekä viemällä heitä eteenpäin – niin taloudellisesti kuin valmennuksellisesti. Leirejä, kilpailumatkoja, kansainvälistä ilmapiiriä ja kovia kisoja, Dufvelin luettelee.

Eliittiryhmään kuuluvat kivääriampujat Katarina Långström, 20, Erika Dufvelin, 20, Aina Kivi, 17, Petra Liljeberg, 21, ja ryhmän kuopus, 15-vuotias Sebastian Långström. Ari Dufvelin on kokenut ja koulutettu valmentaja, jolla on ampumaurheilun lisäksi kokemusta monista muistakin lajeista, muun muassa triathlonista ja hiihdosta.

– Kaikilla ryhmän jäsenillä on mahdollisuus päästä ampumaurheilussa pitkälle. Kansainvälisen tulostason saavuttaminen on pienestä kiinni. Se onnistuu, kun saa hyviä tuloksia toistuvasti eikä vain satunnaisesti, Dufvelin sanoo.

– Ja koska puhutaan huippu-urheilusta, kenenkään paikka eliittiryhmässä ei ole itsestäänselvyys. Kaikkien asenne on kuitenkin oikea, ja kaikilla

heillä ovat "pullat hyvin uunissa". Toiminta on alkanut hyvin. Tärkeää on nyt oppia tuntemaan kaikki perinpohjin. Hyvää on se, että nyt on riittävästi aikaa tehdä töitä jokaisen urheilijan kanssa.

Eliittiryhmän jäsenistä Katarina Långström on edennyt toistaiseksi pisimmälle, sillä hän edustaa naisten ilmakivääriässä Suomea pian Moskovassa järjestettävissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa. Liljebergin rima on myös korkealla, sillä hän on ilmoittanut haluavansa päästä 300m kivääriin MM-kilpailuihin.

Kivi ja Katarinan pikkuveli Sebastian Långström tekevät tunnollisesti töitä, jotta jonain päivänä pääsisivät myös edustamaan maatamme kansainvälisissä arvokilpailuissa. Espoolainen Kivi on harrastanut kilpa-ammuntaa kahdeksan vuoden ajan ja Kirkkonummella asuva Långström kymmenen vuoden ajan.

He ovat urheilullisia nuoria. Kivi on harrastanut aiemmin rytmistä kilpavoimistelua ja Långström – isosiskonsa tavoin – yleisurheilua, hiihtoa ja ampumahiihtoa. Kivi käy urheilulukkiota Leppävaarassa ja Långström kymppiluokkaa Lagstadin koulussa.

– Eliittiryhmän toiminta tuntuu todella hyvältä, he sanovat.

– Olemme valmiita tekemään töitä, ja tiedämme, mitä menestyminen vaatii.

Dufvelinilla on hyvät fiilikset eliittiryhmän suhteen.

– Se on oikein loistava juttu! Me autamme toisiamme päästäksemme tavoitteisiimme. Hienoa on myös se, ettei kukaan eliittiryhmän urheilija ole liian vanha vuonna 2020 Tokiossa järjestettävissä olympialaisissa. Eikä vielä seuraavissakaan.

Sebastian Långström

Eliittiryhmän valmentaja Ari Dufvelin

Aina Kivi

Katarina Långström

Yhdysvaltain Las Vegasissa tammikuussa pidetty SHOT Show oli järjestyksessä 36:s. Se oli jälleen suurempi kuin edeltäjänsä.

SHOT SHOW — MAAILMAN SUURIN ASENÄYTTELY

SHOT Show'n numerot olivat vaikuttavat. Neljän päivän aikana kävijöitä oli yhteensä 67 000. Näytteilleasettajia oli 1600, näyttelypinta-alaa 59000 neliometriä, näyttelykäytäviä 40 kilometriä. Kävijät toivat Las Vegasiin rahaa 73 miljoonaa dollaria.

Näyttelyn suuruutta voi hahmottaa näinkin: jos jokaiselle osastolle pysähtäisi katsomaan ja kyselemään kahdeksi minuutiksi, vaatisi se 3200 minuuttia eli yli 53 tuntia, joka on lähes puolitoista normaalia työviikkoa.

SHOT Show on noin 40 prosenttia suurempi kuin eurooppalainen kollegansa IWA. SHOT Show:ssa on esillä lajeja, jotka ovat Uudella

Mantereella syntyneet, kuten metallisiluetti, kasa-ammunta ja erilaiset practical-lajit. Haulikkoammunta on erittäin suosittua Yhdysvalloissa ja säännötkin ovat melko lailla yhteismitalliset Euroopan kanssa. Perinteiset ISSF- ja olympialajit ovat suhteellisen vähän harjoitettuja Yhdysvalloissa.

SHOT ja IWA ovat ajautumassa omille kursseilleen. Mutta SHOT on niin suuri, että sieltä löytyy aina uutta ja mielenkiintoista, vaikka jättäisikin maan erikoispiirteet ja kummajaiset huomiota vaille. Käydäänpä tekemään poimintoja näyttelyn tarjonnasta aakkosjärjestyksessä.

ASEET

ANSCHÜTZ (Saksa). Kuulu tarkkuuskiväärien valmistaja seurasi markkinavoimien kysyntää. Se esitteli perinteisten pultti- ja suoravetolukkokiväärien rinnalla MSR:n (Modern Sporting Rifle). Anschütz MSR RX 22-kivääri on 22 LR-patruunaa ampuva itselataava massalukkoinen kivääri, joka on puettu MSR:n periaatteisiin ja näköiseksi.

Tehdas kutsuu kivääriä "tactical traineriksi". Siitä on olemassa neljä väriversiota. Lippaita on 2, 5, 20 ja 22 patruunalle soveltuena monen maan ja Yhdysvaltain osavaltion lainsäädäntöön.

www.anschuetz-msr.com

BAM (Kiina). Wuxista kotoisin oleva kiinalaisvalmistaja on ollut esillä haulikoillaan jo useampana vuotena. Haulikon brändi on saattanut vaihtua, mutta yritys on sama. Parannusta on tapahtunut vuosien varrella huomasti. Täysiveriseen kiekkohaulikkoon on ehkä vielä matkaa, mutta HL12-205-mallin voisi jo viedä skeet-laatoille. "Read my lips..."

www.china-bam.com

BENELLI (Italia). Aina kun Benelli esittelee jotain, niin se tehdään mahtipontisesti. Nyt esiteltiin Ethos. Esittelyn yhteydessä kauniit viulistinaiset soittivat italialaista klassista musiikkia.

Uutuudessa on Progressive Comfort -tukki, jonka luvataan vähentävän rekyylintuntemusta 42 prosenttia. Vetopituutta voidaan säädellä 32 mm. Lisäksi haulikossa on vaihdettava hiilikuituinen tähtäinkisko, vaihdettava kuituoptinen jyvä, cryogeenisesti käsitelty piippu, suu-

Itselataava 22 LR-kivääri Anschütz MSR RX22 lienee tähdäty Yhdysvaltain markkinoille.

rennettu lukon vapautinsalpa ja parannettu patruunoiden syöttöportti. Kaliiperi on 12/76 (magnum). Piipunpituudet 26" tai 28". Paino 2,9 kg.

Haulikko pystyy syöttämään ja ampumaan huomattavan laajaa skaalaa eripainoisia haulilatauksia, 70 ja 76 mm, mikä on aina ollut eräs Benellin eduista. Kun tähän lisätään virtaviivainen, suorastaan erikoinen muotoilu, niin taas on eräs Benelli-legendia syntynyt.

www.benelliusa.com

BROWNING (Belgia). Yhdysvalloissa on syntynyt trendi valmistaa yrityksen tuoteperleitä ainakin yksi edullinen kivääri. Browning on liittynyt mukaan laulukoroon. Browning AB3 on mustarautainen ja komposiittitukkinen pulttilukkokivääri ilman rautatähtiäimiä. Aseessa on kolminokkainen sulkulaite ja irtolipas. Kaliiperit 270 Win., 30-06, 7 mm Rem. Mag. ja 300 Win. Mag. Tämän kiväärin tulo Eurooppaan kestää ainakin vuoden. Yhdysvalloissa sen hinta on 40 prosenttia alle X-Boltin.

B725-haulikko tunnetaan Yhdysvalloissa nimellä Citori. Tästä tuotiin esille puhdas trap-versio, mutta liisäksi mielenkiintoinen malli Crossover. Tämän luvattiin käyvän kaikkiin haulikkolajeihin. Ilmeisesti tukkiin on rakennettu tarpeeksi monipuoliset säätömekanismit.

www.browning.com

CONNECTICUT SHOTGUN (USA). Tämä on Yhdysvaltain ainoa rinnakkaispiippuisten haulikoiden valmistaja ja toinen kaksipiippuisten amerikkalainen valmistaja (Ruginin kera).

Aseseppä Antonio Galazan osti oikeudet Winchester 21-konstruktioon, paranteli rakennetta ja tarjoaa haulikkoa nyt hintaan 7500 dollaria. Hän valmistaa myös A-10 American Sporting -haulikkoa hintaan 13 500 dollaria. Galazan valmistaa Parker-haulikot Remingtonille.

www.connecticutshotgun.com

FABARM (Italia). Yhdysvalloissa ammutaan hyvin yleisesti kiekkoja itselataavilla haulikoilla. Niinpä Fabarm oli tehnyt rata-aseen XLR 5, jonka linjat olivat rohkealla kynällä vedetyt. Säädettävä poskipakka, hyvin täyteläinen etutukki, Guerinilta lainattu säädettävä DTS-tähtäinkisko, säädettävä liipaisimen etäisyys, toimivuus viritetty 24 g haulikuormalle.

www.fabarmusa.com

GLOCK (Itävalta). Glockista on tullut 30 vuodessa todennäköisesti maailman suurin pistoolivalmistaja

MSR eli Modern Sporting Rifle on tullut markkinoille jäädäkseen. Kuvassa Rugerin tarjontaa kaliiperissa 308 Win.

Browning 725:sta esiteltiin trap-versio korkealla kiskolla ja säädettävällä poskipakalla.

Tikka T3:sta on nyt versio säädettävällä poskipakalla.

↑ Caesar Guerini esitteli haulikon, jonka se lupaa kestävän miljoona laukausta.

➤ Sakon toimitusjohtaja Raimo Karjalainen (oik.) ja tuotekehitysjohtaja Kari Kuperinen vastasivat kysymyksiin Sakon osastolla.

700 000 aseeseen vuosivolyymillaan. Peruskonsepti on pysynyt samana eli polymeerirunkoinen keskisytytteinen itselataava pistooli. Mallivalikoima on paisunut peruskonseptin sisällä vallan suureksi.

Uusin versio on Gen 4 G41 -pistooli kaliiperissa 45 ACP. Tämä on edelleen "Glockin näköinen", mutta luistipiippu on epätyypillisen pitkä.

www.glock.com

GUERINI (Italia). Uudehko italialainen haulikkotalo Caesar Guerini rynnii markkinoille. Se perusti heti alkuun oman tytäryrityksen Yhdysvaltain lihaville haulikkomarkkinoille ja tekee näyttäviä markkinointitempauksia. Se esitteli Invictus-haulikon, jonka se lupaa kestävän miljoona laukausta. Maailman innokkain metsämieskään ei kerkiä ampua miljoonaa laukausta elinikäänään. Satu Mäkelä-Nummela on muistaakseni sanonut ampuvansa ahkerana vuotena 50 000 laukausta. Tässä olisi hänelle sitten 20 vuoden haulikko.

Invictuksessa on vaihdettavat saranatavit ja sulkukappaleet. Näitä tarpeen mukaan vaihtamalla uskalletaan luvata haulikolle miljoonan laukauksen elinikä ja ylikin.

www.gueriniusa.com, www.caesarguerini.it

HIGH STANDARD (USA). Vanhan liiton ampujilla saattaa olla nostalgisia muistoja tästä pistoolista. Se on edelleen tuotannossa, nyt Houstonissa Teksasissa. Supermatic Tournament on vanhan HD Military näköinen, ja se maksaa vähän yli 1000 dollaria.

Yritys valmistaa myös 1911-pistooleita. Niitä tuntuu valmistavan Yhdysvalloissa jokainen ja sen velipuoli.

www.highstandard.com

Remington on rakentanut Versa Max haulikostaan practical-version.

MARLIN (USA). Freedom Groupiin kuuluva Remington osti Marlinin vuonna 2007. Kolme vuotta myöhemmin ilmoitettiin, että 140 vuotta North Havenissa (Connecticut) toiminut tehdas suljetaan ja tuotanto siirretään Ilioniin New Yorkin ylävaltioon ja osin Mayfieldiin Kentuckyyn.

Siirto ei ole sujunut kitkattomasti. Näytelyssä kerrottiin, että mallit 39A ja 1895 ovat nyt tuotannossa ja että loppuja tulee myöhemmin.

www.marlinfirearms.com

REMINGTON (USA). Practicalissa on nousemassa laji 3-gun, missä ampuja kilpailee kolmella erityyppisellä aseella. Tästä on tullut niin merkittävää, että tuotteita nimetään tällä tunnuksella. Niinpä Remingtonin esitteli itselataavasta Versa Max -haulikosta erikoismallin nimeltä 3 Gun Competition.

Kivääri- ja haulikkotalona tunnettu Remington teki erikoisen vedon ja herätti kuolleista kieltolain aikaisen, taskuaseen oloisen itselataavan pistoolin malli 51. Kyseessä on John Pedersenin konstruktiio vuodelta 1918. Toimintatapa on erikoinen, hidastetun massasulun tyylinen. Rekyyllijousi on piipun ympärillä. Lippaaseen mahtuu seitsemän 9 mm patruunaa.

Vanhan pistoolin ottaminen uustuotantoon on taloudellisesti riskibusiness, mutta onhan Remingtonilla resursseja.

www.remington.com

RUGER (USA). Sturm, Ruger & Co. tunnetaan etupäässä pistoolitalona. Edesmennyt William B. Ruger halusi elvyttää manan majoille menneen amerikkalaisen kaksipiippuisen haulikon tuotannon. Päällekkäispiippuinen

100.000 SAKON KIVÄÄRIÄ

Sako kertoi SHOT Show'ssa uudesta tuotantoennätyksestään. V. 2013 yritys valmisti 100100 kivääriä, Sakoja ja Tikkoja yhteensä. Maaginen kuusimeroinen luku ylitti nyt ensi kertaa yrityksen historiassa. Tällä tuloksella Sako on Euroopan kappalemääräisesti suurin kiväärinvalmistaja ja sijoittuu maailmankin tilastoissa todennäköisesti Top 6 listalle.

Sakot ovat puolikustom-aseita. Mallivalikoima on huikkea suuri, toistasataa. Sako-mallistossa on kuusi erilaista lukkipituutta, Tikoista löytyy viisi. Erilaisia kaliipereita on 30.

Sakon tuotannosta menee 97 % vientiin. Yivoimaisesti suurin vientialue on Pohjois-Amerikka eli USA ja Kanada. Myös Australia, Uusi Seelanti ja Ruotsi ovat vahvoja vientimaita. Sakon siviilikivääreiden tuotanto alkoi v. 1946. Yritys on pysynyt Riihimellä samalla paikalla vuodesta 1927.

Pekka Suuronen

Sakon toimitusjohtaja Raimo Karjalainen kokosi 100.000:n viime vuonna valmistuneen Sako kiväärin. Se oli Bavaria-tukkinen Hunter kaliiperissa 270 Win. (kuva: Marko Kyöstilä)

haulikko Ruger Red Label syntyi 1977, rinnakkaispiippuinen Gold Label 2002. Molemmat poistuivat tuotannosta, Red Label vuonna 2011.

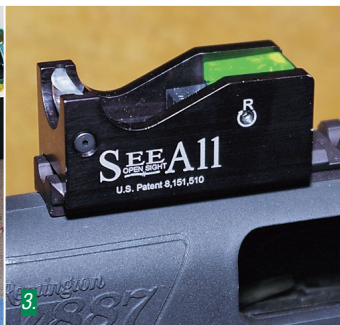
Tässä SHOT Show'ssa julkistettiin Red Labelin valmistuksen aloittaminen uudelleen. Koneistoon kerrotaan tehdyn muutoksia, painopistettä on madallettu ja ylimenokartioita muodikkaasti pidennetty. Mukana tulee viisi Brileyin vaihtosupistinta. Kaliiperi on vain 12, piipunpituuksia on kolme, 26", 28" ja 30". Ruger on etupäässä metsästys-haulikko, mutta sitä on nähty myös sporting-radoilla.

www.ruger.com

SAKO (Suomi). Sako lopetti perinteisen pienoiskiväärin valmistuksen vuosia sitten ja tarjosi tilalle vaihtokaliiperista Quadia. Retrohenkinen "oikea" pienoiskivääri on palannut. Uutuuden nimeksi annettiin Finnfire II ja lukkolaitetta kutsutaan koodilla P04R. Kaliiperit ovat 22 LR ja 17 HMR. Patruunat syöttävät viiden patruunan värikoodatusta tankolippaasta. Avotähtäimet, herkistinliipaisin ja äänenvaimentimen kierteevät lisävarusteita.

Muita Sakon vuoden 2014 uutuuksia ovat Synthetic Black (musta tukki ja raudat, uritettu piippu), Long Range (pitkä piippu, suujarru, erillinen bipodin kiinnitysnaista) ja Hunter L:n lukkolaite vasenkätisenä (11 kaliiperia).

www.sako.fi

SAVAGE (USA). Mainitsin Yhdysvaltain trendistä valmistaa edullisen luokan metsästyskivääreitä. Savage on siirtynyt suuren ATK-konsernin haltuun toukokuussa 2013. SHOT Show:ssa lyötiin pöytään kivääripaletti Savage Axis. Siinä on 73 kiväärimallia, joiden suositushinta (MSRP) on alle 375 dollaria (~ 290 euroa). Käytännössä aseet myydään vielä tästä halvemmalla.

www.savagearms.com

SIG SAUER (Saksa). Yritys esitteli uuden pistoolin P320 kaliipereissa 9 mm, 40 S&W ja 357 SIG. Polymeerirunkoisessa pistoolissa on piilotettu iskuvasara (ei ulkoista "hanaa").

www.sigsauer.com

WINCHESTER (Belgia). Winchester-brändin on vuokrannut vuoteen 2022 saakka belgialainen Browning International. Winsun vuoden 2014 aseutuudet keskittyivät historiamalleihin 1873, 1892 ja 1885. Näistä kaksi ensimmäistä on vipulukkoja, 1885 on nostalginen kiialukkoinen kertalaukauskivääri Single Shot Low Wall. Mallit 1885 ja 1892 ovat John Moses Browningin suunnittelema. Mallia 1892 tarjotaan myös avarretulla latausvivulla, jonka John Wayne popularisoi monessa lätkäkirjässä.

Nyt esitellyt 1885-mallit ovat reunasyttytteisiä. Aseta valmistetaan kaliipereissa 22 LR, 22 WMR, 17 HMR ja 17 WSM. Kaikki kolme Winsua valmistetaan Japanissa B.C.Mirokeen tehtaalla. Nämä nykyisille savuttoman ruudin patruunoille valmistettu.

www.winchesterguns.com

PATRUUNAT

22 kilpaluokan patruunat. Tällä osastolla ei ollut esillä uutta. Walther on perustanut oman maahantuontiyhtiön oltuaan vuosia Yhdysvalloissa Smith & Wessonin hoidossa. Waltherin omistaja Umarex on tehnyt sopimuksen RWS-patruunoiden maahantuonnista.

Kilpaluokan kilpailijoista Lapualla on useita maahantuojia. Lisäksi Lapua Service Center Mesassa, Arizonassa, voi myydä kilpailijoille suoraan. Eley toimii myös maahantuojan kautta. Sekin avasi vuonna 2012 oman Test Centerin Teksasiin.

Ehkäpä tästä tulee paineita myös RWS:lle. Waltherin maahantuonti- ja valmistusyritys toimii Fort Smithissä Arkansasissa.

www.ealtherarms.com

AUSTRALIAN OUTBACK (Australia). Uudehköllä patruunavalmistajalla on erikoinen myyntiargumentti, BTI (Ballistic Temperature Independence). Eli yritys sanoo, että sen patruunoilla osumapiste ja pesäpaine muuttuvat patruunan lämpötilan muutoksen seurauksena vähemmän kuin kilpailijoilla. Esitteen käyrät kattavat asteikon 0°...120°F (-17°...+49°C).

Australian Outbackilla on myös uutuuspatruuna 300 Blackout neljällä eri luodilla ja yhtenä aliaänilauksena.

www.outbackammo.com.au

DDUPLEKS (Latvia). Yritys keskittyi sitkeästi omaan kapeaan patruunasegmenttiinsä eli haulikon täytepatruunoihin. Esitteen mukaan Super Target -patruuna on maailman tarkin täyteinen practical-ammuntaan. 24,6-grammainen teräsluoti on kiinnitetty muoviseen ohjuriin ja paketti lähtee 329 m/s. Kaliiperi on 12/70.

www.ddupleks.com

WINCHESTER (USA). Ratapatruunasta AA tarjotaan mallia Traacker. Lentävän välitulpan "terälehdistä" muodostuu näkyvä risti, jonka avulla pitäisi nähdä, mistä ampuu ohi. Traackereita on tulossa Suomeen tänä vuonna.

Muita Winsun uutuuksia olivat haulikon pitkän kantaman metsästyspatruunat Long Beard ja Rooster sekä pistoolinpatruunat 1911, joiden kerrottiin olevan erityisesti tälle kuuluisalle pistoolille tuunatut.

www.winchester.com

MUUTA

AMMO-UP (USA). Floridalaisyriyksellä oli näppärän näköisiä laitteita. Ne olivat niin kuin pyöriviä harjakoneita, työnnettäviä ja ilman moottoria. Ne keräsivät hylsyt maasta laitteen takana olevaan säiliöön. Löytyy omat mallit haulikonhylsille ja messinkisille. Ei kuulemma toimi 22-hylsillä. 18" ja 36" työleveydet.

www.AmmoUpUSA.com

CERAKOTE (USA). Tätä keraamista pinnoitetta näkyi usealla osastolla ja useissa käyttötarkoituksissa. Tässä näyttelyssä sitä nähtiin tietysti aseiden osissa, mutta valmistajan mukaan Cerakotella on sovelluksia monissa käytöissä, muun muassa ajoneuvoissa ja moottori- ja koneosissa. Pinnoite kestää kulumista ja kuumuutta. Nähdyt sovellukset olivat siistin näköisiä ja värikkäitä. Valmistajalla on värikartta kuin talomaaleilla.

Oregonista kotoisin oleva yritys on lähtenyt franchisingin tielle eli se myy pinnoituslisenssejä ja know-how'ta. Näyttelyn aikaan Suomea lähin toimipiste näytti olevan Saksassa. Tässä olisi suomalaiselle aseseppälle tutkimisen paikka.

www.cerakote.com

CHAMBER VIEW (USA). Tämä lataamattoman aseiden ilmeinen on päiväloisteväriäinen tulppa, joka laitetaan aseeseen ulosheittokokoon. Tällä varmistetaan, että itselataavan aseeseen lukko on takana (auki), jolloin ase on turvallinen. Myös muut ampumaradalla tai metsällä olevat näkevät jo matkan päästä, että tuo ase on turvallinen. Mitään lippua tai viiriä ei laitteessa nyt ole, mutta luulisi olevan helpoita sellainen lisätäkin, jos säännöt vaativat.

Tulppa sopii seuraaviin itselataaviin ja pumppuhaukkoihin: Beretta, Benelli, Browning, Franchi, Mossberg, Remington, Winchester. Myös MSR-kivääreihin löytyy tulppia, samoin useisiin itselataaviin pistooleihin, joiden kaliiperi on 9 mm tai 40 S&W. Kaliiperit 45 ACP ja 22 LR ovat tulossa.

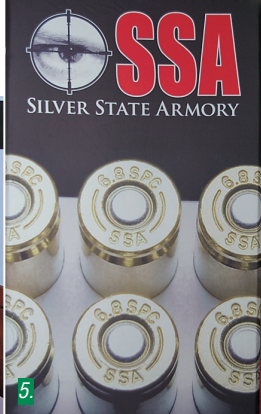
www.chamber-view.com

EDWARDS RECOIL REDUCER (USA). Yritys täyttää kohta 50 vuotta. Se on vaihtanut omistajaa ja paikkakuntaa, mutta tuote ja periaate ovat samat. Haulikon perätukkiin asennetaan rekyylillä absorboiva sylinteri, jonka sisällä on rekyylipaino ja jousi. Kerran tukkiin upotettuna se ei näy eikä kuulu.

www.edwardsrecoilreducer.com

SEE ALL (USA). Uudenlaisen avotähtäimen ideana on päästä eroon rautatähtäinten heikkoudesta, jossa takatähtäintä, etutähtäintä ja maalia ei saada näkymään yhtäaikaisesti terävänä. See All -tähtäimellä katse kohdistetaan teräväksi maaliin ja asetetaan pyramidin terävä

nokka maalin alle jyväksi. Molemmat näkyvät terävinä ja toista silmäkiin voidaan pitää auki. Tähtäimen käyttö lähestyy vaistoammuntaa.

Laitteessa ei ole elektroniikkaa, paristoja eikä suurenna. On kiintoisaa nähdä, minkä kannan ISSF ottaa tähän tähtäimeen. Näyttäisi, että se soveltuisi nopeaan alueammuntaan. Idaholaisen valmistajan mukaan tähtäin sopii yhtä lailla haulikkoon, kivääriin ja pistooliin.

www.seeallopensight.com

ÄÄNENVAIMENTIMET: Nämä ovat olleet USA:ssa erikoisverotuksen kohteena vuodesta 1934. Silloin lätkäistiin sarjatuuliaseille ja äänenvaimentimille erityinen 200 dollarin vero eli transfer fee. 200 dollaria oli silloin

paljon rahaa.

Jostain syystä tätä summaa ei ole koskaan indeksitarkistettu, vaan vero on edelleen se sama 200 dollaria. Nyt summa ei ole enää suuren suuri. Niinpä SHOT Show'ssa oli esillä useita äänenvaimenninten valmistajia, ja kaksi oikein suurella osastolla: Advanced Armament Co. ja SilencerCo.

Näyttää siltä, että äänenvaimenninnostus on valtaamassa Yhdysvaltoja. Monissa uusissa aseissa on valmiina äänenvaimentimen kierteet.

Kansainvälisen urheiluammunnan kattojärjestön ISSF:n tulisi ehkä tarkistaa kantansa äänenvaimenninten suhteen.

www.advanced-armament.com, www.silencerco.com

USA SHOOTING JA SARAH SCHERER

Organisaatiolla nimeltä USA Shooting (USAS) oli pieni näyttelyosasto SHOT Show'ssa. Sen miehityksenä oli valmentajia ja kilpa-ampujia. USAS on vuonna 1995 perustettu organisaatio, jonka tarkoituksena on valmentaa Yhdysvaltain olympiakomitean valitsemissa urheilijoita olympialaisia varten. ISSF on USAS:n kattojärjestö.

USA Shootingin valmennuskeskus (OTC) sijaitsee Colorado Springsissä. Keskus on rakennettu vuonna 1985. Siellä on eräs maailman suurimmista ampumakomplekseista, jossa on harjoitusmahdollisuudet 15 ampumalajille. Pysyvästi täällä voivat asua ja harjoitella urheilijat, jotka on valittu valmennettaviksi seuraaviin olympialaisiin.

Käytännössä tämä on samalla U.S. National Team eli USA:n maajoukkue. Siihen kuuluu tällä erää runsaat 50 ampujaa. Lisäksi täällä asuvat valmentajat, huoltajat ja aseesepät.

Tapasimme SHOT Show'ssa erään maajoukkueen jäsenistä, kivääriampuja Sarah Schererin, 23. Hän on kotoisin Massachusettsista, Bostonin läheltä. Hän on ampunut 9-vuotasta lähtien.

Vuonna 2008 Scherer osallistui ensimmäisen kerran nuorten ampumaurheilijoiden kansallisiin kilpailuihin. Heti ensimmäisenä vuonna hän voitti ilmakiväärin kultaa. Vuonna 2009 hän ampui saman lajin hopeaa ja 50 m kiväärin asentokilpailun pronssia.

Vuonna 2010 Scherer voitti ilmakiväärin kultaa ja 50 m asentokilpailun hopeaa. Samana vuonna hän meni yliopistoon ja siirtyi yliopistourheilun kattojärjestö NCAA:n sarjaan. Tässä hän voitti 50 m asentokilpailun kultaa sekä saavutti ilmakiväärin viidennen sijan. Nuorten kansallisissa mestaruuskilpailuissa hän ampui asentokilpailussa hopeaa ja ilmakiväärissä kultaa.

Hänen 22-kiväärinsä on Anschütz, ilmakivääri on Feinwerkbau. Ruutipatruunat toimittaa Eley, ilmakivääriin Sarah laittaa H&N:n luoteja.

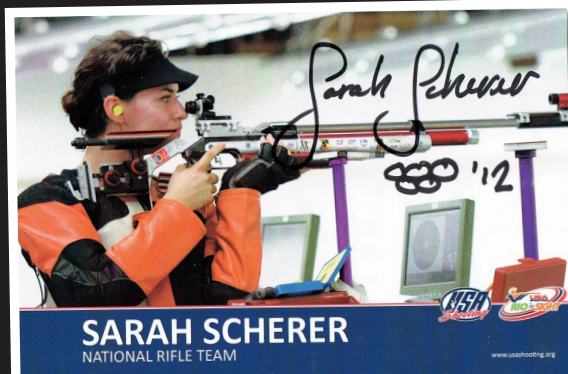
Maailmanmestaruuskilpailuissa Münchenissä vuonna 2010 Scherer ampui nuorten sarjassa asentokilpailun hopeaa tuloksella 585. Seuraavana vuonna hän ampui maailmanpucissa Changwonissa Koreassa naisten ilmakiväärin kultaa tuloksella 501,5.

Vuonna 2012 Scherer oli Lontoon olympialaisissa naisten ilmakiväärin seitsemäs tuloksella 102,0. Viime vuonna hän ampui Yhdysvaltain kansallisissa mestaruuskilpailuissa asentokiväärin pronssia ja ilmakiväärin kultaa ollen ilmakiväärin vuoden National Champion eli maan mestari.

Schererin tavoitteena on kultamitali Rio de Janeiron olympialaisissa 2016 niin kuin tietyt kaililla keskuksessa olevilla on. Sitä odotellessa hän haluaa kehittyä urheilijana, ampujana ja ihmisenä.

Scherer on valmistunut Floridan yliopistosta ruoka- ja ravitsemusterapeutiksi, mutta ei ole ehtinyt harjoittaa sitä ammattia iankaan.

Schererin harrastuksiin kuuluvat kirkollinen toiminta, saven muotoilu ja latinalaiset tanssit. Hänen veljensä Stephen on myös kansallisen tason kivääriampuja.

SARAH SCHERER
NATIONAL RIFLE TEAM

1. Cerakote on keraaminen pinnoite, joka oli voimakkaasti esillä näyttelyssä.

2. Hylsyt korjataan nopeasti maasta harjakoneella.

3. See All on avotähtäinuuteus, joka mahdollistaa maalin ja tähtäyspisteen näkyvän terävinä samanaikaisesti.

4. Japanilainen SKB valmistaa yhä haulikoita, vieläpä suhteellisen edullisilla hinnoilla.

5. Sekä yritys Silver State Armory että kaliiperi 6.8 SPC ovat uudehkoja alalla.

6. MEC on ostanut heitinvalmistaja Apexin ja markkinoi nyt heittimiä omalla nimellään.

7. Näyttelyä edeltävänä päivänä mm. toimittajille tarjottiin tilaisuus ampua monenlaisilla aseilla Boulder Cityn ampumaradalla.

8. Aitoamerikkalainen setti 1911-pistoolleita.

9. Filippiiniläinen Armscor on eräs suurimmista 1911-pistoolin valmistajista.

10. Tässä vasta yritykseen sitoutunut henkilö: Sinikka Kujalan kynnet.

11. Chamber View on kirkkaanväriäinen lataamattoman aseiden indikaattori.

12. Kahvaleivyyjä monesta materiaalista ja moneen aseeseen.

13. Lapuan osaston kansainvälistä miehitystä: Darrell Stettmeyer (vas.) USA:sta, Sinikka Kujala Lapualta ja Jörg Melcher Saksasta.

SHOT SHOW TOO GOOD TO MISS

Baikal IZH-35M

High Standard 107 Supermatic Citation

ASELIKKEIDEN
HYLLYT NOTKUVAT
KÄYTETTYJÄ
PISTOOLEITA,
JOILLA AMMUTTIIN
MUUTAMA
VUOSIKYMMEN
SITTEN TÄYTTÄ
HÄKÄÄ KILPAA.
ONKO NIISTÄ
ENÄÄ MIHINKÄÄN?

OSTAISINKO HALVAN KÄY

Vanhoja harraste- ja kilpapistooliteita saa nyt todella edullisesti. Tutustumme muutamaa "eilispäivän" pistooliin. Saimme helsinkiläisestä Suomi Aseesta lainaksi viisi pistoolia. Sieltä olisi saanut vielä seitsemän merkkiä lisää: Smith & Wesson, Sako, Unique, Colt, Browning, FAS ja Walther. Tämä todistaa, että käytettyjen pistoolien kaupassa on tänään valinnan varaa ja ostajan markkinat.

Viidelle nyt esiteltävälle pistoolille on yhteistä kaliiperi 22 Long Rifle ja itselataava toimintatapa. Paljon käytetty termi puoliautomaattinen on väärä. Toimintaperiaate on yksinkertainen ja luotettava massasulku (blowback). Kaikissa on tankolipas, jonka kapasiteetti on 5-10 patruunaa. Kaikissa lippan paikka on kahvan sisällä. Kaikissa on säädettävät tähtäimet, joiden taso ja toteutus vaihtelevat.

Paula Viitasaari on Suomen pistooliampujien edustusluokkaa.

Varmistin löytyy FN:stä ja High Standardista. Lukon aukipitosalpa (Bolt open latch) löytyy FN:stä, High Standardista ja Rugerista. Anatominen kilpailukahva löytyy ainoastaan Baikalista. Baikal toimittaan alunperinkin venäläisellä säätökahvalla, mutta esitellyn yksilöön oli asennettu Morini.

Kaikki pistoolit ovat hyväkuntoisia, toimivia – ja hinnaltaan edullisia. Yhteenkään ei ollut laitettu äänenvaimenninkierteitä. Ne olisivat kilpailuaseessa turhat, sillä ISSF/SAL-säännöt kieltävät äänenvaimentimet. Kiellon järjestyksestä voidaan keskustella, mutta sääntöjen mukaan on mentävä, ainakin kilpailuissa.

Viellä löytyy sellainen yhteinen nimittäjä, että kaikki ovat myös nykyisten sääntöjen mukaan sääntölaillisia vakiopistooliteita. Niillä voisi lähteä kilpailemaan vaikka Suomen mestaruuksista.

Vai voisiko sittenkään? Siitä yritämme selvittää. Koeampujana ja arvostelijana toimii Paula Viitasaari.

Esittelemme pistoolit aakkosjärjestyksessä:

BAIKAL IZH-35M

Tämä on kuuluisan Efim Khaidurovin (1925-2012) suunnittelema vakiopistooli, joka tuli markkinoille 1978. Se luotiin Neuvostoliiton edustusampujien kilpailuaseeksi. Matalalla sijaitseva piippulinja oli eräs suunnittelukriteeri. Piippulinja osuu lähes peukalohangan kohdalle, jolloin rekyly suuntautuu suoraan taakse eikä luo piippua ylöspäin vääntävää momenttia.

Pistooli on nyt valmistajan IMZ:n (Izhevsky Mekhanichesky Zavod) sivuilla nimellä MP-35M. IZH:n viimeinen kirjainmerkki on kyrillinen kirjain „dshee“ (soinnillinen suhuanne niin kuin sanassa "Jean"). Tämän käyttö katsottiin niin hankalaksi kansainvälisessä kaupassa, että kaikki IZH/IJ-nimikkeet muutettiin MP:ksi 2009. Esitte-

lypistoolissa lukee IZH ja "Made in Russia", mikä haarukoi valmistusajaksi 1992-2008.

Joillain markkina-alueilla pistoolin nimenä voi olla Vostok ("Itä"). Walther myi takavuosi-asetta omalla kahvallaan ja nimellä Walther KSP-200. Frankonia Jagd myi sitä nimellä Pistole Modell Favorit.

IZH:n pintakäsittely on karu fosfointi. Piippuun suu on asiallisesti sinkattu. Piippu on kiinnitetty pysyvästi aseeseen runkoon. Puhdistus suoritetaan siis vetopuhdistuksena tai sitten ase on huoltopu-rettava. Se taas vaatii kahvan irrotuksen.

Esittelyaseesta näkee, että sillä on ammuttu, mutta se on hyvässä kunnossa. IZH:ssa on kahvavarmistin. Riippu ampujan kädestä, sopiiko se anatomiaan. Jotkut ovat poistaneet sen käytöstä, jos eivät ole tulleet sen kanssa toimeen.

Pistooli viritetään luistin etupäässä olevista karhennuksista. Iskuvasaran ollessa lauennut tarvittava puristusvoima on melkoinen. Puolipiilossa oleva iskuvasara on sijoitettu lukkoloaitteen takaosaan piippulinjan yläpuolelle ja se lyö ylhäältä alaspäin. Aseen ollessa vireessä iskuvasaran yläosa tulee näkyviin luistin päälle ja tasalle näyttäen pu- naisen täplän. Se toimii siten vireindikaattorina, joka häviää näkyvistä kun pistooli laukaistaan. Iskuvasarasta ei saa mitenkään otetta. Sitä ei voi käyttää "hanana" niin kuin Margolinissa.

Hyksyn ulosheittoukko on vain oikealla puolella, ja se on ahtaahko. Luisti ei jää taakse viimeisen laukauksen jälkeen. Varmistinta eikä luistin aukipitosalpa ole. Ne ovat tehtaan luettelossa lisävarusteita. Aukipitosalpa olisi luistissa oleva poikkitappi, jonka käyttö olisi näppärää.

Liipaisinkaari on suuri, ja liipaisimen sijainti on säädettävä. Sen liike johdetaan aseeseen sisällä pitkähkällä tangolla laukaisulaitteelle. Laukaisu on hyvin monipuolisesti säädettävissä, mutta kahva on irrotettava tätä varten. Tähtäinten säätö vaatii

FN 150 Practice

Ruger Mk I Bull Barrel

MCM Margolin

TETYN VAKIOPISTOOLIN?

Tekstit ja kuvat: Pekka Suuronen
Koeammunta: Paula Viitasari
Kommentit: Seppo Mäkinen ja Heikki Taipalus
Aseet: Suomi Ase

pientä uraruuvimeisseliä.

Esittelypistooliin on asennettu Morinin tarkkuuskahva. Se on tehtaan jäljiltä, eli edellinen omistaja ei ole muokannut sitä omaan käteensä sopivaksi. 5 patruunan lippaan ulosotto on tässä aseyksilössä erittäin hankalaa. Tilanne on saattanut syntyä Morinin kahvan kylkiäisenä, ja siitä saattaisi selvitä pienellä puutyöllä.

MP-35M-pistoolia ei ole tuotu Suomeen useaan vuoteen, mutta se on vielä Baikalin nettisivuilla. Sen evoluutiomalliksi esiteltiin vuonna 2010 IWA:ssa pistooli MP-438. Mistään ei kuitenkaan löydy tietoa tämän aseenninnasta tai saatavuudesta.

IZH-35M on ulkoisesti lähimpänä nykytuotista kilpailupistoolia. Koeampuja ampuu sillä myös parhaat kasat. Liekö kahvan ansiota?

Aseen paino Morinin kahvalla oli 1202 g. Hinta-lapussa lukee 280 euroa, eli tämä oli esittelymme kallein ase. Epäilemättä Morinin kahva vaikutti hintaan.

FN 150 PRACTICE

Amerikkalainen John Moses Browning (1855-1926) suunnitteli vuonna 1915 Coltille itselataavan 22 LR-pistoolin Woodsman. Tästä kehitettiin vuosien varrella useita variaatioita mm. nimillä Huntsman, Targetsman, Sport ja Target. Pistoolleita valmistettiin kolmeen eri otteeseen vuoteen 1977 asti.

Bruce W. Browning (1928-) suunnitteli itsensä suunnittelemaan Woodsmaniin tarpeeksi muutoksia ja tuunauksia, jotta sitä voitiin markkinoida uutena pistoolina ja siten välttyä patentitiriidoilta Coltin kanssa. PA-22:n koodinimellä kulkeneen pistoolin valmistajaksi valittiin belgialainen FN. Tätäkin pistoolia valmistettiin kolmeen eri otteeseen vuosien 1962 ja 1985 vä-

lillä sekä FN:n että Browningin nimillä ja usean mallisena. FN käytti mm. nimikettä 150, joka on merkitty nyt esiteltävän pistoolin aselupaan. Browningina pistooli tunnettiin mm. nimellä Medalist, Challenger ja Nomad.

Esiteltävän aseyksilön valmistusmaa on Ranska. FN omisti ranskalaisen Manurhinin (Manufacture de Machines du Haut Rhin) 1989-95, joten pistooli on mahdollisesti tältä aikakaudelta. Toisessa kyljessä on leimaus ”F.N. Belgium”, toisessa ”Browning Morgan Utah & Montreal P.Q?”. Belgiassa valmistetut FN:t olivat pääsääntöisesti kauniisti kiillotetut ja sinistetyt. Tämä Ranskan versio on mattapintainen ja fosfatoitu. Pistooli on karun näköinen mutta siistikuntoinen.

FN täytti ISU:n (nykyisin ISSF) vakiopistoolin vaatimukset ja oli paljon käytetty kilpailuase. Sen ulkonäkö on klassinen, ”oikean pistoolin näköinen”. Iskuvasara on piilossa. Vireindikaattoria ei ole.

Piipunsuu on aivan tasainen ja teräväreunainen ilman mitään sinkkausta. Piipun alla on irrotettava ja pituussuunnassa liikuteltava 71 g paino. Tähän kiskoon aseennomistaja voi viritellä kevyempiä tai raskaampia painoja.

Hylsyn ulosheittovaiheessa lukko aukeaa täysin avoimeksi eli varsinaista ulosheittoukkua ei ole. Avoin aukko on hyödyksi, jos syntyy lataus- tai hylsytukos. Tällainen rakenne vähentää myös häiriöiden todennäköisyyttä. Hylsy lentää oikealle eikä suuntaa voi kotikonstein muuttaa.

Lukko jää taakse viimeisen laukauksen jälkeen. Vasemmalla puolella on varmistin ja lukon bolt open-salpa. Varmistimeen on yhdistetty kuiva-harjoittelusalpa, jota kukaan ei voi ikimainimassa keksiä, ellei tiedä niksää. Aseen viritys kuivalaukusta varten vaatii lukon vetämisen taakse sivulla olevista karhennuksista. Tämä vaatii sormilta melkoisesti puristusvoimaa. Takatähtiäimen terävät kulmat haittaavat toimintaa hieman.

Huoltopurkaminen vaatii yhden kuusiokoloruuvien avaamista. Näin on tehtävä, jos piippua haluaa puhdistaa takaa päin. Muutoin FN:n huoltopurkamisen on yksinkertaista.

Kahvaleyvyt ovat alkuperäiset Practice-malliset, perusmallia runsasmuotoisemmat. Vasemmalla puolella on peukalotuki, joka tukevoittaa otetta. Kahvan pohjassa on kellomainen laajennus, jolla saadaan pikkusormellekin tukea. Pidennetyt kahvan seurauksena lipas ja sen vapautinsalpa ovat jääneet upoksiin kahvan uumeniin. Omistaja oppii kuitenkin nopeasti peukalo-etusormiotteen, jolla 10 patruunan lipas saadaan helposti lopsahattamaan kämmenelle.

FN:llä tulivat koeammunnan ainoat kaksi syötöhäiriötä. Pieni suihkaus öljyä luistin molempiin johteisiin auttoi. Pistooli pelitti tämän jälkeen moitteettomasti.

FN:n hinta oli 190 euroa. Se painoi 1319 grammaa ollen ryhmän painavin pistooli.

HIGH STANDARD 107 SUPERMATIC CITATION

Ruotsalainen emigrantti Carl Gustav Swebilius (1879-1948) perusti High Standardin Connecticutin Hamdeniin 1932. Se oli takavuosien vakiopistoolien kova nimi niin Suomessa kuin Yhdysvalloissakin. Merkillä ammuttiin useita maailmanmestaruuksia. Parhaat vuodet ajoittuivat 1950-60-luvuille. Vuonna 1984 tehdas joutui talousvaikeuksiin, ja sen toiminta loppui mutta ilman konkurssimenettelyä.

High Standard nousi tuhasta vuonna 1994 Teksasissa. Osin alkuperäiset työntekijät aloittivat tuotannon osin alkuperäisillä työkaluilla ja koneilla. Yrityksen nimi on edelleen High Standard Manufacturing Company. Tuotteistossa on tuttuja nimiä kuten Victor, Supermatic Trophy, Superma-

OSTAISINKO HALVAN KÄYTETYN VAKIPISTOOLIN?

tic Citation, Sport King, Duramatic ja jopa "Bob Shea series 10X". Bob Shea oli High Standardin kunnioitettu aseensä vuodesta 1934. Hän esiintyi SHOT Show'ssa High Standardin standilla vielä 2011.

Esittelyssä olevan aseiden peruskonstruktio on vuodelta 1940. Sitä valmistettiin erilaisina versioina. Esittelyase on leimattu toiselta puolelta "Supermatic Citation", toiselta "Model 107 Military", joka asettaa valmistusvuodeksi noin 1970. Siinä on 5½" bull barrel piippu, jonka pohja on rei'itetty lisäpainoja varten. Painoja ei esittelyaseessa ollut.

Aseen näkyvä työnlaatu on hyvää. Koeammuttu yksilö on siistikuntoinen, metalliosat on kiillotettu ja mustaus hyvin tallella. Pähkinäpuiset kahvalevyt ovat vielä karheat, joten aseella ei liene ammuttu paljoa. Vasemmanpuoleisessa kahvalevyssä on peukalotuki. Aseessa on ollut varmista vasemmalla puolella, mutta entinen omistaja on poistanut sen.

Piipunsuu on syvälle sinkattu. Takatähtäin on nostettu telineelle, jotta se pysyisi ammuttaessa paikoillaan eikä liikkuisi luistin mukana. Se luo Citationille highstandard-maisen ulkonäön.

Kun hieman erikoiseen lippaan vapautinsalvan liikerataan tottuu, 10 patruunan lipas putoaa puhtaasti käteen. Lukko jää viimeisen laukauksen jälkeen taakse. Lukon vapautinsalpa on oikealla puolella. Ase viritetään luistin sivun karhennuksista, ja se vaatii sormilta runsaasti puristusvoimaa. Muutama virityskäden kipeä kosketus teräviin takatähtäimen kul-

miin opettaa varovaisuuteen.

High Standard voidaan huoltopurkaa ilman työkaluja painamalla pistoolin piipun alla sijaitsevaa purkusalpa kovaa alustaa vasten. Tämä on tehtävä, jos halutaan puhdistaa piippu takaa päin.

Ulkonäkö on tuttu monille vanhan liiton ampujille. Pistoolista on lukuisia versioita. Pienet kosmeettiset muutokset muuttavat ulkonäköä hieman, mutta peruspistooli on aina sama konstruktio vuodelta 1940.

Uudella High Standardilla ei ole Suomessa maahantuoja. Nyt esiteltävä vastaavan pistoolin uushinta (MSRP) vuoden 2014 SHOT Show'ssa näkyi olevan 1050 dollaria.

High Standardin hinta on 195 euroa. Se näytti vaalla 1309 g lukemaa.

MCM MARGOLIN

Neuvostoliittolaisen asesuunnittelija Mikhail Margolinin (1906-1975) tarina on huikea. Hän sokeutui 19-vuotiaana harhaluodista, joten mies suunnitteli tämän pistoolin täysin sokeana. Kahdentoista vuoden suunnittelutyön tuloksena Margolinina tunnettu pistooli tuli tuotantoon 1948. Sen ulkonäkö on omintakeinen ja monen mielestä vanhahtava ja "venäläinen".

Alkujaan pistoolia valmistettiin Tulassa (Ts-KIB), jolloin sitä kutsuttiin nimellä MTs. Nyt esiteltävä pistooli on valmistettu Izhevskissä (IMZ). Esiteltävä yksilö on siistikuntoinen ja todennäköisesti vähän ammuttu. Jos luotetaan kahvalevyjen merkintään "Made in USSR", niin pistooli on valmistunut Neuvostoliiton aikaan. Patruunapesän päällä on Suomen asetarkastuslaitoksen leima. Asetarkastus aloitettiin Suomessa 1982, joten tämä yksilö on valmistunut aikahaarukassa 1982-91.

IMZ ilmoitti vuonna 2008 lopettavansa Margolinin valmistuksen. Mutta pistooli on niin ikoinen, että se on yhä pistooliosion otsikkokuvana valmistajan nettisivuilla! Suomessa näitä pistoolia tulee riittämään käytettyjen aseiden hyllyillä maailman tappiin eikä hinta päästä huimaa.

Margolinin globaalia merkitystä kuvaa, että Australiassa on laadittu sille 29-sivuinen käyttöohje, joka löytyy netistä.

Pistoolille tyyppillinen piirre on korkea tähtäinlinja. Tähtäinjärjestely on omintakeinen. Si- vua säädetään takatähtäimestä ja koroa etutähtäimestä. Molemmat tapahtuvat sormipyörillä ilman työkaluja. Takatähtäimen säätö käy helposti ja etutähtäimen hieman tuskallisemmin.

Margolinissa on koeammuntaryhmän ainoana ulkoinen iskuvasara ("hana"), jonka virittäminen ennen lukon taakse vetämistä keventää toimenpidettä mukavasti. Tätä vetämistä varten lukon takaosassa ovat karhennukset, mutta helpommin sen voi tehdä luistin etuosassa sijaitsevista korvista. Nämä korvat toimivat myös purkusalpana. Margolinin voi huoltopurkaa ilman työkaluja kymmenessä sekunnissa esimerkiksi piipun takaa päin puhdistamista varten. Jostain syystä esittelyaseessa tämä purkusalpa oli varmistettu rautalangalla. Ehkä salpa on joskus pompannut ammuttaessa irti, vaikka tällaista ei kunnossa olevassa aseessa pitäisi tapahtua.

Piippu on ruikulan näköinen ilman vaippaa. Sen ulkohalkaisija on suussa vain 13 mm. Kevyt piippu vaikuttaa ulkonäön lisäksi painoon. Monet ampujat ovat lisänneet piippuun painoja saadakseen aseeseen nokkapainoisuutta.

Margolinin lipas vetää 5 patruunaa, ja sen irtottaminen käy helposti. Liipaisimen liikerata ja etuveto ovat pitkät. Varmistinta ei ole.

Margolinissa ei ole lukko-luistin aukipitosalpa, eikä lukko jää taakse viimeisen laukauksen jälkeen. Hylsyn ulosheitossa koko yläosa aukeaa. Mahdolliset tukokset sekä patruunan pesityksessä että hylsyn ulosheitossa on helppo selvittää. Hylsyt lentävät oikealle.

Kahvalevyt ovat kovaa muovia ja sellaisena liukkaat. Ne sopivat myös pienelle kädelle, mutta toisaalta antavat hyvin vähän tukea minkäänlaiselle otteelle. Vasemmalla puolella on sentään pienoinen peukalotuki.

Vuosikymmeniä sitten Margolinin toimitettiin puulaukussa runsaan työkaluvarustuksen ja va-raosalajitelman saattelemana. Onnellinen se, joka löytää tällaisen aseyksilön, sillä niitäkin on liikenteessä.

Margolinin hintalappu Suomi Aseessa on 90 euroa. Se painoi 873 grammaa ollen kokomme kevin ja edullisin ase.

Kommentti: Seppo Mäkinen

Turkulainen Seppo Mäkinen, 72, on pitkän linjan veteraanipistooliampuja, joka on ampunut ilmapistoolia, vakiopistoolia ja isopistoolia. Ampumaurheiluliitto on valinnut hänet vuoden ampujaksi 1975 ja 1987. Mäki- sel- lä on nimissään kolme Suomen ennätystä.

Mäkinen puolustaa vanhoja pistooliteita:

– Vanhat aseet ovat vielä käyttökelpoisia. Itse ammuin High Standardilla 1960-70 lukujen vaihteessa mm. Suomen ennätysten. Ase on erittäin toimintavarma. Se ei ole kuitenkaan hyvä vakiopistooliin korkean piippulinjan takia. Siinä on kahvakulma aika pysty.

– Toinen samaan aikaan käytetty oli FN, joka on käypä ase aloittelijalle. Molemmilla pääsee hyviin tuloksiin. Minulla ei ole Margolinista kokemusta. Unigue oli hyvä ase. Olen ampunut sillä voimassa olevan SE:n. Näillä

kaikilla pystyy kilpailemaan ja niillä pääsee jo aika pitkälle. Vanhat 22 Short-patruunaa käyttävät aseet voi kyllä unohtaa. Voihan toki niilläkin ampua, mutta ilmeisesti patruunahuolto tuottaa vaikeuksia. Saakohan niitä enää?

(Toim. huom.: Joulukuun 2013 tilanteen mukaan 22 Shortia saa Suomessa seuraavasti: Aguila (Meksiko) 0,10 €/kpl ja RWS (Saksa) 0,25 €/kpl. Keväällä 2014 pitäisi tulla italialaista Fiocchia.)

Kommentti: Heikki Taipalus

Kauhajoen Ikkelijärvellä vaikuttava Heikki Taipalus, 72, on kaikkien ampujien tuntema entinen kilpailuseiden ja tarvikkeiden maahantuoja ja kauppias, joka jäi pari

vuotta sitten ansaitulle eläkkeelle. Hän on kauppiasuran lisäksi ampunut erilaisilla pistooliteilla kilpaa, joten hänellä on monenlaisia näköalaa aiheeseen 'vanhat vakiopistoolit'.

– Jutussasi esiteltujen pistoolien lisäksi mainitsit merkit Sako, Unique, FAS ja Walther. Luonnehtisin nämä merkit kilpa-aseiksi ISSF/SAL:n lajiin 'vakiopistooli'. Olen samaa mieltä siitä, että nyt vallitsevat 'ostajan markkinat'. Siksi kannattaa unohtaa ne aseet, joita ei ole alunperin vakiopistooliksi suunniteltu.

– Myin aikoinani yli sata Baikal IZH-35M-pistoolia Morinin kahvalla, sillä tehdas halusi jostain syystä toimittaa aseet ilman kahvaa. Aseen ongelma oli aseiden tykkäänään puuttuva laatu. Aseista löytyi muun muassa keltovottomia piippuja, säröjä runkovalussa jne. Mutta kun kunnollinen yksilö IZH-35M:stä löytyy, olisi se testiryhmäsi aseista edistykseksi.

– Jos koeaseen Morini-kahva on jälkiasennettu ilman tarvittavaa täytettä kahvan sisäpuolella ja siitä

RUGER MK I BULL BARREL

Tällä pistoolilla William B. Ruger (1916-2002) ja Alexander Sturm (1923-1951) aloittivat asetehtailun Connecticutissa vuonna 1949.

Ensimmäinen malli oli nimeltään Ruger Standard solakalla 4 3/4" piipulla. Nyt esitelty Mk. I Bull Barrel paksulla 5 1/2" piipulla ja säätötähtäimillä syntyi evoluution kautta tarkkuuspistooliksi 1963. Vuoden 1949 peruspistooli on pysynyt ulkonäöltään melko muuttumattomana. Se on yhä tuotannossa, vuodesta 2004 lähtien Mk. III-versiona. Sitä valmistetaan neljänä perusmallina ja lukuisina variaatioina, myös rosterisena. Yhtiöstä Sturm, Ruger & Co. on muodostunut NYSE-pörsinoteerattu yhtiö ja Yhdysvaltain ja mahdollisesti myös maailman suurin asevalmistaja.

Rugerin 22-pistoolille tunnusomaista ovat putkesta koneistettu lukonkehys, teräslevyistä koottu runko ja lukonkehukseen kiinteästi sovitettu piippu. Rakenne on kahvalevyjä lukuunottamatta terästä. Lipas on yksirivinen 10 patruunan tankolipas. Pistoolissa ei ole erillistä luistia, vaan lukko liikkuu putkimaisessa kehityksessä laukauksen rekyylistä (blowback). Lukko ei jää taakse viimeisen laukauksen jälkeen, mutta se voidaan lukita varmistinvivulla manuaalisesti auki.

Eräs Ruger 22:n tavamerkeistä on 25° kahvakulma, jonka kerrotaan olevan Parabellumpistoolista kopioidun. Kahvalevyt ovat puiset. Karhennusten kuluminen kertoo, että aseella on ammuttu. Vasemmanpuolisessa oli peukalon tuki, mutta siitä huolimatta nokkapainoisessa pistoolissa on pitelemistä. Liipaisinkaari on melko ahdas.

Tässä pistoolissa ei ollut omaa oikeata lipasta, vaan Mk II:sta lainattu. Lippaan irrottaminen vaati ruuvimeisselin apua, mikä hankaloitti ammutta. Markkinoilla pitäisi löytyä oikea Mk. I-lipaskin. Lippaan vapautinsalvan käyttö on nihkeätä oikeallakin lippaalla.

Piipunsuussa on minimaalinen sinkkaus. Ulkoreunat on viistetty, jotta niistä ei muodostuisi terävää reunaa.

Ase viritetään vetämällä lukon päädyssä sijaitsevista korvista. Se käy näppärämmin ja ergonomisemmin kuin niissä pistooleissa, joissa se

tehdään lukon tai luistin sivuja puristamalla. Mk. II:stä eteenpäin virityslieki on vielä tilkkasen helpompaa, kun lukonkehysten takaosaan tehtiin viistot leikkaukset.

Kevytkäyttöinen varmistin on vasemmalla puolella. Hylsyn ulosheittoaukko aukeaa oikealle ja on runsaan kokoinen. Takatähtäin on pieni ja matala. Se ei liiku laukauksen mukana.

Rugerin huoltopurkamisen on legendaarista. Vanha Ruger-fani osaa sen suit sit, mutta ensikerjalainen tuskailee ja pähkäläilee. Purkusalvan avaaminen vaatii jonkinlaista silmukkaa työkaluksi.

Tätä pistoolia on valmistettu yli kaksi miljoonaa kappaletta. Siihen on saatavana runsaasti virit-, tarkkuus- ja kilpailuosia. Eräs tunnettu toimija on Volquartsen Custom Iowassa.

Uusien Ruger-pistoolien hinnat löytyvät Hjortin sivustolta: <http://www.ase.fi/app/product/list/-/id/48/>

Ruger painoi 1186 g. Sen hinta Suomi Aseessa on 190 euroa.

FEINWERKBAU AW 93

Feinwerkbaulla ammuttiin verrokkiaseena. Se on koeampuja Paula Viitasaaren henkilökohtainen ase. Rosteripistooli on toistakymmentä vuotta vanha, käytettynä ostettu. Viitasaari muistelee kauppahinnaksi silloin joskus alle 1000 euroa.

Viitasaari tuntee tämän aseensa kuin omat taskunsa. Se on tuunattu hänelle sopivaksi niin kahvan kuin tähtäintenkin osalta. Hänen paras saavutuksensa tällä yksilöllä on urheilupistooliluokassa ammuttu 580 pistettä poliisien kilpailuissa 2010. Se on poliisien SE. Naisten yleinen SE on 584, ja se on Ritva Karrin nimissä.

AW 93:n kerrotaan olevan venäläisen aseuunnittelija Efim Khaidurovin luomus. Tämä oli laatinut piirustukset 1980-luvulla Neuvostoliiton ampumaurheiluliiton käytettäväksi. Neuvostoliiton hajottua piirustukset kulkeutuivat saksalaiselle Feinwerkbaulle. Nyt uuden AW 93:n suositushinta on 2390 euroa. Vasenkätisellä kahvalla pistooli on satsasen kalliimpi.

KOEAMPUJAN ARVIOT

Paula Viitasaari, 49, on espoolainen poliisi ja Poliisien Ampumaseuran (PAS) puheenjohtaja.

Hän aloitti kilpa-ammunnan jo 14-vuotiaana, joten takana on 35 vuotta pistoolin kahvassa, sekä ilma- että ruutiaseen.

Paula Viitasaari.

Viitasaari on työssään toiminut poliisin voimankäytön kouluttajana ja virka-aseen kenttäkouluttajana. SAL:ssa hän on ollut liittohallituksen ja pistoolijaoston jäsen, pistoolin maajoukkuevalmennettava ja naisten ryhmän pistoolivalmentaja. Nyt hän ampuu sekä pysyäkseen kuranttina että omaksi ilokseen.

Ilmapistoolina hänellä on Benelli Kite. Viitasaari kilpailee myös, mutta katsoo olevansa nyt enemmän nuorten ampujien valmentaja kuin ampuja itse.

Viitasaari ei ole kilpaillut pitkällä aseella, mutta hän on metsästäjä. Hän kuuluu Kannonkoskella Vuoskosken Paukku -metsästysseuraan ja metsästää haulikolla pienriistää.

Viitasaari arvioi esittelyaseita aakkosjärjestyksessä.

Baikal: "Takatähtäin on liian ahdas. Liipaisimen asennon säätömahdollisuudesta plus-saa. Kahva [Morini] on pistooliin jopa ylihieno! Lippaan jousi takertelee lipastettaessa, lipas pitäisi purkaa ja puhdistaa. Aseen rekyly aiheuttaa vain pienen heilahduksen, näin omaa ampumista on helppo analysoida. Tämä näyttää ihan kilpa-aseelta, tällä voisi lähteä vaikka kisaan. Kahvavarmistimeen näköjään tottuu."

FN: "Kahvasta puuttuu tuki alapuolelta. Kahva on kovasti leveä, sopisi isokätiselle. Rekyly on erikoinen, se tulee niin kuin kahdessa osassa. Laukaisu on venyvä, laukaisukynnys on epämääräinen. Liipaisimen on minulle liian kaukana. Tämä pistooli ei ole minulle helppo ammuttava." >>

johtuvaa kahvan välystä on korjattu ruuveja kiristäen, niin kahvapuun on taipunut ja kahvan kiinnitysruuvien pää painaa lipasta. Siitä syntyy lippaan poisoton vaikeus.

– Baikalin lukon aukkipitosalvasta: jos pistooliin on asennettu sellainen, se heikentää lukon aisoja.

– FN 150:t kannattaa unohtaa. Suurin puute on aseensa muotoilu. FN:n kahvakulmalla rungon takaosan pitäisi olla paljon ylempänä, liipaisinkaaren paljon alempana. Kaaren tulisi olla suurempi ja kapeampi. Hyvää puristavaa laukaisua ei voi syntyä, jos joutuu etusormella kurottotelemaan niin ylös kuin sormen saa. Sormi koskettaa liipaisinkaaren ja lisäksi liipaisimen muoto on väärä.

– FN Matchin hahloissa oli suuri välys sivusuunnassa. Epämääräistä laukaisua yritettiin parantella, koska viiretuen lieke ei ollut oikein suunniteltu. Iskuvaran ja viiretuen akselit vaihdettiin suuremmiksi ja vastaavia reikiä avarrettiin niin, että välys oli oikea. Viiretuen korjattiin stelliitillä. Rungon takaosaa työstettiin niin ylös kuin mahdollista. Liipaisinkaarta suurennettiin.

– Minusta FN oli aika vähän käytetty pistooli Suomessa.

– High Standard Military Supermatic Citation oli erittäin yleinen. Pystykahvaisena (kahvakulma on kuin 1911 Coltissa) aseensa ergonomiaksi oli kunnossa kunhan hyväksyi kahvan pystyn kulman. Liipaisimen etäisyys jää pienikätisillä suureksi ja silloin taituu hyväksyä kapea kahva. Tähtäin- ja piippulinjat ovat kovin korkeat. Asetta ei varmaankaan ole suunniteltu ISSF:n vakioistoolilajiin, sillä amerikkalaisten mielestä ne ovat pikemminkin eurooppalaisia hömpötyksiä.

Uuden tuleman (Teksasista) High Standardeja on joskus koetettu tuoda Suomeen, mutta ne eivät olleet hinnaltaan tai ominaisuuksiltaan kilpailukykyisiä. Eikä vanhan High Standardin laatua ole saavutettu.

– Halpiseista Margolinin piippulinja on alimpana. Tähtäinlinja on lähes yhtä korkea kuin toisissakin. Tähtäinlinjan korkeuden vaikutus on todellisuudessa aika pieni. Liipaisimessa on jälkivedon säätö. Etuveidon

pituutta voidaan säätää liipaisimen etummaista osaa taivuttaen. Laatuakin on yleensä ollut kohdallaan. Margoliniin saa myös valmiskahvan MarschalGrips'ilta.

– Jos haluaa asetta rakennella, Margolinin olisi paras aihio. Toki rakentelu ei ole taloudellisesti kannattavaa. Ohjeita löytyisi A. A. Jurjevin kirjasta Urheiluumunta (Karisto 1965). Ammunnan harrastajan kannattaisi hankkia tämä kirja divarista. Perusasiathan eivät ole ammunna muuttuneet.

– Margolinin arvostus Suomessa on aivan alakan-tissa."

– Ruger Mk1 ja Mk2:ssa on sama ongelma kuin FN 150:ssä. Kun ote on aseensa takaa niin, että se on käden jatkeena, seuraa liipaisinsormen voimistelu. Ase lähes yhtä korkea kuin High Standard. Minkäänlainen rungon työstäminen ei levyrakenteesta johtuen onnistu. Varmistin on inhottavassa paikassa. Morinin kahva esimerkiksi peittää koko turhakkeen (= varmistin kilpa-aseessa). Rugerista ei oikein ole vakioistooliksi.

OSTAISINKO HALVAN KÄYTETYN VAKIOPISTOOLIN?

High Standard: "Kahva on tukeva mutta karhea. En pidä näin karheasta. Peukalotuki on hyvä. Tähtäimen hahlo on kapea. Tähtäinkuvan tolppa näkyy korkeana. Pistooli on melko nokkapainoinen. Lyhyt etuveto. Yllättävän hyvä ja täsmällinen laukaisu. Lataussykli tuntuu nopealta. Tällä olisi hyvä ampua nopeita sarjoja."

Margolin: "Ase on hyvin kevyt. Se voisi olla nuorille ampujille mukava. Tähtäimet ovat liian tiukat. Kahva ei tarjoa mitään tukea käden alaosaan, mutta kahva on muuten käteen miellyttävä. Laukaisu on venyvä. Täsmällistä laukeamiskynystä ei ole. Rekyyli suuntautuu suoraan ylöspäin, hyvä näin."w

Ruger: "Laukaisussa on pitkä etuveto ja se on jäykkä, veikkaan yli 2 kg. Tähtäinkuva on hyvä, hahlo on tarpeeksi väljä. Tähtäinkuva palasi rekyylin jälkeen hyvin paikalleen. Tämä saattaa olla kahvakulmasta johtuvaa. Aseen kahvakulma ja ote sopii minulle, mutta muuten tämä ase on mielestäni vaikea ammuttava."

Onko näistä kokeiluista mielestäsi aloittelevan ampujan pistooliksi? Nämä viisi pistoolia maksavat yhteensä vain 945 euroa eli suunnilleen saman minkä maksoit käytetystä AW 93:sta?

- Tämä on hankala kysymys, johon ei ole yksi-

oikoista vastausta. Aloittelija ei yleensä ymmärrä aseiden päälle. Ainakin ostotapahtumassa pitäisi olla mukana aseseppä tai aseita ymmärtävä harrastaja vähintään katsomassa aseiden todellinen kunto. Vanhalla, hyvin pidetyllä pistoolilla pääsee hyvin alkuun. Oma ase pitää pystyä purkamaan puhdistamista varten. Se ei saa tehdä jatkuvasti häiriöitä. Lippaita pitää olla vähintään kaksi toimivaa, samoin kuluvia osia kuten iskurin piikkejä varaosiksi. Aseen kahvan pitää olla muokattavissa juuri käyttäjänsä käteen. Takahahlo saisi olla aukon suhteen säädettävä sivu- ja korkeussäädön lisäksi.

- Käytettyäkin pistoolissa pitäisi olla kunnon kahva ja kunnon tähtäimet. Mielellään säädettävällä hahlolla. Ehkä näitä saa jostain jälkimarkkinoilta, mutta sitten voi käytetyinkin aseenaishinta nousta jo turhan tukevaksi.

- Pistooliammunta on ehdottomasti välineurheilua, sitä ei käy kiistäminen. Jos huipulle haluaa, niin siihen vaaditaan huippuvälineetkin.

- Toisaalta tuntuu hurjalta ajatus, että aloittelijan pitäisi laittaa pistooliin yli kaksi tonnia huomatukseen pian ettei tämä olekaan kivaa. Lupa-prosessin takia pitää hankkia tarpeeksi tietoja ja mieluummin päästä myös ampumaan ja testaamaan juuri sitä asetta, minkä aikoo hankkia.

LOPPUTULEMA

Jutun tarkoituksena oli valottaa käytetyn pistoolin hankinnan etuja ja haittoja. Selvää vastausta ei tullut, eikä yksiselitteistä sellaista olekaan. Totta kai uusi vuosimallin 2014 huippupistooli takuineen ja

ohjeineen on paras työkalu. Mutta kun useimmilla on sellainen rajoittava tekijä kuin raha.

Koeampuja Paula Viitasaaressa lisäksi kysyin kahden ex-ampujan mielipiteitä, jotka ovat tämän jutun yhteydessä.

Valitettavasti Suomesta löytyy huonosti yrityksiä, jotka pitävät hyllyssä lisävarusteita ja varaosia pistooleihin. On mahdollisesti turvaututtava omatuontiin, joka toki on EU:n myötä helpottunut. Toisaalta esimerkiksi Suomen Itella on ei enää kuljeta aseita eikä niiden osia lainkaan.

Loppukaneettina haluan sanoa: Älkää uskoko puheita että "22 LR itselataavalle pistoolille on mahdotonta saada aselupaa". Tämä on puppua. Tällaista tappiomielialaa on liikkeellä myös asekaupoissa. Pistooliluvan saa kun (a) ikää on 20 vuotta, (b) takana on kaksi vuotta harrastusta ja sen osoittava harrastustodistus (saa ampumaseuralta), (c) henkilö on muuten aselupakelpoinen (ei ole ns. poliisin vanha tuttu), (d) läpäisee soveltuvuustestin (lähes joka iikka läpäisee), (e) rahaa aselupa on 78 euroa.

Harrastuneisuus tarkoittaa vähintään 10 suorituskertaa viimeisen kahden vuoden ajanjakson aikana. Se voidaan osoittaa esimerkiksi ilmapistoolilla ampumisella tai myös kilpailujen toimitusjätehtäviin osallistumalla.

Haluaville myönnetään yhä pistoolilupia! Täytyy olla vain pitkäjänteisempi ja päättäväisempi. Ne 1980-luvun ajat ovat ohi, jolloin aselupia sai yksimilliselle 18 patruunan pistoolille "loukku-pyyntiin lopetusaseeksi". ✖

AMPUJILLE

Hämmerli AR20FT tarkkuusilma kivääri 4,5mm kertalaukaus, 300 bar ilmasäiliöllä, säätötukki, 7,5J, kokopituus 1009mm. 790,00
Nyt saatavana myös Hämmerli CR20S tarkkuusilmakivääriä 88g CO2 säiliöllä, paino 4550g, kokopituus 1142mm, säätötukki..... 590,00

Helmikuun patruunatarjoukset! HUOM! hinta voimassa rajoitetun ajan Englantilaiset, laadukkaat HULL ratapatruunat mm.

Sovereign Fitasc kal 12, 28g sporting patruunat .....225/1000 kpl
Superfast 12/70 27g haulikoko 7,5 sporting patruunat .....210/1000 kpl
Comp X kal 12, kal 12 ratapatruunat, myös 21g .....alk 190/1000 kpl
Magtech 32 S&W LWC revolverin patruuna.....350/1000 kpl
HUOM! Hinnat 1000 kpl erissä, hintoihin lisätään rahti.

Trust edulliset haulikon patruunat

Trap/Skeet kal 12/70 24g haulikoko 7 1/2 (2,4mm) tai 9 (2,00mm)
Sporting kal 12/70 28g haulikoko 7 1/2 (2,4mm)
Myös kal 16 ja 20 ratapatruunat.
Pyydä tarjousta isommista eristä kauppialtasi tai meiltä!

Safepower turvakaappi, tarjous! 550,- rahtivapaasti!

SS3492 standardisoitu, hyväksytty kaappi. Paino 110kg
Mitat 1500x380x280, älä lankea mihinkään peltikaappeihin vaan ota turvakesi kunnon hyväksytty kaappi. Rajoitettu erä SafePower SS3492 hyväksytyt asekaapit.Hintoihin lisätään rahti.
SP66 Asekaappi .....570,00€ ..... 125x40x30 cm .....93 kg
SP88 Asekaappi .....720,00€ ..... 150x 55x40 cm .....152 kg
SP99 Asekaappi .....990,00€ ..... 150x65x55 cm .....200 kg

Kysy tuotteistamme kauppialtasi tai meiltä tai vieraile sivuillamme www.asetalo.fi.

Kotisivumme: www.asetalo.fi • E-mail: asetalo@asetalo.fi
LIIKKEEMME AVOINNA MA-PE 9.00-17.00, LA 10.00-13.00
MAAHANTUONTI-, TUKKU-, POSTI- JA VÄHITTÄISMYNTILIIKE

Asetalo Oy

PL 32, 34801 VIRRAT. Puh. (03) 4755 371, fax (03) 4753 151

Paras koskaan tehty
ammunnanharjoittelulaite

Noptel ST-2000 Sport II

Tarkka, luotettava ja helppokäyttöinen. Tekee ammunnanharjoittelusta helpompaa ja tehokkaampaa kuin koskaan.

Soiita SAL puh. (09) 3481 2481 ja kysy seuratarjousta!

Tutustu myös muihin ammunnanharjoittelutuotteisiimme nettisivuillamme.

www.noptel.fi

Noptel Oy • Teknologiantie 2 • 90590 Oulu
Puhelin 040 181 4351 • Faksi (08) 556 4101 • Sähköposti info@noptel.fi

PARASTA AMMUNNANHARJOITTELUUN

AMPUMAUURHEILULIITOLLE YHDENNEKSITOISTA ENITEN VALTIONAPUA

Kulttuuri- ja urheiluministeri Paavo Arhinmäki (vas) on myöntänyt kuluvan vuoden valtionavustukset liikuntajärjestöille. Ampumaurheiluliitolle myönnettiin 710 000 euroa eli saman verran kuin viime vuonna. Se sai lajiliitoista yhdenneksitoista eniten valtionapua.

Lajiliitoista suurimman avustuksen eli kaksi miljoonaa euroa sai suurimpana lasten ja nuorten liikuttajana Suomen Palloliitto. Svoli sai 1 760 000 euroa, Jääkiekkoliitto 1 375 000 euroa, Hiihtoliitto 1 070 000 euroa ja Urheiluliitto miljoona euroa.

Liikuntajärjestö Valo ry sai noin 3,4 miljoonaa euroa, mikä oli suurin liikuntajärjestölle myönnetty avustus. Valon avustukseen tehtiin suurin yksittäinen leikkaus osana liikunnan rahoituksen rakennemuutosta.

Liikuntajärjestöjen toimintaa tuetaan veikkausvoittovaroista yhteensä 36,7 miljoonalla eurolla. Avustusta sai 120 järjestöä.

– Rahat jaettiin nyt uusin kriteerein. Tärkeimpänä avustusperusteena on lapsille ja nuorille järjestetyn toiminnan laajuus. Järjestöt, jotka poistavat harrastamisen esteitä ja tarjoavat nuorille harrastusmahdollisuuksia, tulevat saamaan enemmän rahaa myös tulevina vuosina. Muutokset on kohtuullista tehdä asteittain useamman vuoden aikana, mutta on tärkeää tukea niitä lajeja, joita nuoret nykyään haluavat harrastaa, Arhinmäki sanoi.

– Liikuntajärjestöt ovat kansalaisjärjestöjä, ja niiden jäsenistö päättää järjestön toiminnasta. Ministeriö voi ohjata järjestöjen toimintaa suosituksin ja painotuksin. Tuki halutaan kohdentaa erityisesti lasten ja nuorten liikuntaan ja urheiluun ruohonjuuritasolle. Siksi olemme uudistaneet avustusperusteita muun muassa siltä osin, etteivät suuret palkat ole valtioavun piirissä, vaan järjestöjen pitää kattaa ne muilla kuin veikkausvoittovaroilla.

Palloliitolle myönnettiin valtionapua 80 000 euroa enemmän kuin vuosi sitten. Yhtä paljon lisää sai Koripalloliitto. Salibandyliitto sai 61 000 euroa enemmän kuin viime vuonna. Uimaliiton valtionapu kasvoi 30 000 eurolla.

Sen sijaan Urheiluliitto sai 60 000 euroa vähemmän kuin viime vuonna. Hiihtoliiton osuus pieneni 50 000 euroa ja Golfliiton 40 000 euroa. Suunnistusliiton ja Pesäpalloliiton osuus pieneni 30 000 eurolla ja Voimisteluliiton 20 000 eurolla.

Arhinmäen mukaan urheilun aluejärjestöjen toiminta ja valtionavut arvioidaan vuoden aikana perusteellisesti. Ensi vuonna myös niiden avustuksiin on tulossa merkittäviä muutoksia. Teksti: Lassi Palo

LAJILIITTOJEN TOIMINTA-AVUSTUKSIA 2014

(ja muutos edelliseen vuoteen nähden)

Palloliitto	2 000 000	+80 000
Voimisteluliitto	1 760 000	-20 000
Jääkiekkoliitto	1 375 000	–
Hiihtoliitto	1 070 000	-50 000
Urheiluliitto	1 000 000	-60 000
Lentopalloliitto	965 000	–
Salibandyliitto	930 000	+61 000
Suunnistusliitto	860 000	-30 000
Koripalloliitto	820 000	+80 000
Uimaliitto	730 000	+30 000
Ampumaurheiluliitto	710 000	–

Voittaja sanoo: PARDINI...

PARDINI

K12 Absorber

**Maahantuonti ja markkinointi
Asekauppa Erkki Lähdeniemi
Teiskontie 22, 33540 TAMPERE
www.lahdeniemi.fi, www.pardini.it**

OUR EVOLUTION FOR YOUR WINNING PERFORMANCE

URHEILIJAN KASVU JA KEHITYS

Polku on luotu kuvaamaan huipulle tähtävään urheilijan matkaa nuoresta ampujan alusta lähtien – parhaassa tapauksessa Suomen ja maailman huipulle asti. Se kertoo myös eri vaiheissa olevien urheilijoiden ja heidän taustajoukkojensa rooleista.

Samalla se taustoittaa ja ottaa kantaa ratkaisuihin, joita urheilijan olisi kyseisessä lajissa tarkoituksenmukaista tehdä. Esimerkkinä voi mainita urheilun ja opiskelun yhteensovittamisen.

Urheilijat etenevät polulla yksilöllisten ominaisuuksiensa, taipumustensa ja harjoitustaustansa mukaisesti. Polku pyrkii kertomaan konkreettisesti sen, mitä taitoja, harjoitusmääriä ja valmennuksen sisällön painopisteitä polulla tulisi eri ikävaiheissa olla. Urheilijan polku antaa näin päälinjat toiminnalle.

Yksityiskohtaisia sovelluksia tulee tietysti tehdä yhteistyössä henkilökohtaisen ja/tai liiton valmentajan kanssa.

Kiväärin polku on siis valmis, mutta se ei tarkoita sitä, että se on nyt täydellinen. Kaikki eivät aloita harrastusta ampujan polussa kuvatussa ikävaiheessa. Tällöin täytyy pystyä soveltamaan polkua henkilökohtaisen aloittamisiin mukaan.

Myös maailma muuttuu, säännöt muuttuvat ja lajien luonne muuttuu, kuten nyt on tapahtunut finaalisääntöjen muuttuessa. Ampujan polun täytyy muovautua, päivittyä ja täydentyä ajan kuluessa kunkin hetken ajan vaatimusten mukaan. Se on mielestäni oikein hyvä ohjenuora, johon nojata.

Urheilijan polun innoittamana haluankin nyt

Jaakko Björkbacka on voittanut poikien pienoiskiväärin makuun EM-kultaa.

Useissa lajeissa on viimeksi kuluneiden vuosien aikana ilmestynyt urheilijan polku.

Polkutyö on käynnissä edelleen monissa lajiliitoissa. Kivääriammunnassa polku on jo tehty valmiiksi, ja muissa ampumalajeissa sellainen on varmasti tarkoituksenmukaista tehdä jollakin aikajänteellä.

avata muutamaa aihetta omasta näkökulmastani eli Suomen huippujuniori ja -aikuisampuja läheltä seuranneena.

Mitkä asiat yhdistävät huipulle päässeitä urheilijoita? Tämä olisi erittäin mielenkiintoinen tarkemman tieteellisen tutkimuksen aihe, mutta tässä näkemyksiäni:

YKSILÖLLISTEN VAHUUSSIEN LÖYTYMINEN

Urheilualmennuksessa puhutaan lajista riippumatta urheilijan ominaisuuksista. Enemmän fyysisissä lajeissa nämä ovat ehkä helpommin määriteltävissä kuin ampumaurheilussa. On kestävyyttä, räjähtävää voimaa ym. lajista riippuen.

Ampumaurheilussa vaaditaan tietty fyysinen suoritusreservi, jolla pystytään tekemään lajisuoritus ja kovatkin harjoitukset helposti väsymättä, mukaan lukien muut rasitukset, jotka tulevat esimerkiksi pitkien matkustusten, kisapäivien, aikaerorasitusten, kuumuuden ym. fyysistä kapasiteettia rasittavien haasteiden muodossa.

Sen lisäksi tulevat hyvin vahvasti esiin yksilön henkiset ominaisuudet: itseluottamus, itsetunto, minäkuva, tunteidenhallinta, paineensieto, motivaatio, epäonnistumisensietokyky... Meillä on kuitenkin löydettävissä selkeät ominaisuudet, joita voimme kehittää ja tarkkailla – niin fyysiseltä kuin henkiseltä puoleltakin.

FYYSISET VAHUUDET

Ampumaurheilussa ei voi sanoa suoralta kädeltä minkälainen vartalonmalli, pituus, paino, rasvaprosentti tai muu fyysinen ominaisuus olisi merkittävä tekijä huippusuorituksen tekemiseksi. Voidaan kuitenkin sanoa, että siitä fysiikasta, jonka kukin omaa, on saatava lajille oleellinen taito esiin. Huippuamputuista voi sanoa, että he ovat sen saavuttaneet. Ampujan fyysisten ominaisuuksien kehittäminen on oma kokonaisuutensa ja oma osansa ammattimaista valmentautumista.

Esimerkiksi kivääriä ampuvat maailman huipulla vartalonmalliltaan hyvinkin erinäköiset ja -ko-

koiset urheilijat 40-kiloisista työistä yli satakiloisiin äijänjärkäleisiin. Kaikille on kuitenkin yhteistä oman vartalon hallinta juuri siinä omassa spesiaalilajissaan. Tämän hallinnan saavuttaminen on jokaisen urheilijan oma projektinsa, eikä siinä välttämättä ole toisiinsa nähden kovin paljon yhteistä.

Jos puhutaan esimerkiksi tasapainon hallinnasta pystyasennosta, se on ulkopuolelta katsottuna fyysisesti samanlaista, mutta urheilijan oma tunne omasta kehostaan on aina subjektiivinen, yksilön itsensä ainutlaatuisesti kokema, jota kukaan toinen ei voi kokea samoin.

Juuri näiden omien kokemusten ja fyysisten ominaisuuksien, tuntemusten, fyysisyytensä, kehonsa ominaisuuksien kehittämiseen täytyy uhrata paljon aikaa ja ajatuksia. Vain näin voi omasta vartalosta pikkuhiljaa löytyä niitä mahdollisia lahjakkuuksia, joilla voi jossain vaiheessa ”ratsastaa” huipulle fyysisten ominaisuuksien pohjalta.

Voidaan varmasti sanoa, että koordinaatiolla, tasapainolla, vartalon hallinnalla niin hieno-, kuin karkeamotorisestikin on todella suuri painoarvo ampumalajista riippumatta. Se, kuinka nämä asiat saavutetaan ja jalostetaan, on juuri se henkilökohtainen projekti. Valmentajan täytyy tietysti olla urheilijan apuna ja tukena.

PSYKKISET VAHUUDET

Fyysisten ominaisuuksien kanssa rinta rinnan kulkevat psyykkiset tekijät. Ammunnassa psyykkisten ominaisuuksien osuudesta huippusuorituksen annetaan erilaisia painoarvoja – riippuen siitä, kuka asiasta milloinkin puhuu.

Sanotaan, että psyykinen osuus ammuntauoritukselta on yli puolet, jonkun mielestä 70, 80 tai 90 prosenttia. Tämä varmasti vaihtelee yksilön, kilpailukauden ajankohdan, kilpailun ja jopa yksittäisen kilpailun sisällä verrattuna ammunnan fyysiseen tekemiseen.

Joka tapauksessa kaikki ovat varmasti yhtä mieltä siitä, että psyykkiset ominaisuudet näyttelevät ratkaisevaa roolia ampumaurheilussa. Mielestäni samalla tavoin kuin fyysiset ominaisuudet ja lahjat, myös yksilön psyykkiset ominaisuudet ovat ainutkertaisia yksilön ominaisuuksia, joista voi itseensä tutustuen vuosien mittaan ja lajia harrastaen löytyä vahvuuksia, jotka voivat viedä pitkälle. Ne täytyy löytää ja niitä täytyy aktiivisesti kehittää.

Puhutaan myös heikkouksien parantamisesta, mikä onkin varmasti hyvin oleellista, mutta väitän, että vahvuuksien löytymisellä ja niiden valjastamisella on suurempi merkitys. Sanotaan, että ampujan täytyy olla rauhallinen. Näin varmasti onkin tietyssä määrin. On kuitenkin huippuamputuista, jotka ovat persoonaltaan hyvinkin räiskyviä ja eläväisiä niin radalla kuin sen ulkopuolellakin.

Ampumaurheilijan polun alussa.

Pistoolivalmentaja Timo McKeown (vas.) ja kiväärivalmentajat Pasi Wedman ja Juha Hirvi Münchenin kansainvälisessä ilma-asekilpailussa tammikuussa.

Kysymys on siitä, kuinka sisäinen maailma on valjastettu juuri yksilön vahvuuksista ammunnan suorittamisen hyväksi. Yksi oleellinen asia kuitenkin unohdetaan – varsinkin, jos seura mediassa käytyjä keskusteluja urheilijoiden psyykkisestä suorittamisesta: vaikka olisi kuinka hyvä henkinen kantti ja suorituskyky, sillä ei ole mitään merkitystä, jos taito puuttuu. Ensin täytyy olla virtuoosimainen taito ennen kuin mahdolliset henkiset ominaisuudet pääsevät oikeuksiinsa huippusuorituksesta puhuttaessa.

Huippuampujien psyykkisistä ominaisuuksista nostan korkealle itsetuntemuksen, itseluottamuksen ja epävarmuuden siedon. Paineensietokyky koostuu monista asioista, mukaan lukien myös nuo edellä mainitsemani. Henkilön temperamentilla ei siis ole välttämättä kovinkaan paljon tekemistä sen kanssa, kuinka hallinnassa hänen mielensä on. Ujonoloinen hiljainen urheilija voi omata yhtä hyvän itseluottamuksen kuin sosiaalisesti rohkeampi kansakilpailijansa.

On erittäin mielenkiintoista seurata, kuinka joskus jopa täydellisesti, niin fyysisesti kuin henkisesti erilaiset urheilijat, käsittelevät harjoitustilanteet ja kilpailun tuoman, joskus todella kovankin psyykkisen stressin, ja pystyvät parhaimmillaan huippusuorituksiin.

Huipulle ei siis ole yhtä kapeaa polkua, jota pitkin voi edetä näissäkään asioissa.

ASENNE

Yksi erittäin merkittävä tekijä urheilijan kehityksessä ja menestymisessä on asenne urheilumiseensa. Se pitää sisällään useita eri tekijöitä. Hyvän asenteen omaavalla urheilijalla on kova motivaatio ja halu tehdä töitä sekä ymmärrys siitä, että se on avainasia menestykseen.

Hyvän asenteen omaava urheilija on innokas kehittymään ja kehittämään itseään. Hän haluaa menestyä, olla paras. Hän on tietyllä tavalla itsekäs, olematta kuitenkaan ikävä joukkueoveri. Hyvä joukkuehan koostuu parhaimmillaan yksilöistä, jotka kaikki haluavat olla parhaita, ja tulevat kuitenkin toimeen keskenään ja nauttivat keskinäisestä kilpailusta.

Hyvän asenteen omaava käsittää myös sen, että joskus menee huonommin eikä kehitys ole aina niin nopeaa kuin haluaisi. Pitkäjänteisyys, pe-

räänantamattomuus, usko omaan kehittymiseen ja menestymiseen vastoin käymisistä huolimatta ovat oikeaa asennetta. Oma tekemistään hän vertaa maailman huippujen tekemiseen ja tuloksiin, hän haluaa olla maailman paras.

Hyvästä asenteesta urheiluun kertoo myös se, että urheilija tekee elämänsä valintoja urheilun hyväksi. Jos mahdollista, urheilija valitsee esimerkiksi opiskelupaikkansa siten, että se tukee kasvamista huippu-urheilijaksi.

Tämä ei kuitenkaan ole valitettavasti meillä mahdollista kaikille halukkaille. Esimerkiksi lukion käyminen neljässä vuodessa treeniakojen lisäämiseksi on oiva esimerkki asenteesta. Päivittäisessä elämässä on moniakin asioita, jolloin voi tehdä valintoja, jotka vievät urheilua eteenpäin. Nukutaan riittävästi, syödään terveellisesti, aikataulutetaan elämää, jolloin aikaa on tarpeeksi koululle/työlle, ystäville/perheelle, levolle ja harjoittelulle.

On kyse kasvamisesta huippu-urheilijan elämään ja huippu-urheilijan identiteetin omaksumisesta. Eletään huippu-urheilijan elämää. Täytyy siis olla elämän suunnitelma harjoitus-suunnitelman lisäksi. Vuosi on lyhyt aika urheilijan elämässä. Suunnitelmat olisi hyvä olla vuosiksi eteenpäin.

URHEILUA ELÄMÄÄ VARTEN

Kiväärilajien tavoitteena on tehdä aikuisten menestyjiä. On todella hienoa, että juniorei saavuttaa jo junnusarjassa vaikkapa arvokisamitalin tai -mitaleja. Täytyy kuitenkin muistaa, että ampujan ura kestää parhaimmillaan useita vuosia, se on jopa vuosikymmeniä pitkä. Aikaa kansainväliselle menestymiselle juniorisarjassa on melko vähän. Ja parhaimmillaanhan junnu on todennäköisesti omassa sarjassaan juuri ennen siirtymistään aikuisten sarjaan eli ennen 20 ikävuotta.

Junioriaika onkin loistava aika hankkia kokemusta ja kovuutta ja yrittää saavuttaa mahdollisimman pitkälle aikuisten taso. Olisi optimaalista, jos aikuisten sarjaan siirryttäessä ei olisi enää kovin pitkä matka kurrottavaksi saavuttaakseen aikuisten taso, vaan oltaisiin jo lähellä sitä.

Jos näin ei ole käynyt, niin aikaa kehittymiselle on kyllä vielä, kun harjoittelulla on muurattu vakaa pohja. Oikoteitä onneen ei kuitenkaan ole,

vaan harjoittelua täytyy jatkaa nousujohteisesti siten, että saavutetaan kansainväliselle menestymiselle mahdollistava harjoittelun määrä ja laatu, jos sitä ei vielä junnusarjassa ole saavutettu.

Minkäänlaista määrän korvaamista laadulla ei ole olemassa, koska maailmalla harjoitellaan erittäin kovia määriä erittäin laadukkaasti. Monet kilpailijamme tekevät kaikki asiat oikein ja kovaa, ja meidän pitäisi vastata siihen.

Kaikista, jotka ottavat aseensa käteen ja alkavat tehdä asioita oikein ja kovaa, ei kuitenkaan tule automaattisesti menestyjiä. Se on kylmä tosiasia. Muutenhan se olisikin helppoa. Emme kuitenkaan voi tietää sitä ennen kuin me kokeilemme onnistuuko se. Se on ainoa keino saavuttaa tuo tieto.

Vaikka ampujasta ei tulisikaan täydellistä huippua kaikesta kovasta tekemisestä huolimatta, niin hukkaan se ei mene. Kaikki ymmärtävät kuinka paljon ihminen kasvaa yrittäessään tavoitteellisesti saavuttaa jotain haluamaansa. Huippu-urheilijan identiteetillä varustettu ihminen pärjää loistavasti elämässään. Ihminen, joka on oppinut ottamaan vastuun teoistaan, suunnittelemaan elämänsä, ei anna vastoin käymisten lannistaa, uskoo itseensä ja omaa henkistä potentiaalia vaikka muille jakaa, ei varmaankaan katso taakseen ja harmittele, että aika meni yrittäessä hukkaan.

Ja aina on mahdollista, että menestys tulee ikkin ja pääsee niiden joukkoon, joita kutsutaan maailman parhaiksi ampujiksi.

Voi sanoa, että meillä on ollut ja on nykyään junioriampujia, jotka ovat toteuttaneet urheilijan polkua ennen kuin sitä on edes suunniteltu kirjoitettavaksi. Hyviä esimerkkejä jo menestyneistä nuorista urheilijoista kiväärissä ovat Juho Kurki ja Jaakko Björkbacka.

Kohtuullisen varhain tehty lajivalinta ja sopivassa määrin tehty kova nousujohteinen työ ovat tuoneet menestystä jo varhaisessa vaiheessa urheilijoiden uralla. Iloisena ja mielenkiinnolla seuraan myös muita nuoria ja aikuisia ampujia, jotka ovat hyvällä matkalla urheilijan polullaan ja jotka rohkean päätöksen tehneinä tekevät töitä päästäkseen huipulle.

Toivotan onnea ja hienoja hetkiä! ✨

Kirjoittaja on Ampumaurheiluliiton kiväärin nuorten olympiavalmentaja.

LAPSEN SUUSTA KUULUU TOTUUS

REVOLVERIHAASTATELUS > ALEKSI MÄKELÄ, KUUSANKOSKEN AMPUJAT (KUUSA)

Koelaukaukset

Kuka olet? Aleksi Mäkelä.

Minkä ikäinen olet? 14 vuotta.

Missä asut ja mitä koulua käyt?
Asun Kouvolassa ja olen Kouvolan yhteiskoulun 8. luokalla.

Mitä seuraa edustat?
Kuusankosken Ampujia (Kuusa).

Kuinka kauan olet harrastanut ampumaurheilua? Neljättä vuotta.

Mikä/mitkä ovat lajisi?
Ilmakivääri ja pienoiskivääri.

Kuka toimii valmentajanas?
Jukka Jokinen.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?
Harrastan myös telinevoimistelua ja laskettelua.

Miten aloitit ampumaurheilun? Aloitin KuusA:n ampumakoulussa vuonna 2010.

Minkälainen olet luonteeltasi?
Iloinen ja positiivinen.

Kilpailulaukaukset

Miksi harrastat ampumaurheilua?
Se on hauska harrastus.

Mitkä ovat tavoitteesi?
Kehittyä ampujana huipuksi.

Mikä on kivointa ampumaurheilussa?
Kisamatkat ja monipuoliset treenit.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan? Rauhallinen ja päämäärätietoinen.

Mikä on unelmasi urheilijana?
Voittaa olympialaisissa.

Minkälainen on hyvä valmentaja?
Osaava, kannustava ja tasapuolinen.

Kuka on esikuvasi ampumaurheilussa? Ei ole esikuvia.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa?
Ammunta riittää.

Finaali

Tekniikka vai tahto? Tahto.

Mukavin kouluaine? Liikunta.

Suosikkiohjelmasi televisiossa?
Putous.

Suosikkikyhtyeesi?
Ei ole suosikkikyhtyettä.

Paras elokuva?
Johnny English Uudesti syntynyt.

Lempiruokasi?
Poronkäristys ja perunamuusi.

Mikä sinusta tulee isona?
En tiedä vielä.

Mihin haluaisit matkustaa?
Alpeille laskettelemaan.

Kenet haluaisit tavata? Mr Beanin.

Tuuletuksen paikka

Kerro vitsi tai motto.
Voit myös lähettää jollekin terveisiä!

Sen mitä teet, tee kunnolla!

JA SITTEEN KUULLAAN TOISENLAINEN

TOTUUS

VALMENTAJAN SUUSTA

LAULUN SANAT > **HELI MÄKELÄ**, KUUSANKOSKEN AMPUJAT (KUUSA)

INTRO

Kuka olet? Heli Mäkelä.

Mistä olet kotoisin? Haminasta ja nykyisin asun Kouvolassa.

Mikä on urheilutaustasi?

Urheilullinen elämäntapa lapsesta lähtien ja ampumaurheilu osana sitä.

Miksi olet alkanut huoltaa/ohjata?

Aleksin ampumaharrastuksen myötä tulin takaisin ampumaurheilun pariin.

VARSINAISET BISIT

Mitkä ovat ampumaurheilijan tärkeimmät ominaisuudet?

Lajitaito, motivaatio ja into harjoitella.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila?

Kohtalaisen hyvä, tosin aina voisi harrastajia olla enemmän ja laji voisi olla näkyvimmin esillä.

Mikä on SAL:n Kaakkois-Suomen alueen ampumaurheilun tila?

Uusia nuoria harrastajia on tullut mukavasti lisää lajin pariin.

Mikä on suomalaisen kivääri-

ammunnan tila? Huipulle pitäisi saada lisää suomalaisia ampujia kilpailemaan

MM- ja olympiatasolla.

Mitkä ovat tavoitteesi valmentajana?

Toimin enemmän huoltajana ja apuvalmentajana.

Mikä on ohjauksesi/valmennuksesi ohjenuora? Tukea ja kannustaa sekä antaa mahdollisuus kehittyä lajissa.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenki? 9.

Millainen on vanhempien rooli

seurassanne? Vanhemmat osallistuvat seuratoimintaan ja osa harrastaa myös itse ammuntaa.

Miten kehittäisit lasten ja nuorten

ampumaurheilua? Mukaan pitäisi saada enemmän lapsia ja ammattitaitoisia ohjaajia/valmentajia.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa?

Jäsenmaksuilla ja ratamaksuilla.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten har-

rustuksessa? Positiivinen ja kannustava ilmapiiri. Kaikille mahdollisuus harrastaa ja kehittyä omien tavoitteidensa mukaisesti.

Liikkuvatko lapset ja nuoret riittävästi

seurassanne? Nykypäivänä lapset liikkuvat liian vähän.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on? Hyvät. Meillä hyvä ilma-aserata ja kesällä harjoittelemme Tyrrin ampuma-urheilukeskuksessa ruutiaseilla.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi? Erityisesti kivääri-lajeissa on paljon nuoria harrastajia.

Millainen on hyvä valmentaja?

Pitkäjänteinen, sitoutunut, osaava ja kannustava.

Mikä on ohjaajan/valmentajan työssä palkitsevinta? Nähdä lasten viihtyvän lajin parissa ja nauttivan tekemisestä niin kilpailuissa kuin harjoituksissakin.

Entä haasteellisinta? Saada nuoret pysymään lajin parissa..

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi? Mukavaa yhdessäoloa.

Kuka on hienoin ampumaurheilija, jonka tiedät? On monta hienoa ampumaurheilijaa.

Mikä on valmennusmottosi?

Pitkäjänteisyys.

BONUSRAITA

Mikä on onnellisen elämän avain?

Positiivisella asenteella eteenpäin!

KOHTI VALMENTAJAN AMMATTITUTKINTOON

Teksti: Lassi Palo
Kuvat: Milja Viljamaa
ja Timo Rautio

Kisakallion urheiluopistossa on alkanut koulutus, joka tähtää valmentajan ammattitutkintoon. Ampumaurheilijoista koulutuksessa ovat mukana Pekka Maunula sekä Heikit Pääkkönen ja Romppanen. ”Jos ei aseta itselleen minkäänlaisia haasteita, pysyy paikallaan”, Romppanen sanoo.

Pekka Maunula (vas.), Heikki Romppanen ja Heikki Pääkkönen ensimmäisellä lähijaksolla Kisakalliossa tammikuussa.

Ohjalla sijaitsevan Kisakallion urheiluopiston koulutuksen tavoitteena on antaa valmiuksia ja osaamista toimia valmentajana kansallisen tason kilpa- ja huippu-urheilussa, yksilö- ja joukkuelajien valmentajana, valmennuksen suunnittelu- ja koulutustehtävissä tai yrittäjänä pääasiassa liikunta-alan yhteisöissä.

Valmistavan koulutuksen voi suorittaa myös oman työn ohessa.

Tutkinto on tarkoitettu ensisijaisesti valmennuksen parissa työskenteleville tai siitä kiinnostuneille jo valmennuskokemusta omaaville henkilöille. Se valmistaa opiskelijaa toimimaan ammattimaisesti valmennuksen tehtävissä seura-, alue- ja liittotasolla.

Tutkinnon osat ovat valmentaminen, lajivalmentaminen sekä toimintaympäristö ja kilpaileminen. Se toteutetaan vuoden, puolentoista vuoden mittaisena monimuoto-opiskeluna eli lähi- ja etäjaksoina. Siihen kuuluu myös opintomatka. Kaikki kymmenen lähiopetusjaksoa ovat Kisakalliossa. Yksi on jo pidetty, ja viimeinen on ensi vuoden huhtikuussa.

Maunula, 52, ja Romppanen, 59, ovat orimattilalaisia. Pääkkönen, 51, asuu Maaningalla.

Millaisin ajatuksin olet koulutuksessa mukana?

Maunula: Lähdin oppimaan uusia asioita, joita varmasti on. Lukea ainakin täytyy, ja siitä on aikaa, kun olen viimeksi koulunpenkillä ollut. Tutkintoa on lähtenyt suorittamaan kaikenikäiset valmentajat, me kolme olemme sieltä vanhimmasta päästä.

Pääkkönen: Avoimin ja vastaanottavaisin mielin, sillä koskaan ei voi tietää mistä ja milloin saa jonkin ahaa-elämyksen hyödynnettäväksi omassa valmentajuudessa.

Romppanen: Tutkinnon suorittaminen teettää töitä, mutta se varmasti kannattaa, koska saamme paljon uutta tietoa.

Miksi lähdit siihen mukaan?

Maunula: Se on Romppasen syy!

Pääkkönen: Kai se on tämä jatkuva uteliaisuus sekä tiedon ja oppimisen halu. Mielestäni valmentajan on kyettävä oppimaan, kasvamaan ja kehittymään valmennettaviensa mukana.

Romppanen: Kyllä se on Pekan ”syy”, että ylipäätään olen tässä. Kun tulin lajin pariin, Pekka ilmoitti minut – mitään kysymättä – ekalle valmentajakurssille. Olen kai jollain lailla pärjännyt, kun tässä nyt olen.

Mitä odotat eniten?

Maunula: Uutta tietoa. Isoin kysymys on sitten se, miten sen saa siirrettyä käytännön työhön. Se on tärkeintä.

Pääkkönen: Koulutus on vasta alussa, joten odotettavaa riittää. Mielenkiintoista on ryhmämme urheilullinen monipuolisuus. Edustettuna on kahdeksan eri lajiliittoa, mitä pidän hyvänä mahdollisuutena saada uusia ideoita ja ajatuksia käytännön harjoitteluun tukemaan fyysistä ja lajiharjoittelua ampumaurheilussa.

Romppanen: Toivottavasti saan sen, mitä haen eli uusia kokemuksia ja uutta tietoa, jotta voin tulevaisuudessa kouluttaa ja opastaa entistä paremmin.

Olette kaikki kiireisiä ampumaurheilun aktiiveja. Mikä on ajankäyttösi?

Maunula: Se on suurin ongelmani, koska töissä pitää vielä käydä muuttaman kuukauden ajan ennen kuin jään eläkkeelle. Seuraavat kaksi lähijaksoa jäävät minulta väliin, koska olen leirillä Malagassa ja maailmancupissa Tucsonissa. Minulla ei ole yhtään ylimääräistä aikaa, kaikki aika on bukkattu. Kaiken muun ohella pitää lukea oma-aloitteisesti ja tehdä kotitehtäviä.

Pääkkönen: Ensiksi pitää kiittää vaimoa ja perhettä, sillä heiltä se tähänkin opiskeluun ja muuhun SAL:n parissa tapahtuvaan toimintaan kuluva aika on pois. Tehtävät tulevat ennakkoon, eikä niiden tekemistä kannata jättää viime hetkeen. Pieninä osioina ja vaikka päivittäin. Ajankäyttö vaatii hieman järjestelyjä arkirutiineihin. Toki välillä on hyvä pistää puhelin kiinni ja keskittyä itseensä ja läheisiin.

Romppanen: Se on vaikeaa, koska työ ja ampumaurheiluun liittyvät nykyisetkin tehtävät vievät kaiken ajan. Olen keskustellut tutkinnosta perheeni kanssa. Päädyimme siihen tulokseen, että siitä on niin paljon hyötyä, että se kannattaa suorittaa. On vain priorisoitava mitä tekee ja milloin tekee.

Kuinka vaikeaa on ”istua” nyt koulunpenkillä?

Maunula: Onhan se hankalaa... Mutta näillä mennään, toisiamme tukien.

Pääkkönen: En koe sitä vaikeaksi itselleni, sillä olen ”kuluttanut” koulunpenkkiä aika ajoin, viimeksi avoimessa yliopistossa urheilujohtamisen aineopintojen parissa.

Romppanen: Voi voi, olen istunut koulunpenkillä viimeksi joskus 1970-luvulla! Tämä on kuitenkin jatkuvaa elämäntutkimusta. Jos ei laita itselleen minikäänlaisia haasteita, pysyy paikallaan.

Romppanen on kertonut, ettette kuitenkaan ole takarivissä, vaan istuette ensimmäisen lähijakson eturivissä. Mitä tämä kertoo asenteestanne?

Maunula: Mieluummin niin, että näemme paremmin taululle ja kuulemme mitä opettajat puhuvat!

Pääkkönen: Kertoo varmaan aika paljon eli asenteemme lienee kohdallaan.

Romppanen: Emme halua olla takarivin ”taaveja”. Eturivissä kuulee oikeasti paremmin kuin takarivissä, ja siellä saa tiedon läheltä. Tiedonhalumme ja asenteemme ovat kohdallaan.

Millaisen käytännön hyödyn uskot tästä saavasi?

Maunula: Koulutus lisää tietoa, ja opimme varmasti uusia asioita. Emme me siellä huviksemme ole, meistä tulee nyt ammattivalmentajia.

Pääkkönen: Uskoisin saavani koulutuksen kautta lisää ideoita hyödynnettäviksi, kehitettäviksi ja sovellettaviksi ampumaurheiluvälineistöön.

Romppanen: Olemme vasta alkumetreillä. Opimme uusia asioita, ja kysymyksiä tulee paljon lisää. Informaatiota tulee ”tuutin” täydeltä. Se on sitten itsestä kiinni, miten sen saa siirrettyä käytäntöön. Kurssilla on hyvä kirjo eri lajeista, ja saamme niistä voimavaroja omaan lajiimme. Esimerkkinä voi mainita fyysisen harjoittelun merkityksen. Voin sanoa jo nyt, että ampumaurheilijat ovat melko heikkokuntoista porukkaa. Etenkin nuorten olisi syytä ottaa itseään niskasta kiinni!

Mikä merkitys koulutuksella on itseluottamukseesi tms.?

Maunula: On ihan selvää, että itseluottamus kasvaa, ja sitä kautta tulee varmempi ja ”tukevampi” olo.

Pääkkönen: Pidän itseäni lähinnä lajivalmentajana, ja uskon koulutuksen lisäävän valmiuksia ja varmuutta myös kokonaisvaltaisen valmentautumisen suunnitteluun. Kyllähän valmentajalla pitää olla luottamus omaan osaamiseensa, jos näitä hommia meinaa tehdä...

Romppanen: Peesaan Pekkaa ja Heikkiä. Se on paljolti juuri näin. Tutkin-

Heikki Pääkkönen (vas.), Heikki Romppanen ja Pekka Maunula Kisakallion kuntosalissa.

to lisää pätevyyttä kaikilla tasoilla, ampumakouluista lähtien. Ne ovat tärkeitä koko liikunnan toiminnan kannalta.

Entä mikä on aiempi valmennustautasi?

Maunula: Olen käynyt edustusvalmentajatuokinnon vuonna 2002, ja olen toiminut Ampumaurheiluliiton kaksostrapin lajivalmentajana vuodesta 2000 lähtien.

Pääkkönen: Aikoinaan 1970-luvun lopulla ja 1980-luvun alussa tuli käytyä silloiset C- ja B-valmentajakoulutukset oman osaamiseni ja oppimiseni tueksi. 2000-luvulla kertosin ne suorittamalla kiväärin I- ja II-tason valmentajakoulutukset. Yleisellä tasolla tapahtuvan ohjaus- ja valmennustoiminnan lisäksi teen yhteistyötä muun muassa Janne Vartiaisen (MA), Juho Lähetkankaan (HaaAs), Oona Koljosen (ToU), Iina Vaitiniemen (HaaAs) ja Pekka Kettusen (IA) kanssa. Viime syksynä aloitin Mikko Mattilan parina Itä-Suomen kiväärin tehoryhmävalmentajana.

Romppanen: Kävin I-tason vuonna 2008 ja II-tason vuosina 2009-10. Olen ollut tehoryhmässä mukana vuodesta 2008 lähtien. Sillä tiellä olen edelleen.

Kiireistäsi huolimatta, ehditkö vastata näihin kysymyksiin kolmen päivän aikana?

Maunula: Ehdin hyvin.

Pääkkönen: Ajankäytön organisointia... Näköjään ehdin!

Romppanen: Luin kysymyksiä myöhään lauantaina, mutta en tuolloin niihin sen enempää syventynyt ennen kuin nyt. Niinpä soitin samantien. ✕

Teemme unelmista totta – yhdessä!

Urheilun Unelma-Arpa

– tukea seurojen varainhankintaan!

ARPAOSTOKSELLA TUETAAN HYVÄÄ ASIAA:

- 50% arvan hinnasta suoraan seuralle
- Tuotot suoraan myyjän seuralle!
- Yli 160.000 voittoa - Voittoarvo yli 2,3 milj.€
- Päätavaravoitto jopa 200 000 €

ARPAMYynti HYVÄ TAPA HANKKIA TOIMINTAVAROJA SEURALLE!

- Mitä seuranne tekisi vuodessa lisää 2000-20 000 eurolla?
- Mitkä ovat seuranne isoimmat rahareitit vuodessa? Halli vuorot, Pelaajamaksut, leirit, matkat?
- Myymällä 10 arpa per seurajäsen kaksi kertaa vuodessa niin 100 henkilön seuralla on jo 6000 € toimintarahaa lisää vuodessa!

Katso lisätietoja ja tilaa seurallasi heti:

www.unelma-arpa.fi

Arpajaisten luvan saaja on Valo ry. Valo ry ja 16 sen piirissä toimivaa järjestöä josta yksi on Suomen Ampumaurheiluliitto. Nämä käyttävät arpajaisten tuoton nuorisoliikunnan tukemiseen paikallisissa urheiluseuroissa.

HAKU AMPUMAUURHEILUN SINETTISEURAKSI KÄYNNISSÄ

Ampumaurheilun sinettiseurahaku on avoinna toukokuun 31. päivään asti. Haku koskee uusia ampumaurheilun sinettiseuroja.

Uusien sinettiä tavoittelevien seurojen tulee olla ennakkoon yhteydessä Ampumaurheiluliiton nuoris- ja koulutuspäällikköön Timo Rautioon. Tuolloin keskustellaan seuran tilanteesta, verrataan sitä sinetikriteereihin ja tarvittaessa tehdään suunnitelma, jolla seuraa lähdetään kehittämään sinetikriteerit täyttäväksi seuraksi.

Hakulomakkeen jättämisen lisäksi valinta sinettiseuraksi edellyttää Ampumaurheiluliiton edustajan auditoitinkäyntiä, jonka jälkeen liitto voi myöntää Nuori Suomi -sinetin kriteerit täyttävälle seuralle.

LAATUKRITEERIT

Sinettiseuratoiminnan tavoitteena on löytää seurassa yhteinen toimintatapa ja periaatteet, joilla toteutetaan laadukasta lasten ja nuorten toimintaa. Sinettiseuratoiminnan kaksitoista laadullista kriteeriä toimii seuran kehittämisen apuna ja laadun arvioinnin työkaluna.

Kriteereitä tarkastellaan sekä yksilön, ryhmän että seuran näkökulmasta neljällä seuratoiminnan osa-alueella. Sinetitunnuksen saadakseen seuran on täytettävä kriteerit vähintään riittävällä tasolla. Riittävä taso on määritelty tarkemmin hakulomakkeella.

Yhteisöllisyys ja yksilöllisyys

1. Toiminnan lähtökohtana on lapsen ja nuoren paras.
2. Ilmapiiri on kannustava.
3. Toiminnassa on yhdessä tekemisen (Me yhdessä) kulttuuri.

Harjoittelu ja kilpaileminen

4. Monipuolista, määrällisesti riittävää ja kehitystason huomioivaa.
5. Elämyksiä ja haasteita tarjoavaa.
6. Tukea oppimista ja antaa mahdollisuuden mitata kehittymistä.

Ohjaaminen ja valmentaminen

7. Tapahtuu osaavassa ja innostavassa ilmapiirissä.
8. Huomioi erilaiset yksilöt.
9. Kannustaa urheilulliseen elämäntapaan.

Viestintä ja organisointi

10. Avointa ja vuorovaikutteista.
11. Roolit ja toimintatavat ovat selkeitä.
12. Toimintaa kehitetään aktiivisesti.

Tällä hetkellä 45 lajissa on yhteensä 602 sinettiseuraa. Ampumaurheilussa sinettiseuroja on yhdeksän. Ne ovat Haapajärven Ampumaseura (HaaAS), Hämeenlinnan Ampumaseura (HIAS), Härmän Seudun Ampujat (HSA), Orimattilan Seudun Urheiluampujat (OSU), Pieksämäen Seudun Ampujat (PieKSA), Siilinjärven Luotiampujat (SiilLa), Sodankylän Ampujat (SodA), Tornionseudun Ampujat (TorSA) ja Turun Seudun Ampujat (TSA).

Sinettiseuratoiminnasta koskeviin kysymyksiin Ampumaurheiluliitossa vastaa Timo Rautio, timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi

SEITSEMÄN AMPUMAUURHEILIJAA SAI URHEILIJAPURAHAN

Seitsemän ampumaurheilijaa on saanut kulttuuri- ja urheiluministeri Paavo Arhinmäen (vas) myöntämän urheilija-apurahan. Suuren eli 20 000 euron apurahan sai trap-ampuja Satu Mäkelä-Nummela. Pienemmän, 10 000 euron apurahan saivat kivääriampujat Minna Leinonen ja Juho Kurki sekä skeet-ampuja Marko Kempainen ja pistooliampuja Mira Suhonen.

Ensimmäistä kertaa jaetun 5 000 euron nuoren urheilijan apurahan sai 27 urheilijaa, heidän joukossaan Jaakko Björkbacka (kivääri) ja Henri Sorvo (skeet).

Kaikkiaan 95 kesälajien urheilijaa saa yhteensä 995 000 euroa verovapaina urheilija-apurahoina. Arhinmäen myöntämien apurajojen tavoitteena on luoda taloudelliset edellytykset ammattimaiselle ja päätoimiselle valmentautumiselle. Suuren apurahan sai kahdeksantoista ja pienemmän apurahan 50 urheilijaa.

Huippu-urheilun muutosryhmän esityksen mukaisesti viime vuonna otettiin käyttöön uudet apurahaperusteet. Niiden mukaisesti suuren apurahan taso nousi ja myöntämiskriteerit tiukentuivat. Esitykset apurajojen saajista ministeriölle tekee Olympiakomitean huippu-urheiluysikkö, joka jakoesitystä tehdessään on arvioinut apurahan saajia uusin, tiukennetuin kriteerein. Apurajat myönnetään veikkauvoittovaroista.

– Ministeriön päätös pohjautuu pääsääntöisesti huippu-urheiluysikön esitykseen, Arhinmäki sanoo.

Urheilijoille on myönnetty apurahoja vuodesta 1995 alkaen. Ne on tarkoitettu erityisesti yksilölajien urheilijoille, jotka sitoutuvat pitkäjänteiseen ammattimaiseen valmentautumiseen. Apuraha ei ole palkkio menestyksestä. Sen tarvetta arvioitaessa painotetaan ensisijaisesti pitkäjänteistä kehittymistä urheilijana sekä menestymisennustetta kansainvälisissä arvokilpailuissa.

Lisäksi arvioinnissa otetaan huomioon lajien erityispiirteet, kansainvälinen arvostus ja taso sekä kilpailuihin osallistuvien maiden sekä sarjoihin osallistuvien urheilijoiden määrä.

Olympiakomitealle myönnettiin valmentajien apurahiin 106 000 euroa. Edelleen jaettavien valmentajien apurajojen perusteena on, ettei apuraha myönnetä aktiiviurheilijoille, jotka oman uransa ohessa valmentavat muita urheilijoita.

Teksti: Lassi Palo

URHEILIJAPURAHAT, AMPUMAUURHEILU

Suuri apuraha

Satu Mäkelä-Nummela, Orimattilan Seudun Urheiluampujat

Pieni apuraha

Minna Leinonen, Keski-Suomen Ampujat
Marko Kempainen, Suomussalmen Urheiluampujat
Juho Kurki, Kankaanpään Ampumaurheilijat
Mira Suhonen, Kuortaneen Kunto

5 000 euroa

Henri Sorvo, Lahden Ampumaseura
Jaakko Björkbacka, Lehtimäen Ampuja

URHEILUTOIMITTAJAT VALITSIVAT JUHO KURJEN PARHAAKSI AMPUMAUURHEILIJAKSI

Urheilutoimittajain liitto valitsi tammikuussa Juho Kurjen vuoden 2013 parhaaksi ampumaurheilijaksi.

– Valinta tuntuu hyvältä, yllätynyt Kurki sanoi.

Urheilutoimittajat valitsivat lajien parhaat valintakokouksessaan, joka oli samana päivänä kuin Vuoden urheilijan nimi julkistettiin Helsingissä järjestetyssä juhlavassa ja suorana televisioidussa Urheilugaalassa.

Kurjen viime vuosi oli hyvä, sillä hän sijoittui kolme kertaa kahdeksan parhaan joukkoon maailmancupien kilpailuissa. Sijoituksista kaksi tuli ilmakiväärissä ja yksi pienoiskiväärissä. Hän voitti ilmakiväärin EM-pronssia Odensessa, ja kauden päätöskilpailuissaan eli maailmancupin finaalissa hän oli neljäs.

Kurki, 22, yllättyi valinnastaan.

– Se tuntuu hyvältä enkä osannut sitä sen isommin edes odottaa.

Vuonna 1931 perustettu Urheilutoimittajain liitto aloitti vuoden parhaan urheilijan nimeämisen vuonna 1947. Vuoden urheilijaksi on valittu ampumaurheilijaksi kaksi kertaa: Vilho Ylönen 1958 ja Mäkelä-Nummela 2008.

Vuodesta 2008 lähtien palkinto on luovutettu Urheilugaalan yhteydessä. Gaalaan osallistui tänäkin vuonna joukko suomalaisia huippu-urheilijoita. Arvostuksesta kertoi myös valtiovallan sekä talouselämän ja eri järjestöjen johtajiston runsas osanotto. Paikalle saapuivat muun muassa presidentti Tarja Halonen ja pääministeri Jyrki Katainen.

Teksti: Lassi Palo

PALVELUHAKEMISTO

Kallio

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.

Helsingin Urheilutalo
Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

www.urheiluhallit.fi Kallio • Kontula • Malmi • Mäkelänrinne • Pasila • Siltamäki • Töölö • Vuosaari

www.metsolanasepaja.fi

Kilpa-ampuja!!
Varastossa kattava valikoima

Kysy tarjous!

Muista myös RWS - ja H&N -kilpaluodit

METSÄSTÄJÄN ERIKOISLIIKE
Olkkonen Oy

olkkonen.fi
Puistokatu 33, 85800 HAAPAJÄRVI
(08) 761 831

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyniliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371

Kotisivumme: <http://www.asetalo.fi>
fi/asetalo, e-mail: asetalo@asetalo.fi

kotisivut: www.asetalo.fi
e-mail: asetalo@asetalo.fi

JO-KI

Aseseppä Jouko Kinnunen
Ouluntie 468, 44150 Äänekoski
p. 0400 644 315, www.jo-ki.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2014 toinen
Urheiluampuja-lehti ilmestyy 8.5.

Kultahippukarsintojen tulokset Ampumaurheiluliittoon ja HIAS:n Timo Hänniselle

Alueellisten Kultahippukarsintojen tulokset pitää lähettää Ampumaurheiluliittoon ja Kultahippufinaalin järjestäjälle. Ilma-aseiden finaalit järjestetään Hämeenlinnan liitalassa 5.-6. huhtikuuta. Päästäkseen kultahippufinaaliin ampujan on osallistuttava alueensa karsintakilpailuihin eli kultahippukarsintoihin. Kaudella 2014 voi myös tarvittaessa osallistua toisen alueen karsintoihin. Ensisijaisesti osallistutaan oman alueen karsintoihin.

Joukkueiden ei tarvitse karsia. Alueellisten Kultahippukarsintojen tulokset pitää lähettää seuraaviin osoitteisiin:

kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi
ja hlas1875@gmail.com

Kultahippufinaalin kotisivut:
www.kultahippufinaali.fi/2014/

KAJAANIN AMPUJAT AVANNUT ILMA-ASERADAN

Kajaanissa on avattu kolmen vuoden tauon jälkeen ilma-aserata. Kajaanin Ampujien radalla ammuttiin ensimmäiset laukaukset tammikuun puolivälissä.

Urho Kekkonenkadulla sijaitsevalla radalla on kaksoista ilmavivääri- ja pistoolirataa ja kaksi liikkuvan maalin rataa. Kaja:n puheenjohtaja Ahti Kärkkäinen on syystäkin erittäin iloinen.

– Tällainen on harvinaista herkkua, sillä uusia ratoja ei ihan joka päivä avata, hän myhäili avajaispäivänä. Hymy ei hydyttänyt edes 22 asteen pakkanaan.

Uuden radan avajaiset osuivat mainioon saumaan, sillä Kaja juhli viime vuonna 90-vuotista taivaltaan ja tänä vuonna on Suomen Ampumaurheiluliiton juhluvuosi. Liitto täyttää 95 vuotta.

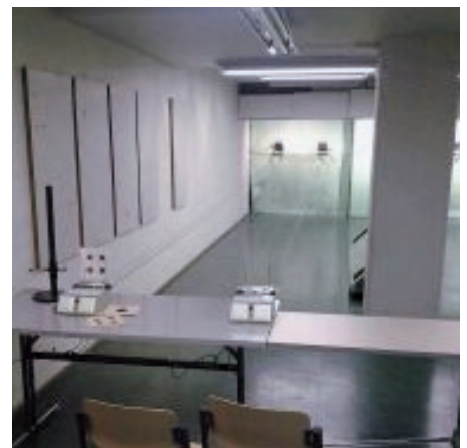
Kajaanin Ampujissa on noin 210 jäsentä. Toiminta on aktiivista, ja sitä tehdään hyvässä yhteistyössä paikallisen varuskunnan kanssa. Kuten Kärkkäinen sanoo, seuran etu on vahvan varuskunnan tuki. Kaja ei saanut uuteen rataansa tukea kaupungilta, vaan muutamalta yritykseltä. Kärkkäinen sanoo neuvoteltua tilavuokraa "edulliseksi".

– Toiminta on ollut aktiivista haulikossa. Nyt olemme saaneet hyvät tilat myös ilma-aseisiin ja niiden harrastajille. Nyt avatulla radalla ei voi järjestää ennätyskelpoisia kisoja, mutta alueellisia kyllä. Meillä oli aiemmin kymmeniä nuoria ampumaurheilijoita.

Toivottavasti he löytävät nyt tiensä takaisin tänne,

Kärkkäisen toive toteutui heti avajaispäivänä, sillä "uusia ja vanhoja käyttäjiä tuli". Kaja aikoo järjestää uudella radalla ampumakoulujen lisäksi tutustumiskäyntejä esimerkiksi koululaisille. Uutta rataa markkinoidaan myös työpaikoille. Toiminta lähtee nyt käyntiin, ja syksyllä sitten jatketaan uusin ideoin, Kärkkäinen sanoo.

Teksti: Lassi Palo

KILPAILUKUTSUJA

Ilmaolympiapistoolin SM-kilpailut 21.-23.3.

Kilpailun nimi: Ilmaolympiapistoolin SM-kilpailut
Kilpailupäivät: 21.-23.3.
Kilpailun järjestäjä: Rauman Seudun Urheiluampujat
Kilpailun luokitus: SM-kilpailu **Alue:** Lounais-Suomen alue
Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta
Kilpailupaikka: Sastamala, Hotelli Ellivuori
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: SAL-sarjat
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Ilmaolympiapistooli.
Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ilmoittautumiset 9.3. mennessä vee-m.torikka@dnainternet.net
Tiedustelut: Veli-Matti Torikka, 0400 644 147
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Osanottomaksut henkilökohtainen 25 €, joukkue 30 €, nuoret 20 €.
Maksut tilille: Rauman Seudun Urheiluampujat ry F197 5630 0020 3099 66, viite: 10 1928; viesti: seuran lyhennys, joukkuemaksu X määrä, henkilökohtainen X määrä (Y) nuoret)
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautuneet ovat tervetulleita, mikäli erissä on tilaa.
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Kilpailujen TA Alpo Vehanen, kilpailujen johtajat Juha Mankonen ja Pauli Kärkkäinen.
Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten: Veli-Matti Torikka vee-m.torikka@dnainternet.net
Tiedustelut: Veli-Matti Torikka, 0400 644 147
Seuran nettisivujen osoite: rsa
Harjoittelumahdollisuus: Johdetut eräharjoitukset.
Varusteiden säilytys: Asevarasto/omat hotellihuoneet.
Lasten kaitseminen: Leikkialue tuloaulassa, ei valvontaa.
Kilpailun ravintola: Hotellin ravintola. **Majoitus:** Hotelli Ellivuori.
Palkinnot: Mitalit/merkit ja kunniapalkinnot.

IX Bear City Shot Storm 6.4.

Kilpailun nimi: IX Bear City Shot Storm
Kilpailupäivä: 6.4.
Kilpailun järjestäjä: Satakunnan Ampujat
Kilpailun luokitus: Kansainvälinen kilpailu, kansallinen ennätyskelpoinen kilpailu
Alue: Lounais-Suomen alue **Kilpailuluvan myöntäjä:** Lajijaosto
Kilpailupaikka: Pori Katinkuru
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Luokissa J, L, S ja SS palkitaan 1. Kilpailijoita 80 + toimitsijat.
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Practical haulikko L2, open, modified, standard, standard manual. 8 stagea, minimi 83 laukausta.
Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ilmoittautuminen 15.2.-15.3. www.sivulla www.tipsc.fi
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Kisamaksu 40 €, Pankki: TOP, Turku IPSC ry, tilinumero FI04 5711 5850 0611 18. Viimeinen maksupäivä 15.3.
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautumismaksu 60 €
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Match Director Jouni Ruuhimäki, Range Master Juha-Pekka Vuorinen
Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten: jouni.ruuhimaki@gmail.com
Seuran nettisivujen osoite: www.tipsc.fi

Talvimusketti 13.4.

Oriveden Ampujat toivottaa mustaruutiampujat tervetulleiksi perinteiseen mustaruutikauden avajaiskilpailuun Talvimuskettiin Orivedelle 13.4. Loilon ampumaradalle klo 9.00.
Kilpailulajit: Takaaladattava mustaruutikivääri, Lamie, Whitworth, Valkyrie, Miquelet (sarjat: Y ja Y60), Vetterli (sarjat: N, Y ja Y60), Lamarmor, Mariette/Colt (sarjat: Y ja Y60), Kuchenreuter (sarjat: Y ja Y60), Cominazzo.
Kilpailumaksut: 10 €/laji. Maksut suoritetaan kilpailupaikalla.
Ilmoittautuminen: 4.4. mennessä, Juha Niemi, 040 526 3342 tai mieluiten sähköpostilla juha.niemi@pp.inet.fi
Jälki-ilmoittautumisia otetaan vastaan, mikäli erissä on tilaa.

Browning english sporting cup 26.4.

Kilpailun nimi: Browning English Sporting Cup, SA
Kilpailupäivät: 26.4.
Kilpailun järjestäjä: Satakunnan Ampujat

Kilpailun luokitus: Kansainvälinen kilpailu
Alue: Lounais-Suomen alue **Kilpailuluvan myöntäjä:** Kilpailuvaliokunta
Kilpailupaikka: Katinkurun ampumarata, Pori
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: A (Y), B (Y17, Y20, Y55) C (N, Y65)
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: English sporting 100 kiekkoa, jonka jälkeen cup-finaali.
Lisätietoa: www.satakunnanampujat.sporttisaitti.com
Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: www.satakunnanampujat.sporttisaitti.com Viimeistään 20.4.
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Maksetaan tilille FI33 570002 200789 94 viite:1012.
Osallistumismaksu: 50 € viimeistään 23.4.
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Vajaat erät täytetään, jälki-ilmoittautumisen tuntia ennen kilpailun alkua. Osallistumismaksu 55 €.
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Tomi Hautaoja, Kai Hämäläinen, Jussi Mäki-Hokkonen.
Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten: Saija Hautaoja, saija.hautaoja@gmail.com
Opastus kilpailupaikalle: Katinkurun ampurata. Pinomäentie 224, Pori
Kilpailun ravintola: On.

3-GUN SM Porkka

Kilpailun nimi: 3-GUN SM Porkka
Kilpailupäivät: 17.-18.5., 14.-15.6., 26.-27.7.
Kilpailun järjestäjä: Porkkalan Ampujat
Kilpailun luokitus: SM-kilpailu, kansainvälinen kilpailu
Alue: Etelä-Suomen alue **Kilpailuluvan myöntäjä:** Lajijaosto
Kilpailupaikka: Porkkala
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Luokissa J, L, S ja SS palkitaan 3 parasta. 100 kilpailijaa, pain-i kivääri 80 kilpailijaa.
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Practical pistooli + kivääri + haulikko GT L3, open, standard, production. Pistooli: open, standard, classic, production, 11 stagea, minimi 180 laukausta. Haulikko: open, standard, standard manual, 11 stagea, minimi 140 laukausta. Kivääri: Open S/A, Standard S/A, 9 stagea, minimi 150 laukausta.
Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Ilmoitetaan maaliskuussa viikolla 12.
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Koko GT: 175 €, Nordea Porkka, Tilinumero FI52255380000204 Viimeinen maksupäivä: 1.5. Kukin osakilpailu erikseen: 80 €. Lady/junior 50 % alennus.
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautumismaksu: koko GT: 200 €, kukin osakilpailu erikseen 90 €.
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Kilpailusarjan MD: Mikael Ekberg, Kilpailusarjan RM: Jari Into. Pistooli MD: Camilla Ekberg, RM: Seppo Nurmi. Haulikko MD: Camilla Ekberg, RM: Olli-Pekka Partanen. Kivääri MD: Olli-Pekka Partanen, RM: Isto Hyryläinen.
Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten: Mikael Ekberg, 0500 444 250, mikael.ekberg@kamppailuopisto.com
Seuran nettisivujen osoite: www.porkkalanampujat.fi

JONI STENSTRÖMILLE JAETTU TOINEN SIJA FSI:N VUODEN NUORI -ÄÄNESTYKSESSÄ

Kivääriampuja Joni Stenström on saanut jaetun toisen sijan FSI:n Vuoden nuori -äänestyksessä. FSI on ruotsinkielinen Finlands Svenska Idrott -järjestö, jonka gaalailta järjestettiin Helsingissä tammikuun 25. päivänä.

Raseborgs Skyttar -seuraa edustava Stenström sai palkintona 1000 euroa. Hän jakoi kakkossijan suunnistaja Alexandra Enlundin kanssa. Vuoden nuori -palkinnon voitti vuonna 1997 syntynyt keihäänheittäjä Oliver Helander.

FSI:n vuoden urheilijaksi valittiin suunnistaja Märten Boström.

SFS ORDNADE SITT TRADITIONELLA LUFTGEVÄRSLÄGER I EKENÄS

Lägret, som samtidigt var en deltagning för uttagning till Fallande tavlors tävlingen i januari, hölls i RS skyttehall den 7-8. 12 med Christer Lassus som sammanhållare. Till sin hjälp hade Christer kallat bl.a. Ralf Westerlund som vapenexpert, Stefan Räfså som handhavare av de elektroniska tavlorna, som även omfattade skjutning på fallande tavlor. Därtill damsektionen som skötte bespisningen för de femtontal skyttarna, 10 juniorer och 4 seniorer samt Henrika Malmström från Nylands Brigad som inledde lägret i hallen med anförandet om sin syn på skytteutövning.

(Henrika Malmström säger) **Mitt budskap till juniorerna är i stort sett detta: Att tävlingsidrott är ett bra val för resten av livet som man sällan ångrar. För att nå framgång bör man fokusera på tre viktiga faktorer:**

1) Träningen. Man blir sällan bra på något som man inte tycker om. Det är viktigt att man trivs på skjutbanan fastän det inte alltid känns roligt. Ju bättre man vill klara sig i någon disciplin, desto mer specifikt måste man träna den grenen. Omväxling gör ändå gott och en skytt måste även ha en god grundkondition för att orka koncentrera sig och en bra bälstyrka för att orka uppehålla skjutställningarna länge.

2) Återhämtningen. Man blir aldrig bättre av att träna om man inte återhämtar sig från passet. Bästa sättet att säkra återhämtningen är att sova ordentligt på nätterna och eventuellt komplettera med en kort dagssömn. Träningsupplägget måste innehålla tillräckligt med utrymme för återhämtning med minst en vecka per månad med lättare träning. Några veckor om året bör man vila helt från sin idrott för att samla kraft för nästa säsong. Vila är lika viktig som själva träningen.

3) Kosten. Vi är ute på ett snedspår i vårt ätande i dag. Det viktigaste för oss tycks vara att få mat så billigt och snabbt som möjligt i oss, oberoende av vad matens kvalitet är. Vi behöver inte alla kemikalier och processerade ämnen som vi stoppar i oss genom kosten i dag och speciellt inte om vi är tävlingsidrottare som skall prestera på en maximal nivå. Dagens mat med mycket socker, vitt mjöl och e-koder ger inte vår kropp den näring den behöver, i stället gör den oss sjuka, trötta och feta. En tävlingsidrottare behöver riktiga näringsämnen som kommer från grönsaker och bär. Vi behöver mycket naturligt fett (oljor, frön, nötter, fet fisk, avocado, smör...) och bra protein från helst friga djur, ekologiska ägg eller baljväxter. För att prestera på en hög nivå bör skyt-

↖ *Träningsskjutningen pågår.*

↑ *Henrika berättar om skytteutövning.*

↓ *Aina Kivi träningskjuter.*

ten äta så enkelt och naturligt som möjligt och lämna bort att processerad mat utan egentligt näringsvärde. Då hålls man frisk och pigg och orkar träna.

Mvh. Henrika

CRISTIAN FRIMAN "ÅRETS GULDKORNSSKYTT"

Cristian Friman som är 14 år och tävlar för Esbo Skytteförening har utsetts av Suomen Ampumaurheiluliitto till "Årets Guldkornsskytt". Cristian som skuter både med luft-, miniatyr- och 300m vapen har gjort väldigt bra ifrån sig under året. Närmare ett trettiotal FM- och Guldkornsmedaljer och därtill många lagmedaljer som han hemtagit under året. Hans bästa resultat på luftgevär 40sk är 394p och på miniatyrgevär 40sk 584p.

- Det känns väldigt bra, att man har blivit uppmärksammat så här, säger Cristian om utnämningen. Året i sin helhet har varit bra för mej med förbättrade personliga rekord i såväl luftgevär 40sk som på 60sk. Jag började skjuta när jag var i 6 års åldern, säger Cristian och lovar också i fortsättningen att satsa på skytte.

"Årets Guldkornsskytt" Cristian Friman.

MÅNGA SFS SKYTTRAR MED I SWEDISH CUP 2014

SFS skyttarna var igen väl representerade då Swedish cup hade sin 10 års jubileumstävling. Tävligen pågick i hela tre (3) dagar, från 2 januari till 5 januari. SFS hade många ungdomar med på plats: Aina Kivi, Emma Numminen, Katarina Långström, Erika Dufvelin, Elin Liewendahl, Christian Friman, Björn Friman, Joni Stenström och Robin Stenström.

Bäst klarade sig Katarina som tog både guld med resultatet 207,3p och brons i damernas luftgevär. Christian tog silver med 203,5 (617,1p) på luftgevär. De andra SFS skyttarna gjorde även bra ifrån sig men det räckte inte riktigt till medalj denna gång.

Swedish Cup har blivit en tävling som många SFS skyttar gärna åker på. Tävligen är internationell och samtidigt den första stora tävlingen i början på året. Här kan man möta toppskyttar, sammanlagt över 600 startande, från andra länder och mäta sin form gentemot de andra. Den är samtidigt en för-tävling till luftvapen EM, fastän många landslagskyttar åker ännu till München före EM och kollar formen även där. Många SFS skyttar har meddelat att dom även nästa år deltar i Swedish Cup. Tidigare år har flera SFS skyttar utmärkt sig i Swedish Cup såsom Joni

Stenström, Christian Friman, Michaela Qvarnström, Krister Holmberg, Niklas Hyvärinen, Therese Lindgren, Staffan Holmström m.fl.
text: Rabbe Österlund

↓ *Katarina jublar efter sin seger i damernas luftgevär*

↓↓ *Tävlingen i full gång*

JONI STENSTRÖM VAR EN AV TRE NOMINERADE TILL UNGDOMSPRISET

Av Rabbe Österlund

Lördagen 25.1.2014 premierades idrottare på Finland Svenska Idrottsförbunds idrottsgala. Skytten Joni Stenström från RS var en av tre nominerade till ungdomspriset. Spjutkastare Oliver Helander från SFI fick priset och Joni kom på delad andraplats. Detta till trots att Joni hade skjutit världsrekord våren 2013 på 60 skott liggande miniatyrgevär för ungdomar. Joni valdes också tidigare i år till årets skytt av SFS och till årets junior skytt av RS han röstades även till årets RS:are vid föreningens höstmöte. SFS och andra skyttevänner lyckönskar Joni till sin andraplats samt till en fortsatt framgång 2014..

LYCKAD "START I SKYTTE" START I PARGAS

Pargas skyttar- Paraisten Ampujat kallade Svenska Sportskytteförbund rf.s utbildare Christer Lassus och Armas Andersson till Grottan i Pargas den 24.11 2013 för att informera och instruera om skytte med luftgevär och luftpistol. Medverkande i lägret var ca. 20 ungdomar i åldern 9 – 15 år och deras intresse var stort och dom flesta av deltagarna sade att dom ville fortsätta med skyttet. Under lägret beslöts också att Armas gör ett återbesök den 30.12. för att fortsätta träning med intresserade ungdomar. Det gjorde han också och det visade sig att intresset fanns kvar och träning hölls denna gång i 2 timmar. Vidare kom man överens om att hålla ytterligare en skyttedag för alla intresserade från PS – PA under vintern 2014.

Christer och Armas informerar lägerdeltagarna.

Hans Moberg kollar siktbilden med specialpegel.

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F. (SFS)

Jack Wuorinen
Rabbe Österlund
SFS:s hemsida

Karisvägen 30, 10300 Karis
Östänpävägen 17, 10600 Ekenäs
www.sfs.idrott.fi

0500-872 045
044-3005748

e-post: jack.wuorinen@brev.fi
e-post: rabbe.osterlund@idrott.fi

Chiara Cairero (ITA)

Voittajien valinnat

BERETTA SILVER PIGEON I SPORTING

BERETTA 692 SPORTING

BERETTA DT 11 SPORTING

SAKO OY, PL 149, 11101 RIIHIMÄKI
SAKO FIRST CLASS
KAUPPIAAT LÖYDÄT
OSOITTEESTA
WWW.SAKOSUOMI.FI

BERETTA